

ZEBUR

Zebur

Zebur, (İbranice: Mizmor, Yunanca: Psalmoi) Tanah'ın Ketuvim kısmında bulunan Teilim bölümüne Türkçe'de verilen isim. Hristiyanlık'ta Davut'un Mezmurları veya sadece Mezmurlar olarak anılır ve Eski Ahit'te bulunur.

Musevilik'te Teilim olarak anılan Zebur, Tanah'ın

bölümlerinden biridir. Çoğu David HaMeleh (Davut) ve Şlomo HaMeleh (Süleyman) tarafından yaklaşık M.Ö. 560 yıllarında yazılmış ilahi formunda 150 şiirdir.

Museviler tarafından dinsel törenlerde okunur. Ayrıca her dindar Musevi her gün bir bölümü okunmak suretiyle bir haftada tamamlanacak şekilde bu kitabı bitirir.

Davud'un Mezmurları olarak anılan Zebur, Hristiyanlarca da kutsal kabul edilir ve Tanah'taki şekliyle Kitab-ı Mukaddes'in Eski Ahit kısmında bulunur. Zebur'a sonradan eklenmiş olan 151. Bölüm Hristiyanlarca ve Yahudilerce kabul edilmez.

İslamiyet'e göre Davut

peygambere indirilmiş
kutsal kitaba verilen addır.
İslamiyet'te Tevrat ve İncil
gibi Zebur'un da tahrif
edildiğine inanılır.

Hız. Dâvud'a indirilmiş. olan
Zebur'da genellikle, O'nun
Allah'a yakarışları ve ilâhîleri
yer almaktadır. Zebur'un
İbranice asıl metni
manzumdur. Allah'ın birliğı
(tevhid) temeline dayanan

dinler döneminin ilk ilâhî kitaplarından olan Zebur, doğruluğu terkeden, ahlâkî kaideleri tanımayan, kötülük ve günah içinde yüzen Yahudi kavmine Allah yolunu göstermek için nâzil olmuştur.

Bilindiği üzere Zebur'la müstakil bir şeriat vazedilmemiş, Hz. Davud Hz. Musa'nın şeriatı ile amel

etmiştir. Zebur önceleri İbranice idi ve İbrânî-Ârâmî alfabesiyle yazılmıştı. Hristiyanlığın yayılmasından sonra da Lâtinceye çevrilmiştir. Ancak günümüzde orijinal bir Zebur nüshasının mevcut olduğunu söylemek mümkün değildir. Bugün yeryüzünde Zebur'a tâbi bir millet bulunmamakla beraber, gerek yahudiler,

gerek hristiyanlar ibadet ve âyinlerinde dua niyetiyle Zebur'dan parçalar okumaktadırlar. Özellikle hristiyanların pazar âyinlerinde Mezmur'dan seçilmiş parçalar okumayı ihmal etmedikleri bilinen bir husustur.

1. Mezmur

BÖLÜM 1

Mez.1: 1 Ne mutlu o insana ki,

kötülerin öğüdüyle yürümez,
Günahkârların yolunda durmaz,
Alaycıların arasında oturmaz.

Mez.1: 2 Ancak zevkini RAB'bin
Yasası'ndan alır Ve gece gündüz
onun üzerinde derin derin düşünür.

Mez.1: 3 Böylesi akarsu kıyılarına
dikilmiş ağaca benzer, Meyvesini
mevsiminde verir, Yaprığı hiç
solmaz. Yaptığı her işi başarır.

Mez.1: 4 Kötüler böyle değil,
Rüzgarın savurduğu saman çöpüne
benzerler.

Mez.1: 5 Bu yüzden yargılanınca
aklanamaz, Doğrular topluluğunda
yer bulamaz günahkârlar.

Mez.1: 6 Çünkü RAB doğruların
yolunu gözetir, Kötülerin yolu ise
ölüme götürür.

2. Mezmur

BÖLÜM 2

Mez.2: 1 Nedir uluslar arasındaki bu
kargaşa, Neden boş düzenler kurar
bu halklar?

Mez.2: 2 Dünyanın kralları saf

bağlıyor, Hükümdarlar birleşiyor
RAB'be ve meshettiği krala karşı.D
Not 2:2 "Meshettiği krala": İbranice
"Meshettiğine". Mez.2: 3 "Koparalım
onların kayışlarını" diyorlar, "Atalım
üzerimizden bağlarını."

Mez.2: 4 Göklerde oturan Rab
gülüyor, Onlarla eğleniyor.

Mez.2: 5 Sonra öfkeyle uyarıyor
onları, Gazabıyla dehşete düşürüyor

Mez.2: 6 Ve, "Ben kralımı Kutsal
dağım Siyon'a oturttum" diyor.

Mez.2: 7 RAB'bin bildirisini ilan

edeceğim: Bana, "Sen benim oğlumsun" dedi, "Bugün ben sana baba oldum. Mez.2: 8 Dile benden, miras olarak sana ulusları, Mülk olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim.

Mez.2: 9 Demir çomakla kıracaksın onları, Çömlek gibi parçalayacaksın."D Not 2:9 Masoretik metin "Kıracaksın", Septuaginta, Süryanice"Güdeceksin".

Mez.2: 10 Ey krallar, akıllı olun! Ey dünya önderleri, ders alın!

Mez.2: 11 RAB'be korkuyla hizmet edin, Titreyerek sevinin.

Mez.2: 12 Oğulu öpün ki öfkelenmesin, Yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz. Çünkü öfkesi bir anda alevlenir. Ne mutlu O'na sığınanlara!

3. Mezmur Davut'un oğlu Avşalom'dan kaçtığı zaman yazdığı mezmur

BÖLÜM 3

Mez.3: 1 Ya RAB, düşmanlarım ne kadar çoğaldı, Hele bana karşı

ayaklananlar!

Mez.3: 2 Birçoğu benim için: "Tanrı katında ona kurtuluş yok!" diyor. D
Not 3:2 "Sela": Müzikte duruş ifade eden bir terim olduğusanılıyor.

Mez.3: 3 Ama sen, ya RAB,
çevremde kalkansın, Onurum,
başımı yukarı kaldıran sensin.

Mez.3: 4 RAB'be seslenirim, Yanıtlar
beni kutsal dağından.

Mez.3: 5 Yatar uyurum, Uyanır
kalkarım, RAB destektir bana.

Mez.3: 6 Korkum yok Çevremi saran
binlerce düşmandan.

Mez.3: 7 Ya RAB, kalk, ey Tanrım,
kurtar beni! Vur bütün
düşmanlarımlaın çenesine, Kır
kötülerin dişlerini.

Mez.3: 8 Kurtuluş RAB'dedir,
Halkının üzerinde olsun bereketin!

4. Mezmur Müzik şefi için - Telli
sazlarla - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 4

Mez.4: 1 Sana seslenince yanıtla

beni, Ey adil Tanrım! Ferahlat beni sıkıntıya düştüğümde, Lütfet bana, kulak ver duama.

Mez.4: 2 Ey insanlar, ne zamana dek Onurumu utanca çevireceksiniz? Ne zamana dek boş şeylere gönöl verecek, Yalan peşinde koşacaksınız?

Mez.4: 3 Bilin ki, RAB sadık kulunu kendine ayırmıştır, Ne zaman seslensem, duyar beni.

Mez.4: 4 Öfkelenenebilirsiniz, ama günah işlemeyin; İyi düşünün yatağınızda, susun.

Mez.4: 5 Doğruluk kurbanları sunun
RAB'be, O'na güvenin.

Mez.4: 6 "Kim bize iyilik yapacak?"
diyen çok. Ya RAB, yüzünün ışııyla
bizi aydınlat!

Mez.4: 7 Öyle bir sevinç verdin ki
bana, Onların bol tahıl ve yeni
şaraptan aldığı sevinçten fazla.

Mez.4: 8 Esenlik içinde yatar
uyurum, Çünkü yalnız sen, ya RAB,
Güvenlik içinde tutarsın beni.

5. Mezmur Müzik şefi için - Ney için -

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 5

Mez.5: 1 Sözlerime kulak ver, ya RAB, İniltilerimi işit.

Mez.5: 2 Feryadımı dinle, ey Kralım ve Tanrım! Duam sanadır.

Mez.5: 3 Sabah sesimi duyarsın, ya RAB, Her sabah sana duamı sunar, umutla beklerim.

Mez.5: 4 Çünkü sen kötülükten hoşlanan Tanrı değilsin, Kötülük senin yanında barınmaz.

Mez.5: 5 Böbürlenenler önünde duramaz, Bütün suç işleyenlerden nefret duyar,

Mez.5: 6 Yalan söyleyenleri yok edersin; Ya RAB, sen eli kanlılardan, Aldatıcılardan tiksiniyorsun.

Mez.5: 7 Bense bol sevgin sayesinde Kutsal tapınağına gireceğim; Oraya doğru saygıyla eğileceğim.

Mez.5: 8 Yol göster bana doğruluğunla, ya RAB, Düşmanlarıma karşı! Yolunu

önümde düzle.

Mez.5: 9 Çünkü onların sözüne
güvenilmez, Yürekleri yıkım dolu.
Ağızları açık birer mezardır,
Yaltaklanır dururlar.

Mez.5: 10 Ey Tanrı, onları suçlu
çıkar! Kurdukları düzen yıkımlarına
yol açsın. Kov onları sayısız
isyanları yüzünden. Çünkü sana
karşı ayaklandılar.

Mez.5: 11 Sevinsin sana sığınan
herkes, Sevinç çığlıkları atsın
sürekli, Kanat ger üzerlerine;
Sevinçle coşsun adını sevenler

sende.

Mez.5: 12 Çünkü sen doğru kişiyi kutsarsın, ya RAB, Çevresini kalkan gibi lütfunla sararsın.

6. Mezmur Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla Davut'un mezmuru

BÖLÜM 6

Mez.6: 1 Ya RAB, öfkeyle azarlama beni, Gazapla yola getirme.D Not "Sekiz telli sazlarla": İbranice "Sekizinciye göre", anlamıkesin olarak bilinmiyor.

Mez.6: 2 Lütfet bana, ya RAB,
bitkinim; Şifa ver bana, ya RAB,
kemiklerim sızlıyor,

Mez.6: 3 Çok acı çekiyorum. Ah, ya
RAB! Ne zamana dek sürecek bu?

Mez.6: 4 Gel, ya RAB, kurtar beni,
Yardım et sevginden dolayı.

Mez.6: 5 Çünkü ölüler arasında
kimse seni anmaz, Kim şükür sunar
sana ölüler diyarından?

Mez.6: 6 İnleye inleye bittim,
Döşөгim su içinde bütün gece
ağlamaktan, Yatağım sırılsıklam

gözyaşlarımdan. Mez.6: 7 Kederden
gözlerimin feri sönüyor, Zayıflıyor
gözlerim düşmanlarım yüzünden.

Mez.6: 8 Ey kötülük yapanlar, Uzak
durun benden, Çünkü RAB
ağlayışımı işitti.

Mez.6: 9 Yalvarışımı duydu, Duamı
kabul etti.

Mez.6: 10 Bütün düşmanlarım
utanacak, Hepsini dehşet saracak,
Ansızın geri dönecekler utanç içinde.

7. Mezmur Benyaminli Kûş'un
sözlerine ilişkin Davut'un RAB'be

okuduğu şigayon

BÖLÜM 7D Not "şigayon": Anlamı
tam olarak bilinmeyen bir müzik
terimi.

Mez.7: 1 Sana sığınıyorum, ya RAB
Tanrım! Peşime düşenlerden kurtar
beni, Özgür kıl.

Mez.7: 2 Yoksa aslan gibi
parçalayacaklar beni, Kurtaracak biri
yok diye, Lime lime edecekler etimi.

Mez.7: 3 Ya RAB Tanrım, eğer şunu
yaptıysam: Birine haksızlık ettiysem,

Mez.7: 4 Dostuma ihanet ettiysem,
Düşmanımı nedensiz soyduysam,

Mez.7: 5 Ardıma düşsün düşman,
Yakalasın beni, Canımı yerde
çiğnesin, Ayak altına alsın onurumu.

Mez.7: 6 Öfkeyle kalk, ya RAB!
Düşmanlarımla gazabına karşı çık!
Benim için uyan! Buyur, adalet olsun.

Mez.7: 7 Uluslar topluluğu çevreni
sarsın, Onları yüce katından yönet.

Mez.7: 8 RAB halkları yargılar; Beni
de yargıla, ya RAB, Doğruluğuma,
dürüstlüğüme göre.

Mez.7: 9 Ey adil Tanrım! Kötülerin kötülüğü son bulsun, Doğrular güvene kavuşsun, Sen ki akılları, gönülleri sınarsın.

Mez.7: 10 Tanrı kalkan gibi yanıbaşımda, Temiz yürekliileri O kurtarır.

Mez.7: 11 Tanrı adil bir yargıçtır, Öyle bir Tanrı ki, her gün öfke saçar.

Mez.7: 12 Kötüler yola gelmezse, Tanrı kılıcını bilir, Yayını gerip hedefine kurar.

Mez.7: 13 Hazır bekler ölümcül silahları, Alevli okları. Mez.7: 14 İşte kötü insan kötülük sancıları çekiyor, Fesada gebe kalmış, Yalan doğuruyor.

Mez.7: 15 Bir kuyu açıp kazıyor, Kazdığı kuyuya kendisi düşüyor.

Mez.7: 16 Kötülüğü kendi başına gelecek, Zorbalığı kendi tepesine inecek.

Mez.7: 17 Şükredeyim doğruluğu için RAB'be, Yüce RAB'bin adını ilahilerle öveyim.

8. Mezmur Müzik şefi için - Gittit |üzerine - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 8

Mez.8: 1 Ey Egemenimiz RAB, Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde! Gökyüzünü görkeminle kapladın.D Not "Gittit": Bir müzik terimi ya da üzüm sıkma mevsimindeokunan bir ilahi olabilir.

Mez.8: 2 Çocukların, hatta emziktekilerin sesiyle Set çektin hasımlarına, Düşmanı, öç alanı yok etmek için.

Mez.8: 3 Seyrederken ellerinin eseri olan gökleri, Oraya koyduğun ayı ve yıldızları,

Mez.8: 4 Soruyorum kendi kendime: "İnsan ne ki, onu anasın, Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?"

Mez.8: 5 Nerdeyse bir tanrı yaptın onu , Başına yücelik ve onur tacını koydun.D Not 8:5 "Nerdeyse bir tanrı yaptın onu": İbranice "Onu Tanrı'dan(tanrılardan) pek aşağı yaratmadın" (bkz. Yar.1:26-28; İbr.2:6-8).

Mez.8: 6 Ellerinin yapıtları üzerine
onu egemen kıldın, Her şeyi
ayaklarının altına serdin;

Mez.8: 7 Davarları, sığırları, Yabanıl
hayvanları,

Mez.8: 8 Gökteki kuşları, denizdeki
balıkları, Denizde kıpırdaşan bütün
canlıları.

Mez.8: 9 Ey Egemenimiz RAB, Ne
yüce adın var yeryüzünün tümünde!

9. Mezmur Müzik şefi için - "Oğulun
Ölümü" makamında -Davut'un
mezmuru

BÖLÜM 9

Mez.9: 1 Ya RAB, bütün yüreğimle sana şükredeceğim, Yaptığın harikaların hepsini anlatacağım.D
Not Birçok İbranice elyazmasında 9. ve 10. Mezmur birleşik yazılır.

Mez.9: 2 Sende sevinç bulacak, coşacağım, Adını ilahilerle öveceğim, ey Yüceler Yücesi!

Mez.9: 3 Düşmanlarım geri çekilirken, Sendeleyip ölüyorlar senin önünde.

Mez.9: 4 Çünkü hakkımı, davamı
sen savundun, Adil yargıç olarak
tahta oturdun.

Mez.9: 5 Ulusları azarladın, kötülerini
yok ettin, Sonsuza dek adlarını
sildin.

Mez.9: 6 Yok olup gitti düşmanlar
sonsuzlukta, Kökünden söktün
kentlerini, Anıları bile silinip gitti.

Mez.9: 7 Oysa RAB sonsuza dek
egemenlik sürer, Yargı için
kurmuştur tahtını;

Mez.9: 8 O yönetir doğrulukla

dünyayı, O yargılar adaletle halkları.

Mez.9: 9 RAB ezilenler için bir sığınak, Sıkıntılı günlerde bir kaledir.

Mez.9: 10 Seni tanıyanlar sana güvenir, Çünkü sana yönelenleri hiç terk etmedin, ya RAB.

Mez.9: 11 Siyon'da oturan RAB'bi ilahilerle övün! Yaptıklarını halklar arasında duyurun!

Mez.9: 12 Çünkü dökülen kanın hesabını soran anımsar, Ezilenlerin feryadını unutmaz.

Mez.9: 13 Acı bana, ya RAB! Ey beni ölümün eşiğinden kurtaran, Benden nefret edenler yüzünden çektiğim sıkıntıya bak!

Mez.9: 14 Öyle ki, övgüye değer işlerini anlatayım, Siyon Kenti'nin kapılarında Sağladığın kurtuluşla sevineyim.

Mez.9: 15 Uluslar kendi kazdıkları kuyuya düştü, Ayakları gizledikleri ağa takıldı.

Mez.9: 16 Adil yargılarıyla RAB kendini gösterdi, Kötüler kendi kurdukları tuzağa düştü. -Higayon D

Not 9:16 "Higayon": Anlamı kesin olarak bilinmeyen bir müzikterimi.

Mez.9: 17 Kötüler ölümler diyarına gidecek, Tanrı'yı unutan bütün uluslar...

Mez.9: 18 Ama yoksul büsbütün unutulmayacak, Mazlumun umudu sonsuza dek kırılmayacak.

Mez.9: 19 Kalk, ya RAB! İnsan galip çıkmaz, Huzurunda yargılansın uluslar!

Mez.9: 20 Onlara dehşet saç, ya RAB! Sadece insan olduklarını bilsin

uluslar.

10. Mezmur

BÖLÜM 10

Mez.10: 1 Ya RAB, neden uzak duruyorsun, Sıkıntılı günlerde kendini gizliyorsun?

Mez.10: 2 Kötüler gururla mazlumları avlıyor, Mazlumlara kötülerin kurduğu tuzağa düşüyor.

Mez.10: 3 Kötü insan içindeki isteklerle övünür, Açgözlü insan RAB'be lanet okur, O'nu hor görür.

Mez.10: 4 Kendini beğenmiş kötü insan Tanrı'ya yönelmez, Hep, "Tanrı yok!" diye düşünür.

Mez.10: 5 Kötülerin yolları her zaman başarıya götürür. Öyle yücedir ki senin yargıların, Kötüler anlayamaz, düşmanına burun kıvrırır.

Mez.10: 6 İçinden, "Ben sarsılmam" der, "Hiçbir zaman sıkıntıya düşmem."

Mez.10: 7 Ağzı lanet, hile ve zulüm dolu, Dilinin altında kötülük ve fesat saklı.

Mez.10: 8 Köylerin çevresinde pusu kurar, Masumu gizli yerlerde öldürür, Çaresizi sinsice gözler.

Mez.10: 9 Gizli yerlerde pusuya yatar Çalılıktaki aslan gibi, Kapmak için mazlumu bekler Ve ağına düşürüp yakalar.

Mez.10: 10 Kurbanları çaresiz çöker, Saldıranın üstün gücü altında ezilir.

Mez.10: 11 Kötü insan içinden, "Tanrı unuttu" der, "Örttü yüzünü, asla göremez."

Mez.10: 12 Kalk, ya RAB, kaldır elini, ey Tanrı! Mazlumları unutma!

Mez.10: 13 Neden kötü insan seni hor görsün, İçinden, "Tanrı hesap sormaz" desin?

Mez.10: 14 Oysa sen sıkıntı ve acı çekenleri görürsün, Yardım etmek için onları izlersin; Çaresizler sana dayanır, Öksüzün yardımcısı sensin.

Mez.10: 15 Kötünün, haksızın kolunu kır, Sormadık hesap kalmasın yaptığı kötülükten.

Mez.10: 16 RAB sonsuza dek kral kalacak, Uluslar O'nun ülkesinden temizlenecek.

Mez.10: 17 Mazlumların dileğini duyarsın, ya RAB, Yüreklendirirsin onları, Kulağın hep üzerlerinde;

Mez.10: 18 Öksüze, düşküne hakkını vermek için, Bir daha dehşet saçmasın ölümlü insan.

11. Mezmur Müzik şefi için -
Davut'un mezmuru

BÖLÜM 11

Mez.11: 1 Ben RAB'be sığınırım,
Nasıl dersiniz bana, "Kuş gibi kaç
dağlara.

Mez.11: 2 Bak, kötüler yaylarını
geriyor, Temiz yürekli insanları
Karanlıkta vurmak için Oklarını
kirişine koyuyor.

Mez.11: 3 Temeller yıkılırsa, Ne
yapabilir doğru insan?"

Mez.11: 4 RAB kutsal
tapınağındadır, O'nun tahtı
göklerdedir, Bütün insanları görür,
Herkesi sınar.

Mez.11: 5 RAB doğru insanı sınar,
Kötüden, zorbalığı sevenden tiksindir.

Mez.11: 6 Kötülerin üzerine kızgın
korlar ve kükürt yağdıracak,
Paylarına düşen kâse kavurucu
rüzgar olacak.

Mez.11: 7 Çünkü RAB doğrudur,
doğruları sever; Dürüst insanlar
O'nun yüzünü görecek.

12. Mezmur Müzik şefi için - Sekiz
telli sazlarla -Davut'un mezmuru

BÖLÜM 12D Not "Sekiz telli
sazlarla": İbranice "Sekizinciye

göre", anlamı keskin olarak bilinmiyor.

Mez.12: 1 Kurtar beni, ya RAB,
sadık kulun kalmadı, Güvenilir
insanlar yok oldu.

Mez.12: 2 Herkes birbirine yalan
söylüyor, Dalkavukluk, ikiyüzlülük
ediyor.

Mez.12: 3 Sustursun RAB
dalkavukların ağızını, Büyüklenen
dilleri.

Mez.12: 4 Onlar ki, "Dilimizle
kazanırız, Dudaklarımız emrimizde,
Kim bize efendilik edebilir?" derler.

Mez.12: 5 "Şimdi kalkacağım" diyor
RAB, "Çünkü mazlumlara eziliyor,
Yoksullar inliyor, Özledikleri kurtuluşu
vereceğim onlara."

Mez.12: 6 RAB'bin sözleri pak
sözlerdir; Toprak ocakta eritilmiş,
Yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.

Mez.12: 7 Sen onları koru, ya RAB,
Bu kötü kuşaktan hep uzak tut!

Mez.12: 8 İnsanlar arasında alçaklık
rağbet görünce, Kötüler her yanda
dolaşır oldu.

13. Mezmur Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 13

Mez.13: 1 Ne zamana dek, ya RAB,
Sonsuza dek mi beni unutacaksın?
Ne zamana dek yüzünü benden
gizleyeceksin?

Mez.13: 2 Ne zamana dek içimde
tasa, Yüreğimde hep keder olacak?
Ne zamana dek düşmanım bana
üstün çıkacak?

Mez.13: 3 Gör halimi, ya RAB,
yanıtlar Tanrım, Gözlerimi aç, ölüm

uykusuna dalmayayım.

Mez.13: 4 Düşmanlarım, "Onu yendik!" demesin, Sarsıldığımda hasımlarım sevinmesin.

Mez.13: 5 Ben senin sevgine güveniyorum, Yüreğim kurtarışınla coşsun.

Mez.13: 6 Ezgiler söyleyeceğim sana, ya RAB, Çünkü iyilik ettin bana.

14. Mezmur (Mez.53) Müzik şefi için
- Davut'un mezmuru

BÖLÜM 14

Mez.14: 1 Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der. İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü, İyilik eden yok.

Mez.14: 2 RAB göklerden bakar oldu insanlara, Akıllı, Tanrı'yı arayan biri var mı diye.

Mez.14: 3 Hepsi saptı, Tümü yozlaştı, İyilik eden yok, Bir kişi bile!

Mez.14: 4 Suç işleyenlerin hiçbiri görmüyor mu? Halkımı ekmek yer gibi yiyor, RAB'be yakarmıyorlar.

Mez.14: 5 Dehşete düşecekler
yeryüzünde, Çünkü Tanrı doğruların
yanındadır.

Mez.14: 6 Mazlumun tasarılarını
boşa çıkarırdınız, Ama RAB onun
sığınağıdır.

Mez.14: 7 Keşke İsrail'in kurtuluşu
Siyon'dan gelse! RAB halkını eski
gönencine kavuşturunca, Yakup soyu
sevinecek, İsrail halkı coşacak.

15. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 15

Mez.15: 1 Ya RAB, çadırına kim konuk olabilir? Kutsal dağında kim oturabilir?

Mez.15: 2 Kusursuz yaşam süren, adil davranan, Yürekten gerçeği söyleyen.

Mez.15: 3 İftira etmez, Dostuna zarar vermez, Komşusuna kara çalmaz böylesi.

Mez.15: 4 Aşağılık insanları hor görür, Ama RAB'den korkanlara saygı duyar. Kendi zararına ant içse bile, dönmez andından.

Mez.15: 5 Parasını faize vermez,
Suçsuza karşı rüşvet almaz. Böyle
yaşayan asla sarsılmayacak.

16. Mezmur Davut'un Miktamı

BÖLÜM 16D Not "Miktam": Bir
edebiyat ya da müzik terimi.

Mez.16: 1 Koru beni, ey Tanrı,
Çünkü sana sığınıyorum.

Mez.16: 2 RAB'be dedim ki,
"Efendim sensin. Senden öte
mutluluk yok benim için."

Mez.16: 3 Ülkedeki kutsallara

geline, Soyludur onlar, biricik zevkim onlardır.

Mez.16: 4 Başka ilahların ardınca koşanların derdi artacak. Onların kan sunularını dökmeyeceğim, Adlarını ağızıma almayacağım.

Mez.16: 5 Benim payıma, Benim kâseme düşen sensin, ya RAB; Yaşamım senin ellerinde.

Mez.16: 6 Payıma ne güzel yerler düştü, Ne harika bir mirasım var!

Mez.16: 7 Övgüler sunarım bana öğüt veren RAB'be, Geceleri bile

vicdanım uyarır beni.

Mez.16: 8 Gözümü RAB'den ayırmam, Sağımda durduğu için sarsılmam.

Mez.16: 9 Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor, Bedenim güven içinde.

Mez.16: 10 Çünkü sen beni ölümler diyarına terk etmezsin, Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin .D
Not 16:10 "Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin" ya da "Sadıkkulunun ölüm çukurunu görmesine izin vermezsin."

Mez.16: 11 Yaşam yolunu bana bildirirsin. Bol sevinç vardır senin huzurunda, Sağ elinden mutluluk eksilmez.

17. Mezmur Davut'un duası

BÖLÜM 17

Mez.17: 1 Haklı davamı dinle, ya RAB, Feryadımı işit! Hilesiz dudaklardan çıkan duama kulak ver!

Mez.17: 2 Haklı çıkar beni, Çünkü sen gerçeği görürsün.

Mez.17: 3 Yüreğimi yokladın, Gece denedin, Sınadın beni, Kötü bir şey bulmadın; Kararlıyım, ağızımdan kötü söz çıkmaz,

Mez.17: 4 Başkalarının yaptıklarına gelince, Ben senin sözlerine uyarak Şiddet yollarından kaçındım.

Mez.17: 5 Sıkı adımlarla senin yollarını tuttum, Kaymadı ayaklarım.

Mez.17: 6 Sana yakarıyorum, ey Tanrı, Çünkü beni yanıtlarsın; Kulak ver bana, dinle söylediklerimi!

Mez.17: 7 Göster harika sevgini, Ey

sana sığınanları saldırganlardan sağ eliyle kurtaran!

Mez.17: 8 Korum beni gözbebeği gibi;
Kanatlarının gölgesine gizle

Mez.17: 9 Kötülerin saldırısından,
Çevremi saran ölümcül
düşmanlarımdan. Mez.17: 10
Yürekleri yağ bağlamış, Ağızları
büyük laflar ediyor.

Mez.17: 11 İzimi buldular, üzerime
geliyorlar, Yere vurmak için
gözetliyorlar.

Mez.17: 12 Tıpkı parçalamak için

sabırsızlanan bir aslan, Pusuya yatan genç bir aslan gibi.

Mez.17: 13 Kalk, ya RAB, kes önlerini, eđ başlarını! Kılıcınla kurtar canımı kötülerden,

Mez.17: 14 Elinle bu insanlardan, ya RAB, Yaşam payı bu dünyada olan insanlardan. Varsın karınları vereceğın cezalara doysun, Çocukları da yiyip doysun, Artanı torunlarına kalsın!

Mez.17: 15 Ama ben doğruluk sayesinde yüzünü göreceğım senin, Uyanınca suretini görmeye

doyacağım.

18. Mezmur (2Sa.22:1-51)Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru
- RAB kendisini bütün düşmanlarının pençesinden ve Saul'un elinden kurtardığı gün DavutRAB'be şu ezgiyi okudu:

BÖLÜM 18

Mez.18: 1 Seni seviyorum, gücüm sensin, ya RAB!

Mez.18: 2 RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır, Tanrım, kayam, sığınacak yerimdir,

Kalkanım, güçlü kurtarıcım,
korunağımdır!

Mez.18: 3 Övgüye değer RAB'be
seslenir, Kurtulurum
düşmanlarımdan.

Mez.18: 4 Ölüm iplerine
dolanmıştım, Yıkım selleri basmıştı
beni,

Mez.18: 5 Ölüler diyarının bağları
sarmıştı, Ölüm tuzakları çıkmıştı
karşıma.

Mez.18: 6 Sıkıntı içinde RAB'be
yakardım,Yardıma çağırdım

Tanrım'ı. Tapınağından sesimi
duydu, Haykırışım kulaklarına ulaştı.

Mez.18: 7 O zaman yeryüzü sarsılıp
sallandı, Titreyip sarsıldı dağların
temelleri, Çünkü RAB öfkelenmişti.

Mez.18: 8 Burnundan duman
yükseldi, Ağzından kavurucu ateş Ve
korlar fışkırdı.

Mez.18: 9 Kara buluta basarak
Gökleri yarıp indi.

Mez.18: 10 Bir Keruv'a binip uçtu,
Rüzgar kanatlar takarak hızla geldi.

Mez.18: 11 Karanlığı örtündü, Kara bulutları kendine çardak yaptı.

Mez.18: 12 Varlığının parıltısından, Bulutlardan dolu ve korlar savruluyordu.

Mez.18: 13 RAB göklerden gürledi, Duyurdu sesini Yüceler Yücesi, Dolu ve alevli korlarla.

Mez.18: 14 Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı, Şimşek çaktırarak onları şaşkına çevirdi.

Mez.18: 15 Denizin dibi göründü, Yeryüzünün temelleri açığa çıktı, ya

RAB, Senin azarlamandan,
Burnundan çıkan güçlü soluktan.

Mez.18: 16 RAB yukarıdan elini
uzatıp tuttu, Çıkardı beni derin
sulardan.

Mez.18: 17 Beni zorlu
düşmanımdan, Benden nefret
edenlerden kurtardı, Çünkü onlar
benden güçlüydü.

Mez.18: 18 Felaket günümde
karşıma dikildiler, Ama RAB bana
destek oldu.

Mez.18: 19 Beni huzura kavuşturdu,

Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı.

Mez.18: 20 RAB doğruluğumun karşılığını verdi, Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi.

Mez.18: 21 Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm, Tanrım'dan uzaklaşarak kötülük yapmadım.

Mez.18: 22 O'nun bütün ilkelerini göz önünde tuttum, Kurallarından ayrılmadım.

Mez.18: 23 O'nun gözünde kusursuzdum, Suç işlemekten sakındım.

Mez.18: 24 Bu yüzden RAB beni doğruluğuma Ve gözünde pak olan ellerime göre ödüllendirdi.

Mez.18: 25 Sadık kuluna sadakat gösterir, Kusursuz olana kusursuz davranırsın.

Mez.18: 26 Pak olanla pak olur, Eğriye eğri davranırsın.

Mez.18: 27 Alçakgönüllüleri kurtarır, Gururluların başını eğersin.

Mez.18: 28 Işığımın kaynağı sensin, ya RAB, Tanrım! Karanlığımı

aydınlatırsın.

Mez.18: 29 Desteğinle akıncılara saldırır, Seninle surları aşarım, Tanrım.

Mez.18: 30 Tanrı'nın yolu kusursuzdur, RAB'bin sözü arıdır. O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.

Mez.18: 31 Var mı RAB'den başka tanrı? Tanrımız'dan başka kaya var mı?

Mez.18: 32 Tanrı beni güçle donatır, Yolumu kusursuz kılar.

Mez.18: 33 Ayaklar verdi bana,
geyiklerinki gibi, Doruklarda tutar
beni.

Mez.18: 34 Bana savaşmayı öğretti,
Kollarımla tunç bir yayı gereyim
diye.

Mez.18: 35 Bana zafer kalkanını
bağışlarsın, Sağ elin destekler,
Alçakgönüllülüğün yüceltir beni.

Mez.18: 36 Bastığım yerleri
genişletirsin, Burkulmaz bileklerim.

Mez.18: 37 Kovalayıp yetiştim

düşmanlarıma, Hepsi yok olmadan
geri dönmedim.

Mez.18: 38 Ezdim onları, kalkamaz
oldular, Ayaklarımın altına serildiler.

Mez.18: 39 Savaş için beni güçle
donattın, Bana başkaldıranları
önümde yere serdin.

Mez.18: 40 Düşmanlarımı kaçmak
zorunda bıraktın, Benden nefret
edenleri yok ettim.

Mez.18: 41 Feryat ettiler, ama
kurtaran çıkmadı; RAB'bi çağırdılar,
ama O yanıt vermedi.

Mez.18: 42 Ezdim onları, rüzgarın savurduğu toza döndüler, Sokak çamuru gibi savurup attım.

Mez.18: 43 Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın, Ulusların önderi yaptın, Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.

Mez.18: 44 Duyar duymaz sözümü dinlediler, Yabancılar bana yaltaklandılar.

Mez.18: 45 Yabancıların betleri benizleri attı, Titreyerek çıktılar kalelerinden.

Mez.18: 46 RAB yaşıyor! Kayam'a
övgüler olsun! Yücelsin kurtarıcım
Tanrı!

Mez.18: 47 O'dur öcümü alan,
Halkları bana bağımlı kılan.

Mez.18: 48 Düşmanlarımdan
kurtarır, Başkaldıranlardan üstün
kılar beni, Zorbaların elinden alır.

Mez.18: 49 Bunun için uluslar
arasında sana şükredeceğim, ya
RAB, Adını ilahilerle öveceğim.

Mez.18: 50 RAB kralını büyük

zaferlere ulaştırır, Meshettiği krala,
Davut'a ve soyuna Sonsuza dek
sevgi gösterir.

19. Mezmur Müzik şefi için -
Davut'un mezmuru

BÖLÜM 19

Mez.19: 1 Gökler Tanrı'nın
görkemini açıklamakta, Gökkubbe
ellerinin eserini duyurmakta.

Mez.19: 2 Gün güne söz söyler,
Gece geceye bilgi verir.

Mez.19: 3 Ne söz geçer orada, ne

de konuşma, Sesleri duyulmaz.

Mez.19: 4 Ama sesleri yeryüzünü dolaşır, Sözleri dünyanın dört bucağına ulaşır. Güneş için göklerde çadır kurdu Tanrı.

Mez.19: 5 Gerdekten çıkan güveye benzer güneş, Koşuya çıkacak atlet gibi sevinir.

Mez.19: 6 Göğün bir ucundan çıkar, Öbür ucuna döner, Hiçbir şey gizlenmez sıcaklığından.

Mez.19: 7 RAB'bin yasası yetkindir, cana can katar, RAB'bin buyrukları

güvenilirdir, Saf adama bilgelik verir,

Mez.19: 8 RAB'bin kuralları
doğrudur, yüreği sevindirir, RAB'bin
buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır.

Mez.19: 9 RAB korkusu paktır,
sonsuz dek kalır, RAB'bin ilkeleri
gerçek, tamamen adildir.

Mez.19: 10 Onlara altından, bol
miktarda saf altından çok
istekduyulur, Onlar baldan, süzme
petek balından tatlıdır.

Mez.19: 11 Uyarırlar kulunu, Onlara
uyanların ödülü büyüktür.

Mez.19: 12 Kim yanlışlarını
görebilir? Bağışla göremediğim
kusurlarımı,

Mez.19: 13 Bilerek işlenen
günahlardan koru kulunu, İzin verme
bana egemen olmalarına! O zaman
büyük isyandan uzak, Kusursuz
olurum.

Mez.19: 14 Ağızımdan çıkan sözler,
Yüreğimdeki düşünceler, Kabul
görsün senin önünde, Ya RAB,
kayam, kurtarıcım benim !D Not
19:14 "Kurtarıcım benim": Kurtarıcı
diye çevrilen İbranice"Goel" sözcüğü

"Yakın akraba" anlamına gelir (bkz. Rut 2:20).

20. Mezmur Müzik şefi için -
Davut'un mezmuru

BÖLÜM 20

Mez.20: 1 Sıkıntılı gününde RAB
seni yanıtlasın, Yakup'un Tanrısı'nın
adı seni korusun!

Mez.20: 2 Yardım göndersin sana
kutsal yerden, Siyon'dan destek
versin.

Mez.20: 3 Bütün tahıl sunularını

anımsasın, Yakmalık sunularını
kabul etsin!

Mez.20: 4 Gönlünce versin sana,
Bütün tasarılarını gerçekleştirsin!

Mez.20: 5 O zaman zaferini sevinç
çıgıllıklarıyla kutlayacağız,
Tanrımız'ın adıyla sancaklarımızı
dikeceğiz. RAB senin bütün
dileklerini yerine getirsin.

Mez.20: 6 Şimdi anladım ki, RAB
meshettiği kralı kurtarıyor, Sağ elinin
kurtarıcı gücüyle Kutsal göklerinden
ona yanıt veriyor.

Mez.20: 7 Bazıları savaş
arabalarına, Bazıları atlarına
güvenir, Bizse Tanrımız RAB'be
güveniriz.

Mez.20: 8 Onlar çöküyor,
düşüyorlar; Bizse kalkıyor, dimdik
duruyoruz.

Mez.20: 9 Ya RAB, kralı kurtar!
Yanıtla bizi sana yakardığımız gün!

21. Mezmur Müzik şefi için -
Davut'un mezmuru

BÖLÜM 21

Mez.21: 1 Ya RAB, kral seviniyor
gösterdiğin güce. Sevinçten coşuyor
verdiğin zaferle!

Mez.21: 2 Gönlünün istediğini verdin,
Ağzından çıkan dileği geri
çevirmedin.

Mez.21: 3 Onu güzel armağanlarla
karşıladın, Başına saf altından taç
koydun.

Mez.21: 4 Senden yaşam istedi,
verdін ona: Uzun, sonsuz bir ömür.

Mez.21: 5 Sağladığın zaferle büyük
yüceliğe erişti, Onu görkem ve

büyüklükle donattın.

Mez.21: 6 Üzerine sürekli bereket yağdırdın, Varlığınla onu sevince boğdun.

Mez.21: 7 Çünkü kral RAB'be güvenir, Yüceler Yücesi'nin sevgisi sayesinde sarsılmaz.

Mez.21: 8 Elin bütün düşmanlarına erişecek, Sağ elin senden nefret edenlere uzanacak.

Mez.21: 9 Öfkelendiğin an, ya RAB, Kızgın fırına döndüreceklerin onları; Gazapla yutacak, Ateşle

tüketeceksin.

Mez.21: 10 Yok edeceksin
çocuklarını yeryüzünden, Soylarını
insanlar arasından.

Mez.21: 11 Düzenler kursalar sana,
Aldatmaya çalışsalar, Yine de
başarılı olamazlar.

Mez.21: 12 Çünkü sırtlarını
döndüreceksin, Yayını yüzlerine
doğru gerince.

Mez.21: 13 Yüceliğini göster, ya
RAB, gücünle! Ezgiler söyleyip
ilahilerle öveceğiz kudretini.

22. Mezmur Müzik şefi için - "Tan Geyiği" makamında -Davut'un mezmuru

BÖLÜM 22

Mez.22: 1 Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? Niçin bana yardım etmekten, Haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun?

Mez.22: 2 Ey Tanrım, gündüz sesleniyorum, yanıt vermiyorsun, Gece sesleniyorum, yine rahat yok bana.

Mez.22: 3 Oysa sen kutsalsın,
İsrail'in övgüleri üzerine taht kuran
sensin.

Mez.22: 4 Sana güvendiler
atalarımız, Sana dayandılar, onları
kurtardın.

Mez.22: 5 Sana yakarıp kurtuldular,
Sana güvendiler, aldanmadılar.

Mez.22: 6 Ama ben insan değil,
toprak kurduyum, İnsanlar beni
küçümsüyor, halk hor görüyor.

Mez.22: 7 Beni gören herkes alay
ediyor, Sırıtıp baş sallayarak

diyorlar ki,

Mez.22: 8 "Sırtını RAB'be dayadı,
kurtarsın bakalım onu, Madem onu
seviyor, yardım etsin!"

Mez.22: 9 Oysa beni ana rahminden
çıkarın, Ana kucağındayken sana
güvenmeyi öğreten sensin.

Mez.22: 10 Doğuşumdan beri sana
teslim edildim, Ana rahminden beri
Tanrım sensin.

Mez.22: 11 Benden uzak durma!
Çünkü sıkıntı yanıbaşımda, Yardım
edecek kimse yok.

Mez.22: 12 Boğalar kuşatıyor beni,
Azgın Başan boğaları sarıyor
çevremi.

Mez.22: 13 Kükreyerek avını
parçalayan aslanlar gibi Ağızlarını
açıyorlar bana.

Mez.22: 14 Su gibi dökülüyorum,
Bütün kemiklerim oynaklarından
çıkıyor; Yüreğim balmumu gibi
içimde eriyor.

Mez.22: 15 Gücüm çömlek parçası
gibi kurudu, Dilim damağıma
yapışıyor; Beni ölüm toprağına

yatırdın.

Mez.22: 16 Köpekler kuşatıyor beni,
Kötüler sürüsü çevremi sarıyor,
Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.

Mez.22: 17 Bütün kemiklerimi sayar
oldum, Gözlerini dikmiş, bana
bakıyorlar.

Mez.22: 18 Giysilerimi aralarında
paylaşıyor, Elbisem için kura
çekiyorlar.

Mez.22: 19 Ama sen, ya RAB, uzak
durma; Ey gücüm benim, yardımıma
koş!

Mez.22: 20 Canımı kılıçtan, Biricik hayatımı köpeğin pençesinden kurtar!

Mez.22: 21 Kurtar beni aslanın ağzından, Yaban öküzlerinin boynuzundan. Yanıt ver bana!

Mez.22: 22 Adını kardeşlerime duyurayım, Topluluğun ortasında sana övgüler sunayım:

Mez.22: 23 Ey sizler, RAB'den korkanlar, O'na övgüler sunun! Ey Yakup soyu, O'nu yüceltin! Ey İsrail soyu, O'na saygı gösterin!

Mez.22: 24 Çünkü O mazlumun çektiği sıkıntıyı hafife almadı, Ondan tiksinimedi, yüz çevirmedi; Kendisini yardıma çağırıldığında ona kulak verdi.

Mez.22: 25 Övgü konum sen olacaksın büyük toplulukta, Senden korkanların önünde yerine getireceğim adaklarımı.

Mez.22: 26 Yoksullar yiyip doyacak, RAB'be yönelenler O'na övgü sunacak. Sonsuza dek ömrünüz tükenmesin!

Mez.22: 27 Yeryüzünün dört bucağı
anımsayıp RAB'be dönecek,
Ulusların bütün soyları O'nun önünde
yere kapanacak.

Mez.22: 28 Çünkü egemenlik
RAB'bindir, Ulusları O yönetir.

Mez.22: 29 Yeryüzündeki bütün
zenginler doyacak Ve O'nun önünde
yere kapanacak, Toprağa gidenler,
Ölümlerine engel olamayanlar,
Eğilecekler O'nun önünde.

Mez.22: 30 Gelecek kuşaklar O'na
kulluk edecek, Rab yeni kuşaklara
anlatılacak.

Mez.22: 31 O'nun kurtarışını, "Rab yaptı bunları" diyerek, Henüz doğmamış bir halka duyuracaklar.

23. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 23

Mez.23: 1 RAB çobanımdır, Eksiğim olmaz.

Mez.23: 2 Beni yemyeşil çayırlarda yatırır, Sakin suların kıyısına götürür.

Mez.23: 3 İçimi tazeler, Adı uğruna

bana doğru yollarda öncülük eder.

Mez.23: 4 Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, Kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana.

Mez.23: 5 Düşmanlarımdın önünde bana sofraya kurarsın, Başıma yağ sürersin, Kâsem taşıyor.

Mez.23: 6 Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni, Hep RAB'bin evinde oturacağım.

24. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 24

Mez.24: 1 RAB'bindir yeryüzü ve içindeki her şey, Dünya ve üzerinde yaşayanlar;

Mez.24: 2 Çünkü O'dur denizler üzerinde onu kuran, Sular üzerinde durduran.

Mez.24: 3 RAB'bin dağına kim çıkabilir, Kutsal yerinde kim durabilir?

Mez.24: 4 Elleri pak, yüreği temiz olan, Gönlünü putlara kaptırmayan, Yalan yere ant içmeyen.

Mez.24: 5 RAB kutsar böylesini,
Kurtarıcısı Tanrı aklar.

Mez.24: 6 O'na yönelenler, Yakup'un
Tanrısı'nın yüzünü arayanlar İşte
böyledir.

Mez.24: 7 Kaldırın başınızı, ey
kapılar! Açılın, ey eski kapılar! Yüce
Kral girsin içeri!

Mez.24: 8 Kimdir bu Yüce Kral? O
RAB'dir, güçlü ve yiğit, Savaşta yiğit
olan RAB.

Mez.24: 9 Kaldırın başınızı, ey

kapılar! Açılın, ey eski kapılar! Yüce
Kral girsin içeri!

Mez.24: 10 Kimdir bu Yüce Kral?
Her Şeye Egemen RAB'dir bu Yüce
Kral!

25. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 25

Mez.25: 1 Ya RAB, bütün varlığımla
sana yaklaşıyorum,

Mez.25: 2 Ey Tanrım, sana
güveniyorum, utandırma beni,
Düşmanlarım zafer kahkahası

atmasın!

Mez.25: 3 Sana umut bağlayan hiç kimse utanca düşmez; Nedensiz hainlik edenler utanır.

Mez.25: 4 Ya RAB, yollarını bana öğret, Yönlerini bildir.

Mez.25: 5 Bana gerçek yolunda öncülük et, eğit beni; Çünkü beni kurtaran Tanrı sensin. Bütün gün umudum sende.

Mez.25: 6 Ya RAB, sevecenliğini ve sevgini anımsa; Çünkü onlar öncesizlikten beri aynıdır.

Mez.25: 7 Gençlik günahlarımı,
isyanlarımı anımsama, Sevgine göre
anımsa beni, Çünkü sen iyisin, ya
RAB.

Mez.25: 8 RAB iyi ve doğrudur,
Onun için günahkârlara yol gösterir.

Mez.25: 9 Alçakgönüllülere adalet
yolunda öncülük eder, Kendi yolunu
öğretir onlara.

Mez.25: 10 RAB'bin bütün yolları
sevgi ve sadakate dayanır
Antlaşmasındaki buyruklara uyanlar
için.

Mez.25: 11 Ya RAB, adın uğruna
Suçumu bağışla, çünkü suçum
büyük.

Mez.25: 12 Kim RAB'den korkarsa,
RAB ona seçeceği yolu gösterir.

Mez.25: 13 Gönenç içinde
yaşayacak o insan, Soyu ülkeyi
sahiplenecek.

Mez.25: 14 RAB kendisinden
korkanlarla paylaşır sırrını, Onlara
açıklar antlaşmasını.

Mez.25: 15 Gözlerim hep RAB'dedir,

Çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır.

Mez.25: 16 Halime bak, lütfet bana;
Çünkü garip ve mazlumum.

Mez.25: 17 Yüreğimdeki sıkıntılar
artıyor, Kurtar beni dertlerimden!

Mez.25: 18 Üzüntüme, acılarıma
bak, Bütün günahlarımı bağışla!

Mez.25: 19 Düşmanlarıma bak, ne
kadar çoğaldılar, Nasıl da benden
nefret ediyorlar!

Mez.25: 20 Canımı koru, kurtar beni!
Hayal kırıklığına uğratma, çünkü

sana sığınıyorum!

Mez.25: 21 Dürüstlük, doğruluk
korusun beni, Çünkü umudum
sendedir.

Mez.25: 22 Ey Tanrı, kurtar İsrail'i
Bütün sıkıntılarından!

26. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 26

Mez.26: 1 Beni haklı çıkar, ya RAB,
Çünkü dürüst bir yaşam sürdürdüm;
Sarsılmadan RAB'be güvendim.

Mez.26: 2 Dene beni, ya RAB, sına;
Duygularımı, düşüncelerimi yokla.

Mez.26: 3 Çünkü sevgini hep göz
önünde tutuyor, Senin gerçeğini
yaşıyorum ben.

Mez.26: 4 Yalancılarla oturmam,
İkiyüzlülerin suyuna gitmem.

Mez.26: 5 Kötülük yapanlar
topluluğundan nefret ederim,
Fesatçıların arasına girmem.

Mez.26: 6 Suçsuzluğumu göstermek
için ellerimi yıkar, Sunağının
çevresinde dönerim, ya RAB,

Mez.26: 7 Yüksek sesle şükranımı
duyurmak Ve bütün harikalarını
anlatmak için.

Mez.26: 8 Severim, ya RAB,
yaşadığın evi, Görkeminin bulunduğu
yeri.

Mez.26: 9 Günahkârların, Eli kanlı
adamların yanısıra canımı alma.

Mez.26: 10 Onların elleri kötülük
aletidir, Sağ elleri rüşvet doludur.

Mez.26: 11 Ama ben dürüst
yaşarım, Kurtar beni, lütfet bana!

Mez.26: 12 Ayağım emin yerde duruyor. Topluluk içinde sana övgüler sunacağım, ya RAB.

27. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 27

Mez.27: 1 RAB benim ışığım, kurtuluşumdur, Kimseden korkmam. RAB yaşamımın kalesidir, Kimseden yılmam.

Mez.27: 2 Hasımlarım, düşmanlarım olan kötüler, Beni yutmak için üzerime gelirken Tökezleyip

düşerler.

Mez.27: 3 Karşımda bir ordu konaklasa, Kılım kıpırdamaz, Bana karşı savaş açılrsa, Yine güvenimi yitirmem.

Mez.27: 4 RAB'den tek dileğim, tek isteğim şu: RAB'bin güzelliğini seyretmek, Tapınağında O'na hayran olmak için Ömrümün bütün günlerini O'nun evinde geçirmek.

Mez.27: 5 Çünkü O kötü günde beni çardağında gizleyecek, Çadırının emin yerinde saklayacak, Yüksek bir kaya üzerine çıkaracak beni.

Mez.27: 6 O zaman çevremi saran
düşmanlarıma karşı Başım yukarı
kalkacak, Sevinçle haykırarak
kurbanlar sunacağım O'nun
çadırında, O'nu ezgilerle, ilahilerle
öveceğim.

Mez.27: 7 Sana yakarıyorum, ya
RAB, kulak ver sesime, Lütfet,
yanıtla beni!

Mez.27: 8 Ya RAB, içimden bir ses
duydum: "Yüzümü ara!" dedin, İşte
yüzünü arıyorum.

Mez.27: 9 Yüzünü benden gizleme,

Kulunu öfkeyle geri çevirme! Bana hep yardımcı oldun; Bırakma, terk etme beni, Ey beni kurtaran Tanrı!

Mez.27: 10 Annemle babam beni terk etseler bile, RAB beni kabul eder.

Mez.27: 11 Ya RAB, yolunu öğret bana, Düşmanlarıma karşı Düz yolda bana öncülük et.

Mez.27: 12 Beni hasımlarımın keyfine bırakma, Çünkü yalancı tanıklar dikiliyor karşıma, Ağızları şiddet saçıyor.

Mez.27: 13 Yaşam diyarında
RAB'bin iyiliğini göreceğimden
kuşkum yok.

Mez.27: 14 Umudunu RAB'be bağla,
Güçlü ve yürekli ol; Umudunu
RAB'be bağla!

28. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 28

Mez.28: 1 Ya RAB, sana
yakarıyorum, Kayam benim, kulak
tıkama sesime; Çünkü sen sessiz
kalırsan, Ölüm çukuruna inen ölümlere
dönerim ben.

Mez.28: 2 Seni yardıma
çağırdığımda, Ellerimi kutsal
konutuna doğru açtığımda, Kulak ver
yalvarışlarıma.

Mez.28: 3 Beni kötülerle, haksızlık
yapanlarla Aynı kefeye koyup
cezalandırma. Onlar komşularıyla
dostça konuşur, Ama yüreklerinde
kötülük beslerler.

Mez.28: 4 Eylemlerine, yaptıkları
kötülüklere göre onları yanıtla;
Yaptıklarının, hak ettiklerinin
karşılığını ver.

Mez.28: 5 Onlar RAB'bin yaptıklarına, Ellerinin eserine önem vermezler; Bu yüzden RAB onları yıkacak, Bir daha ayağa kaldırmayacak.

Mez.28: 6 RAB'be övgüler olsun! Çünkü yalvarışımı duydu.

Mez.28: 7 RAB benim gücüm, kalkanımdır, O'na yürekten güveniyor ve yardım görüyorum. Yüreğim coşuyor, Ezgilerimle O'na şükrediyorum.

Mez.28: 8 RAB halkının gücüdür, Meshettiği kralın zafer kalesidir.

Mez.28: 9 Halkını kurtar, kendi halkını kutsa; Çobanlık et onlara, sürekli destek ol!

29. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 29

Mez.29: 1 Ey ilahi varlıklar, RAB'bi övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,

Mez.29: 2 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!

Mez.29: 3 RAB'bin sesi sulara hükmediyor, Yüce Tanrı gürlüyor, RAB engin sulara hükmediyor.

Mez.29: 4 RAB'bin sesi güçlüdür, RAB'bin sesi görkemlidir.

Mez.29: 5 RAB'bin sesi sedir ağaçlarını kırar, Lübnan sedirlerini parçalar.

Mez.29: 6 Lübnan'ı buzağı gibi, Siryon Dağı'nı yabanıl öküz yavrusu gibi sıçratır.

Mez.29: 7 RAB'bin sesi şimşek gibi çakar,

Mez.29: 8 RAB'bin sesi çölü titretir,
RAB Kadeş Çölü'nü sarsar.

Mez.29: 9 RAB'bin sesi geyikleri
doğurtur , Ormanları çıplak bırakır.
O'nun tapınağında herkes "Yücesin!"
diye haykırır.D Not 29:9 "Geyikleri
doğurtur" ya da "Yabanıl fıstık
ağaçlarını eğer".

Mez.29: 10 RAB tufan üstünde taht
kurdu, O sonsuza dek kral kalacak.

Mez.29: 11 RAB halkına güç verir,
Halkını esenlikle kutsar!

30. Mezmur Tapınak adanırken
söylenen bir ilahi -Davut'un mezmuru

BÖLÜM 30

Mez.30: 1 Seni yüceltmek istiyorum,
ya RAB, Çünkü beni kurtardın,
Düşmanlarımı bana güldürmedin.

Mez.30: 2 Ya RAB Tanrım, Sana
yakardım, bana şifa verdin.

Mez.30: 3 Ya RAB, beni ölümler
diyarından çıkardın, Yaşam verdin
bana, ölüm çukuruna düşürmedin.

Mez.30: 4 Ey RAB'bin sadık kulları,

O'nu ilahilerle övün, Kutsallığını
anarak O'na şükredin.

Mez.30: 5 Çünkü öfkesi bir an sürer,
Lütfu ise bir ömür; Gözyaşlarınız
belki bir gece akar, Ama sabahla
sevinç doğar.

Mez.30: 6 Huzur duyunca dedim ki,
"Asla sarsılmayacağım!"

Mez.30: 7 Ya RAB, lütfunla beni
güçlü bir dağ gibi Sarsılmaz kıldın;
Ama sen yüzünü gizleyince, Dehşete
düştüm.

Mez.30: 8 Ya RAB, sana

sesleniyorum, Rab'be yalvarıyorum:

Mez.30: 9 "Ne yararı olur senin için dökülen kanımın, Ölüm çukuruna inersem? Toprak sana övgüler sunar mı, Senin sadakatini ilan eder mi?

Mez.30: 10 Dinle, ya RAB, acı bana; Yardımcım ol, ya RAB!"

Mez.30: 11 Yasımı şenliğe döndürdün, Çulumu çıkarıp beni sevinçle kuşattın.

Mez.30: 12 Öyle ki, gönlüm seni ilahilerle övsün, susmasın! Ya RAB Tanrım, sana sürekli şükredeceğim.

31. Mezmur(Mez.71:1-3)Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 31

Mez.31: 1 Ya RAB, sana sığınıyorum. Utandırma beni hiçbir zaman! Adaletinle kurtar beni!

Mez.31: 2 Kulak ver bana, Çabuk yetiş, kurtar beni; Bir kaya ol bana sığınmam için, Güçlü bir kale ol kurtulmam için!

Mez.31: 3 Madem kayam ve kalem sensin, Öncülük et, yol göster bana

Kendi adın uğruna.

Mez.31: 4 Bana kurdukları tuzaktan uzak tut beni, Çünkü sığınağım sensin.

Mez.31: 5 Ruhumu ellerine bırakıyorum, Ya RAB, sadık Tanrı, kurtar beni.

Mez.31: 6 Değersiz putlara bel bağlayanlardan tiksinirim, RAB'be güvenirim ben.

Mez.31: 7 Sadakatinden ötürü sevinip coşacağım, Çünkü düşkün halimi görüyor, Çektiğim sıkıntıları

biliyorsun,

Mez.31: 8 Beni düşman eline düşürmedin, Bastığım yerleri genişlettin.

Mez.31: 9 Acı bana, ya RAB, sıkıntıdayım, Üzüntü gözümü, canımı, içimi kemiriyor.

Mez.31: 10 Ömrüm acıyla, Yıllarım iniltiyle tükeniyor, Suçumdan ötürü gücüm zayıflıyor, Kemiklerim eriyor.

Mez.31: 11 Düşmanlarım yüzünden rezil oldum, Özellikle komşularıma. Tanıdıklarıma dehşet salar oldum;

Beni sokakta görenler benden kaçar oldu.

Mez.31: 12 Gönülden çıkmış bir ölü gibi unutuldum, Kırılmış bir çömleğe döndüm.

Mez.31: 13 Birçoğunun fısıldaştığını duyuyorum, Her yer dehşet içinde, Bana karşı anlaştılar, Canımı almak için düzen kurdular.

Mez.31: 14 Ama ben sana güveniyorum, ya RAB, "Tanrım sensin!" diyorum.

Mez.31: 15 Hayatım senin elinde,

Kurtar beni düşmanlarımdın
pençesinden, Ardıma düşenlerden.

Mez.31: 16 Yüzün kulunu
aydınlatsın, Sevgi göster, kurtar
beni!

Mez.31: 17 Utandırma beni, ya RAB,
sana sesleniyorum; Kötüler utansın,
ölüler diyarında sesleri kesilsin.

Mez.31: 18 Sussun o yalancı
dudaklar; Doğru insana karşı
Gururla, tepeden bakarak,
Küçümseyerek konuşan dudaklar.

Mez.31: 19 İyiliğin ne büyüktür, ya

RAB, Onu senden korkanlar için saklarsın, Herkesin gözü önünde, Sana sığınanlara iyi davranırsın.

Mez.31: 20 İnsanların düzenlerine karşı, Koruyucu huzurunla üzerlerine kanat gerersin; Saldırgan dillere karşı Onları çardağında gizlersin.

Mez.31: 21 RAB'be övgüler olsun, Kuşatılmış bir kentte Sevgisini bana harika biçimde gösterdi.

Mez.31: 22 Telaş içinde demiştim ki, "Huzurundan atıldım!" Ama yardıma çağırınca seni, Yalvarışımı işittin.

Mez.31: 23 RAB'bi sevin, ey O'nun sadık kulları! RAB kendisine bağlı olanları korur, Büyüklenenlerin ise tümüyle hakkından gelir.

Mez.31: 24 Ey RAB'be umut bağlayanlar, Güçlü ve yürekli olun!

32. Mezmur Davut'un mezmuru - Maskil

BÖLÜM 32

Mez.32: 1 Ne mutlu isyanı bağışlanan, Günahı örtülen insana!D
Not "Maskil": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik veya edebiyat

terimi. "Didaktik şiir" anlamına gelebilir.

Mez.32: 2 Suçu RAB tarafından sayılmayan, Ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!

Mez.32: 3 Sustuğum sürece Kemiklerim eridi, Gün boyu inlemekten.

Mez.32: 4 Çünkü gece gündüz Elin üzerimde ağırlaştı. Dermanım tükendi yaz sıcağında gibi.

Mez.32: 5 Günahımı açıkladım sana, Suçumu gizlemedim. "RAB'be

isyanımı itiraf edeceğim" deyince,
Günahımı, suçumu bağışladın.

Mez.32: 6 Bu nedenle her sadık
kulun Ulaşılr olduğun zaman sana
dua etsin. Engin sular taşsa bile ona
erişemez.

Mez.32: 7 Sığınağım sensin, Beni
sıkıntıdan korur, Çevremi kurtuluş
ilahileriyle kuşatırsın.

Mez.32: 8 Eğiteceğim seni,
gideceğin yolu göstereceğim, Öğüt
vereceğim sana, Gözüm sendedir.

Mez.32: 9 At ya da katır gibi

anlayışsız olmayın; Onları idare etmek için gem ve dizgin gerekir, Yoksa sana yaklaşmazlar.

Mez.32: 10 Kötülerin acısı çoktur, Ama RAB'be güvenenleri O'nun sevgisi kuşatır.

Mez.32: 11 Ey doğru insanlar, sevinç kaynağınız RAB olsun, coşun; Ey yüreği temiz olanlar, Hepiniz sevinç çılgınlıkları atın!

33. Mezmur

BÖLÜM 33

Mez.33: 1 Ey doğru insanlar,
RAB'be sevinçle haykırın! Dürüstlere
O'nu övmek yaraşır.

Mez.33: 2 Lir çalarak RAB'be
şükredin, On telli çenk eşliğinde O'nu
ilahilerle övün.

Mez.33: 3 O'na yeni bir ezgi
söyleyin, Sevinç çılgınlıklarıyla sazınızı
konuşturun.

Mez.33: 4 Çünkü RAB'bin sözü
doğrudur, Her işi sadakatle yapar.

Mez.33: 5 Doğruluğu, adaleti sever,
RAB'bin sevgisi yeryüzünü doldurur.

Mez.33: 6 Gökler RAB'bin sözüyle,
Gök cisimleri ağzından çıkan solukla
yaratıldı.

Mez.33: 7 Deniz sularını bir araya
toplar, Engin suları ambarlara
depolar.

Mez.33: 8 Bütün yeryüzü RAB'den
korksun, Dünyada yaşayan herkes
O'na saygı duysun.

Mez.33: 9 Çünkü O söyleyince, her
şey var oldu; O buyurunca, her şey
belirdi.

Mez.33: 10 RAB ulusların planlarını bozar, Halkların tasarılarını boşa çıkarır.

Mez.33: 11 Ama RAB'bin planları sonsuza dek sürer, Yüreğindeki tasarılar kuşaklar boyunca değişmez.

Mez.33: 12 Ne mutlu Tanrısı RAB olan ulusa, Kendisi için seçtiği halka!

Mez.33: 13 RAB göklerden bakar, Bütün insanları görür.

Mez.33: 14 Oturduğu yerden, Yeryüzünde yaşayan herkesi gözler.

Mez.33: 15 Herkesin yüreğini yaratan, Yaptıkları her şeyi tartan O'dur.

Mez.33: 16 Ne büyük ordularıyla zafer kazanan kral var, Ne de büyük gücüyle kurtulan yiğit.

Mez.33: 17 Zafer için at boş bir umuttur, Büyük gücüne karşın kimseyi kurtaramaz.

Mez.33: 18 Ama RAB'bin gözü kendisinden korkanların, Sevgisine umut bağlayanların üzerindedir;

Mez.33: 19 Böylece onları ölümden kurtarır, Kıtıkta yaşamalarını sağlar.

Mez.33: 20 Umudumuz RAB'dedir, Yardımcımız, kalkanımız O'dur.

Mez.33: 21 O'nda sevinç bulur yüreğimiz, Çünkü O'nun kutsal adına güveniriz.

Mez.33: 22 Madem umudumuz sende, Sevgin üzerimizde olsun, ya RAB!

34. Mezmur Davut'un mezmuru Avimelek'in önünde kendini deli gösterip kovulduğu, gittiği zaman

BÖLÜM 34

Mez.34: 1 Her zaman RAB'be
övgüler sunacağım, Övgüsü dilimden
düşmeyecek.

Mez.34: 2 RAB'le övünürüm,
Mazlumlara işitip seversin!

Mez.34: 3 Benimle birlikte RAB'in
büyüklüğünü duyurun, Adını birlikte
yüceltelim.

Mez.34: 4 RAB'be yöneldim, yanıt
verdi bana, Bütün korkularımdan
kurtardı beni.

Mez.34: 5 O'na bakanların yüzü ışııl
ışııl parlar, Yüzleri utançtan
kızarmaz.

Mez.34: 6 Bu mazlum yakardı, RAB
duydu, Bütün sıkıntılarından kurtardı
onu.

Mez.34: 7 RAB'bin meleği O'ndan
korkanların çevresine ordugah kurar,
Kurtarır onları.

Mez.34: 8 Tadın da görün, RAB ne
iyidir, Ne mutlu O'na sığınan adama!

Mez.34: 9 RAB'den korkun, ey O'nun

kutsalları, Çünkü O'ndan korkanın
eksiği olmaz.

Mez.34: 10 Genç aslanlar bile aç ve
muhtaç olur; Ama RAB'be
yönelenlerden hiçbir iyilik
esirgenmez.

Mez.34: 11 Gelin, ey çocuklar,
dinleyin beni: Size RAB korkusunu
öğreteyim.

Mez.34: 12 Kim yaşamdan zevk
almak, İyi günler görmek istiyorsa,

Mez.34: 13 Dilini kötülükten,
Dudaklarını yalandan uzak tutsun.

Mez.34: 14 Kötülükten sakının, iyilik yapın; Esenliği amaçlayın, ardınca gidin.

Mez.34: 15 RAB'bin gözleri doğru kişilerin üzerindedir, Kulakları onların yakarışına açıktır.

Mez.34: 16 RAB kötülük yapanlara karşıdır, Onların anısını yeryüzünden siler.

Mez.34: 17 Doğrular yakarır, RAB duyar; Bütün sıkıntılarından kurtarır onları.

Mez.34: 18 RAB gönlü kırıklara yakındır, Ruhu ezginleri kurtarır.

Mez.34: 19 Doğrunun dertleri çoktur, Ama RAB hepsinden kurtarır onu.

Mez.34: 20 Bütün kemiklerini korur, Hiçbiri kırılmaz.

Mez.34: 21 Kötü insanın sonu kötülükle biter, Cezasını bulur doğrulardan nefret edenler.

Mez.34: 22 RAB kullarını kurtarır, O'na sığınanların hiçbiri ceza görmez.

35. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 35:Mez.35: 1 Ya RAB,
benimle uğraşanlarla sen uğraş,
Benimle savaşıyanlarla sen savaş!

Mez.35: 2 Al küçük kalkanla büyük
kalkanı,Yardıma ma koş!

Mez.35: 3 Kaldır mızrağını, kargını
beni kovalayanlara, "Seni ben
kurtarırım" de bana!

Mez.35: 4 Canıma kastedenler
utanıp rezil olsun! Utançla geri
çekilsin bana kötülük düşünenler!

Mez.35: 5 Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne dönsünler, RAB'bin meleği artlarına düşsün!

Mez.35: 6 Karanlık ve kaygan olsun yolları, RAB'bin meleği kovalasın onları!

Mez.35: 7 Madem neden yokken bana gizli ağlar kurdular, Nedensiz çukur kazdılar,

Mez.35: 8 Başlarına habersiz felaket gelsin, Gizledikleri ağa kendileri tutulsun, Felakete uğrasınlar.

Mez.35: 9 O zaman RAB'de sevinç

bulacağım, Beni kurtardığı için
coşacağım.

Mez.35: 10 Bütün varlığımla şöyle
diyeceğim: "Senin gibisi var mı, ya
RAB, Mazlumu zorbanın elinden,
Mazlumu ve yoksulu soyguncudan
kurtaran?"

Mez.35: 11 Kötü niyetli tanıklar
türüyor, Bilmediğim konuları
soruyorlar.

Mez.35: 12 İyiliğime karşı kötülük
ediyor, Yalnızlığa itiyorlar beni.

Mez.35: 13-14 Oysa onlar

hastalanınca ben çula sarınır, Oruç tutup alçakgönüllü olurdum. Duam yanıtsız kalınca, Bir dost, bir kardeş yitirmiş gibi dolaşırdım. Kederden belim bükülürdü, Annesi için yas tutan biri gibi.

Mez.35: 15 Ama ben sendeleyince toplanıp sevindiler, Toplandı bana karşı tanımadığım alçaklar, Durmadan didiklediler beni.

Mez.35: 16 Tanrıtanımaz, alaycı soytarılar gibi, Diş gıcırdattılar bana.

Mez.35: 17 Ne zamana dek seyirci kalacaksın, ya Rab? Kurtar canımı

bunların saldırısından, Hayatımı bu genç aslanlardan!

Mez.35: 18 Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım, Kalabalığın ortasında sana övgüler dizeceğim.

Mez.35: 19 Sevinmesin boş yere bana düşman olanlar, Göz kırpmasınlar birbirlerine Nedensiz benden nefret edenler.

Mez.35: 20 Çünkü barış sözünü etmez onlar, Kurnazca düzen kurarlar ülkenin sakin insanlarına.

Mez.35: 21 Beni suçlamak için

ağızlarını ardına kadar açtılar: "Oh! Oh!" diyorlar, "İşte kendi gözümüzle gördük yaptıklarını!"

Mez.35: 22 Olup biteni sen de gördün, ya RAB, sessiz kalma, Ya Rab, benden uzak durma!

Mez.35: 23 Uyan, kalk savun beni, Uğraş hakkım için, ey Tanrım ve Rab'bim!

Mez.35: 24 Adaletin uyarınca haklı çıkar beni, ya RAB, Tanrım benim! Gülmesinler halime!

Mez.35: 25 Demesinler içlerinden:

"Oh! İşte buydu dileğimiz!",
Konuşmasınlar ardımdan: "Yedik
başını!" diye.

Mez.35: 26 Utansın kötü halime
sevinenler, Kızarsın yüzleri hepsinin;
Gururla karşıma dikilenler Utanca,
rezalete bürünsün.

Mez.35: 27 Benim haklı çıkmamı
isteyenler, Sevinç çılgınlıkları atıp
coşsunlar; Şöyle desinler sürekli:
"Kulunun esenliğinden hoşlanan RAB
yücelsin!"

Mez.35: 28 O zaman gün boyu
adaletin, Övgülerin dilimden

düşmeyecek.

36. MezmurMüzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru

BÖLÜM 36

Mez.36: 1 Günah fısıldar kötü insana, Yüreğinin dibinden: Tanrı korkusu yoktur onda.

Mez.36: 2 Kendini öyle beğenmiş ki, Suçunu görmez, ondan tiksинmez.

Mez.36: 3 Ağzından kötülük ve yalan akar, Akıllanmaktan, iyilik yapmaktan vazgeçmiş.

Mez.36: 4 Yatağında bile fesat düşünür, Olumsuz yolda direnir, reddetmez kötülüğü.

Mez.36: 5 Ya RAB, sevgin göklere, Sadakatin gökyüzüne erişir.

Mez.36: 6 Doğruluğun ulu dağlara benzer, Adaletin uçsuz bucaksız enginlere. İnsanı da, hayvanı da koruyan sensin, ya RAB.

Mez.36: 7 Sevgin ne değerli, ey Tanrı! Kanatlarının gölgesine sığınır insanoğlu.

Mez.36: 8 Evindeki bolluğa doyarlar,
Zevklerinin ırmağından içirirsin
onlara.

Mez.36: 9 Çünkü yaşam kaynağı
sensin, Senin ışıqla aydınlanırsın.

Mez.36: 10 Sürekli göster Seni
tanıyanlara sevgini, Yüreği temiz
olanlara doğruluğunu.

Mez.36: 11 Gururlunun ayağı bana
varmasın, Kötülerin eli beni
kovmasın.

Mez.36: 12 Kötülük yapanlar
oracıkta düştüler, Yıkıldılar,

kalkamazlar artık.

37. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 37

Mez.37: 1 Kötülük edenlere kızıp
üzülme, Suç işleyenlere özenme!

Mez.37: 2 Çünkü onlar ot gibi hemen
solacak, Yeşil bitki gibi kuruyup
gidecek.

Mez.37: 3 Sen RAB'be güven, iyilik
yap, Ülkede otur, sadakatle çalış.

Mez.37: 4 RAB'den zevk al, O senin

içindeki istekleri yerine getirecektir.

Mez.37: 5 Her şeyi RAB'be bırak,
O'na güven, O gerekeni yapar.

Mez.37: 6 O senin doğruluğunu ışık
gibi, Hakkını öğle güneşi gibi
Aydınlığa çıkarır.

Mez.37: 7 RAB'bin önünde sakın
dur, sabırla bekle; Kızıp üzölme işi
yolunda olanlara, Kötü amaçlarına
kavuşanlara.

Mez.37: 8 Kızılmaktan kaçın, bırak
öfkeyi, Üzölme, yalnız kötölüğe
sürükler bu seni.

Mez.37: 9 Çünkü kötülerin kökü
kazınacak, Ama RAB'be umut
bağlayanlar ülkeyi miras alacak.

Mez.37: 10 Yakında kötünün sonu
gelecek, Yerini arasan da
bulunmayacak.

Mez.37: 11 Ama alçakgönüllüler
ülkeyi miras alacak, Derin bir
huzurun zevkini tadacak.

Mez.37: 12 Kötü insan doğru insana
düzen kurar, Diş gıcırdatır.

Mez.37: 13 Ama Rab kötüye güler,

Çünkü bilir onun sonunun geldiğini.

Mez.37: 14 Kılıç çekti kötüler,
yaylarını gerdi, Mazlumu, yoksulu
yıkarak, Doğru yolda olanları
öldürmek için.

Mez.37: 15 Ama kılıçları kendi
yüreklerine saplanacak, Yayları
kırılacak.

Mez.37: 16 Doğrunun azıcık varlığı,
Pek çok kötünün servetinden iyidir.

Mez.37: 17 Çünkü kötülerin gücü
kırılacak, Ama doğrulara RAB
destek olacak.

Mez.37: 18 RAB yetkinlerin her gününü gözetir, Onların mirası sonsuza dek sürecek.

Mez.37: 19 Kötü günde utanmayacaklar, Kıtlıkta karınları doyacak.

Mez.37: 20 Ama kötüler yıkıma uğrayacak; RAB'bin düşmanları kır çiçekleri gibi kuruyup gidecek, Duman gibi dağılıp yok olacak.

Mez.37: 21 Kötüler ödünç alır, geri vermez; Doğrularsa cömertçe verir.

Mez.37: 22 RAB'bin kutsadığı
insanlar ülkeyi miras alacak,
Lanetlediği insanların kökü
kazınacak.

Mez.37: 23 RAB insana sağlam
adım attırır, İnsanın yolundan hoşnut
olursa.

Mez.37: 24 Düşse bile yıkılmaz
insan, Çünkü elinden tutan RAB'dir.

Mez.37: 25 Gençtim, ömrüm
tükendi, Ama hiç görmedim doğru
insanın terk edildiğini, Soyunun
ekmek dilendiğini.

Mez.37: 26 O hep cömertçe ödünç verir, Soyu kutsanır.

Mez.37: 27 Kötülükten kaç, iyilik yap; Sonsuz yaşama kavuşursun.

Mez.37: 28 Çünkü RAB doğruyu sever, Sadık kullarını terk etmez. Onlar sonsuza dek korunacak, Kötülerinse kökü kazınacak.

Mez.37: 29 Doğrular ülkeyi miras alacak, Orada sonsuza dek yaşayacak.

Mez.37: 30 Doğrunun ağzından bilgelik akar, Dilinden adalet damlar.

Mez.37: 31 Tanrısı'nın yasası
yüreğindedir, Ayakları kaymaz.

Mez.37: 32 Kötü, doğruya pusu
kurar, Onu öldürmeye çalışır.

Mez.37: 33 Ama RAB onu kötünün
eline düşürmez, Yargılanırken
mahkûm etmez.

Mez.37: 34 RAB'be umut bağla,
O'nun yolunu tut, Ülkeyi miras almak
üzere seni yükseltecektir. Kötülerin
kökünün kazındığını göreceksin.

Mez.37: 35 Kötü ve acımasız adamı

gördüm, İlk dikildiği toprakta yeşeren ağaç gibi Dal budak salıyordu;

Mez.37: 36 Geçip gitti, yok oldu, Aradım, bulunmaz oldu.

Mez.37: 37 Yetkin adamı gözle, doğru adama bak, Çünkü yarınlar barışseverindir.

Mez.37: 38 Ama başkaldıranların hepsi yok olacak, Kötülerin kökü kazınacak.

Mez.37: 39 Doğruların kurtuluşu RAB'den gelir, Sıkıntılı günde onlara kale olur.

Mez.37: 40 RAB onlara yardım eder, kurtarır onları, Kötülerin elinden alıp özgür kılar, Çünkü kendisine sığınırılar.

BÖLÜM 38

Mez.38: 1 Ya RAB, öfkelenip azarlama beni, Gazapla yola getirme!

Mez.38: 2 Okların içime saplandı, Elin üzerime indi.

Mez.38: 3 Öfken yüzünden sağlığım bozuldu, Günahım yüzünden rahatım

kaçtı.

Mez.38: 4 Çünkü suçlarım başımdan
aştı, Taşınmaz bir yük gibi sırtımda
ağırlaştı.

Mez.38: 5 Akılsızlığım yüzünden
Yaralarım iğrenç, irinli.

Mez.38: 6 Eğildim, iki büklüm oldum,
Gün boyu yaslı dolaşıyorum.

Mez.38: 7 Çünkü belim ateş içinde,
Sağlığım bozuk.

Mez.38: 8 Tükendim, ezildim
alabildiğine, İnliyorum yüreğimin

acısından.

Mez.38: 9 Ya Rab, bütün
özlemlerimi bilirsin, İniltilerim senden
gizli değil.

Mez.38: 10 Yüreğim çarpıyor,
gücüm tükeniyor, Gözlerimin feri bile
söndü.

Mez.38: 11 Eşim dostum kaçır oldu
derdimden, Yakınlarım uzak duruyor
benden.

Mez.38: 12 Canıma susayanlar bana
tuzak kuruyor, Zararımı isteyenler
kuyumu kazıyor, Gün boyu hileler

düşünüyorlar.

Mez.38: 13 Ama ben bir sağır gibi duymuyorum, Bir dilsiz gibi ağzımı açmıyorum;

Mez.38: 14 Duymaz, Ağzında yanıt bulunmaz bir adama döndüm.

Mez.38: 15 Umudum sende, ya RAB, Sen yanıtlayacaksın, ya Rab, Tanrım benim!

Mez.38: 16 Çünkü dua ediyorum: "Halime sevinmesinler, Ayağım kayınca böbürlenmesinler!"

Mez.38: 17 Düşmek üzereyim, Acım
hep içimde.

Mez.38: 18 Suçumu itiraf ediyorum,
Günahım yüzünden kaygılanıyorum.

Mez.38: 19 Ama düşmanlarım güçlü
ve dinç, Yok yere benden nefret
edenler çok.

Mez.38: 20 İyiliğe karşı kötülük
yapanlar bana karşı çıkar, İyiliğin
peşinde olduğum için.

Mez.38: 21 Beni terk etme, ya RAB!
Ey Tanrım, benden uzak durma!

Mez.38: 22 Yardımına koş, Ya Rab, kurtuluşum benim!

BÖLÜM 39

Mez.39: 1 Karar verdim:

"Adımlarıma dikkat edeceğim, Dilimi g nahtan sakınacağım; Karşımda kötü biri oldukça, Ağzıma gem vuracağım."

Mez.39: 2 Dilimi tutup sustum, Hep kaçındım konuşmaktan, yararı olsa bile. Acım alevlendi,

Mez.39: 3 Yüreğim tutuştu içimde, Ateş aldı derin derin düşünürken, şu

sözler döküldü dilimden:

Mez.39: 4 "Bildir bana, ya RAB,
sonumu, Sayılı günlerimi; Bileyim
ömrümün ne kadar kısa olduğunu!

Mez.39: 5 Yalnız bir karış ömür
verdin bana, Hiç kalır hayatım senin
önünde. Her insan bir soluktur
sadece, En güçlü çağında bile.

Mez.39: 6 "Bir gölge gibi dolaşır
insan, Boş yere çırpınır, Mal
biriktirir, kime kalacağını bilmeden.

Mez.39: 7 "Ne bekleyebilirim şimdi,
ya Rab? Umudum sende.

Mez.39: 8 Kurtar beni bütün
isyanlarımdan, Aptalların hakaretine
izin verme.

Mez.39: 9 Sustum, açmayacağım
ağzımı; Çünkü sensin bunu yapan.

Mez.39: 10 Uzaklaştır üzerimden
yumruklarını, Tokadının altında
mahvoldum.

Mez.39: 11 Sen insanı suçundan
ötürü Azarlayarak yola getirirsin,
Güve gibi tüketirsin sevdiği şeyleri.
Her insan bir soluktur sadece.

Mez.39: 12 "Duamı işit, ya RAB,
Kulak ver yakarışıma, Gözyaşlarıma
kayıtsız kalma! Çünkü ben bir
garibim senin yanında, Bir yabancı,
atalarım gibi.

Mez.39: 13 Uzaklaştır üzerimden
bakışlarını, Göçüp yok olmadan
mutlu olayım!"

40. Mezmur(Mez.70:1-5)Müzik şefi
için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 40

Mez.40: 1 RAB'bi sabırla bekledim;
Bana yönelip yakarışımı duydu.

Mez.40: 2 Ölüm çukurundan,
Balçıktan çıkardı beni, Ayaklarımı
kaya üzerinde tuttu, Kaymayayım
diye.

Mez.40: 3 Ağzıma yeni bir ezgi,
Tanrımız'a bir övgü ilahisi koydu.
Çokları görüp korkacak Ve RAB'be
güvenecekler.

Mez.40: 4 Ne mutlu RAB'be güvenen
insana, Gururluya, yalana sapana ilgi
duymayana.

Mez.40: 5 Ya RAB, Tanrım,
Harikaların, düşüncelerin ne çoktur

bizim için; Sana eş koşulmaz!
Duyurmak, anlatmak istesem
yaptıklarını, Saymakla bitmez.

Mez.40: 6 Kurbandan, sunudan
hoşnut olmadın, Ama kulaklarımı
açtın. Yakmalık sunu , günah sunusu
da istemedin.

Mez.40: 7-8 O zaman şöyle dedim:
"İşte geldim; Kutsal Yazı tomarında
benim için yazılmıştır. Ey Tanrım,
senin isteğini yapmaktan zevk alırım
ben, Yasan yüreğimin
derinliğindedir."

Mez.40: 9 Büyük toplantıda

müjdelerim senin zaferini, Sözümü
esirgemem, Ya RAB, bildiğin gibi!

Mez.40: 10 Zaferini içimde
gizlemem, Bağlılığını ve kurtarışını
duyururum, Sevgini, sadakatini
saklamam büyük topluluktan.

Mez.40: 11 Ya RAB, esirgeme
sevecenliğini benden! Sevgin,
sadakatin hep korusun beni!

Mez.40: 12 Sayısız belalar çevremi
sardı, Suçlarım bana yetişti, önümü
göremiyorum; Başımdaki saçlardan
daha çoklar, Çaresiz kaldım.

Mez.40: 13 Ne olur, ya RAB, kurtar beni! Yardımına koş, ya RAB!

Mez.40: 14 Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri dönsün zararımı isteyenler, Rezil olsunlar!

Mez.40: 15 Bana, "Oh! Oh!" çekenler Dehşete düşsün utançlarından!

Mez.40: 16 Sende neşe ve sevinç bulsun Bütün sana yönelenler! "RAB yücedir!" desin hep Senin kurtarışını özleyenler!

Mez.40: 17 Bense mazlum ve
yoksulum, Düşün beni, ya Rab.
Yardımcım ve kurtarıcım sensin,
Geç kalma, ey Tanrım!

41. Mezmur Müzik şefi için - Davut'un
mezmuru

BÖLÜM 41

Mez.41: 1 Ne mutlu yoksulu
düşünene! RAB kurtarır onu kötü
günde.

Mez.41: 2 Korur RAB, yaşatır onu,
Ülkede mutlu kılar, Terk etmez
düşmanlarının eline.

Mez.41: 3 Destek olur RAB ona
Yatağa düşünce; Hastalandığında
sağlığa kavuşturur onu.

Mez.41: 4 "Acı bana, ya RAB!"
dedim, "Şifa ver bana, çünkü sana
karşı günah işledim!"

Mez.41: 5 Kötü konuşuyor
düşmanlarım ardımdan: "Ne zaman
ölecek adı batası?" diyorlar.

Mez.41: 6 Biri beni görmeye geldi
mi, boş laf ediyor, Fesat topluyor
içinde, Sonra dışarı çıkıp fesadı
yayıyor.

Mez.41: 7 Benden nefret edenlerin
hepsi Fısıldaşıyor aralarında bana
karşı, Zararımı düşünüyorlar,

Mez.41: 8 "Başına öyle kötü bir şey
geldi ki" diyorlar, "Yatağından
kalkamaz artık."

Mez.41: 9 Ekmeğimi yiyen,
güvendiğim yakın dostum bile İhanet
etti bana.

Mez.41: 10 Bari sen acı bana, ya
RAB, kaldır beni. Bunların hakkından
geleyim.

Mez.41: 11 Düşmanım zafer çiğliği atmazsa, O zaman anlarım benden hoşnut kaldığını.

Mez.41: 12 Dürüstlüğümden ötürü bana destek olur, Sonsuza dek beni huzurunda tutarsın.

Mez.41: 13 Öncesizlikten sonsuza dek, Övgüler olsun İsrail'in Tanrısı RAB'be! Amin! Amin!

42. Mezmur Müzik şefi için -
Korahoğulları'nın Maskili

BÖLÜM 42

Mez.42: 1 Geyik akarsuları nasıl
özlerse, Canım da seni öyle özler,
ey Tanrı!D Not Birçok İbranice
elyazmasında 42. ve 43. Mezmur
birleşik yazılır.

Mez.42: 2 Canım Tanrı'ya, yaşayan
Tanrı'ya susadı; Ne zaman görmeye
gideceğim Tanrı'nın yüzünü?

Mez.42: 3 Gözyaşlarım ekmeğim
oldu gece gündüz, Gün boyu,
"Nerede senin Tanrın?" dedikleri için.

Mez.42: 4 Anımsayınca içim içimi
yiyor, Nasıl toplulukla birlikte yürür,
Tanrı'nın evine kadar alaya öncülük

ederdim, Sevinç ve şükran sesleri arasında, Bayram eden bir kalabalıkla birlikte.

Mez.42: 5 Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

Mez.42: 6-7 Gönlüm üzgün, Bu yüzden seni anımsıyorum, ey Tanrım. Şeria yöresinde, Hermon ve Misar dağlarında Çağlayanların gümbürdeyince, Enginler birbirine sesleniyor, Bütün dalgaların, sellerin üzerimden geçiyor.

Mez.42: 8 Gündüz RAB sevgisini gösterir, Gece ilahi söyler, dua ederim Yaşamımın Tanrısı'na.

Mez.42: 9 Kayam olan Tanrım'a diyorum ki, "Neden beni unuttun? Niçin düşmanlarımdın baskısı altında Yaslı gezeyim?"

Mez.42: 10 Gün boyu hasımlarım: "Nerede senin Tanrın?" diyerek Bana sataştıkça, Kemiklerim kırılıyor sanki.

Mez.42: 11 Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz?

Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

43. Mezmur

BÖLÜM 43

Mez.43: 1 Hakkımı ara, ey Tanrı,
Savun beni vefasız ulusa karşı,
Kurtar hileci, haksız insandan.

Mez.43: 2 Çünkü sen Tanrım,
kalemsin; Neden beni reddettin?
Niçin düşmanlarımdan baskısı altında
Yaslı gezeyim?

Mez.43: 3 Gönder ışığını, gerçeğini,
Yol göstereyim bana, Senin kutsal
dağına, konutuna götürsünler beni.

Mez.43: 4 O zaman Tanrı'nın
sunacağına, Neşe, sevinç kaynağı
Tanrı'ya gideceğim Ve sana, ey
Tanrı, Tanrım benim, Lirle
şükredeceğim.

Mez.43: 5 Neden üzgünsün, ey
gönlüm, Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na
yine övgüler sunacağım; O benim
kurtarıcım ve Tanrım'dır.

44. Mezmur Müzik şefi için -

Korahoğulları'nın Maskili

BÖLÜM 44

Mez.44: 1 Ey Tanrı, kulaklarımızla duyduk, Atalarımız anlattı bize, Neler yaptığını onların gününde, eski günlerde.

Mez.44: 2 Elinle ulusları kovdun, Ama atalarımıza yer verdin; Halkları kırdın, Ama atalarımızın yayılmasını sağladın.

Mez.44: 3 Onlar ülkeyi kılıçla kazanmadılar, Kendi bilekleriyle zafere ulaşmadılar. Senin sağ elin,

bileğın, yüzünün ışığı sayesinde oldu
bu; Çünkü sen onları sevdin.

Mez.44: 4 Ey Tanrı, kralım sensin,
Buyruk ver de Yakup soyu kazansın!

Mez.44: 5 Senin sayende
düşmanlarımızı püskürteceğiz, Senin
adınla karşıtlarımızı ezeceğiz.

Mez.44: 6 Çünkü ben yayıma
güvenmem, Kılıcım da beni
kurtarmaz;

Mez.44: 7 Ancak sensin bizi
düşmanlarımızdan kurtaran, Bizden
nefret edenleri utanca boğan.

Mez.44: 8 Her gün Tanrı'yla övünür,
Sonsuza dek adına şükran sunarız.

Mez.44: 9 Ne var ki, reddettin bizi,
aşağıladın, Artık ordularımızla
savaşa çıkmıyorsun.

Mez.44: 10 Düşman karşısında bizi
gerilettin, Bizden tiksinenler bizi
soydu.

Mez.44: 11 Kasaplık koyuna çevirdin
bizi, Ulusların arasına dağıttın.

Mez.44: 12 Yok pahasına sattın
halkını, Üstelik satıştan hiçbir şey

kazanmadan.

Mez.44: 13 Bizi komşularımızın
yüzkarası, Çevremizdekilerin
eğlencesi, alay konusu ettin.

Mez.44: 14 Ulusların diline düşürdün
bizi, Gülüyor halklar halimize.

Mez.44: 15 Rezilliğim gün boyu
karşımda, Utancımdan yerin dibine
geçtim

Mez.44: 16 Hakaret ve sövgü duya
duya, Öç almak isteyen düşman
karşısında.

Mez.44: 17 Bütün bunlar başımıza
geldi, Yine de seni unutmadık,
Antlaşmana ihanet etmedik,

Mez.44: 18 Döneklik etmedik,
Adımlarımız senin yolundan
sapmadı.

Mez.44: 19 Oysa sen bizi ezdin,
ülkemizi çakalların uğrağı ettin,
Üstümüzü koyu karanlıkla örttün.

Mez.44: 20 Eğer Tanrımız'ın adını
unutsaydık, Yabancı bir ilaha
ellerimizi açsaydık,

Mez.44: 21 Tanrı bunu ortaya

çıkarmaz mıydı? Çünkü O yürekteki gizleri bilir.

Mez.44: 22 Senin uğruna her gün öldürülüyoruz, Kasaplık koyun sayılıyoruz.

Mez.44: 23 Uyan, ya Rab! Niçin uyuyorsun?Kalk! Sonsuza dek terk etme bizi!

Mez.44: 24 Niçin yüzünü gizliyorsun? Neden mazlum halimizi, üzerimizdeki baskıyı unutuyorsun?

Mez.44: 25 Çünkü yere serildik, Bedenimiz toprağa yapıştı.

Mez.44: 26 Kalk, yardım et bize!
Kurtar bizi sevgin uğruna!

45. Mezmur Müzik şefi için -
"Zambaklar"
makamında Korahoğulları'nın Maskili
- Aşk ilahisi

BÖLÜM 45

Mez.45: 1 Yüreğimden güzel sözler taşıyor, Kral için söylüyorum şiirlerimi, Dilim usta bir yazarın kalemi gibi olsun.

Mez.45: 2 Sen insanların en

güzelisin, Lütuf saçılmış dudaklarına.
Çünkü Tanrı seni sonsuza dek
kutsamış.

Mez.45: 3 Ey yiğit savaşçı, kuşan
kılıcını beline, Görkemine, yüceliğine
bürün.

Mez.45: 4 At sırtında görkeminle,
zaferle ilerle, Gerçek ve adalet
uğruna Sağ elin korkunç işler
gösterecek. D Not 45:4 Olası metin
"Gerçek ve adalet uğruna",
Masoretik metin "Gerçek ve
alçakgönüllülük, adalet uğruna".

Mez.45: 5 Okların sivridir, Kral

düşmanlarının yüreğine saplanır,
Halklar ayaklarının altına serilir.

Mez.45: 6 Ey Tanrı, tahtın
sonsuzluklar boyunca kalıcıdır ,
Krallığının asası adalet asasıdır.D
Not 45:6 "Ey Tanrı, tahtın
sonsuzluklar boyunca kalıcıdır" ya
da "Tanrı'nın sana armağan ettiği
krallık sonsuzluklar boyunca
kalıcıdır".

Mez.45: 7 Doğruluğu sever,
kötülükten nefret edersin. Bunun için
Tanrı, senin Tanrın, Seni sevinç
yağıyla Arkadaşlarından daha çok
meshetti .

Mez.45: 8 Giysilerinin tümü mür ,
öd, tarçın kokuyor; Fildişi
saraylardan gelen çalgı sesleri seni
eğlendiriyor!

Mez.45: 9 Kral kızları senin saygın
kadınların arasında, Kraliçe, Ofir
altınları içinde senin sağında
duruyor.

Mez.45: 10 Dinle, ey kral kızı, bak,
kulak ver, Halkını, baba evini unut.

Mez.45: 11 Kral senin güzelliğine
vuruldu, Efendin olduğu için önünde
eğil.

Mez.45: 12 Sur halkı armağan
getirecek, Halkın zenginleri lütfunu
kazanmak isteyecek.

Mez.45: 13 Kral kızı odasında ışıl
ışıl parıldıyor, Giysisi altınla
dokunmuş.

Mez.45: 14 İşlemeli giysiler içinde
kralın önüne çıkarılacak,
Arkadaşları, ona eşlik eden kızlar
sana getirilecek.

Mez.45: 15 Sevinç ve coşkuyla
götürülecek, Kralın sarayına
girecekler.

Mez.45: 16 Atalarının yerini oğulların alacak, Onları önder yapacaksın bütün ülkeye.

Mez.45: 17 Adını kuşaklar boyunca yaşatacağım, Böylece halklar sonsuza dek övecek seni.

46. Mezmur Müzik şefi için - Tiz sesliler için -Korahoğulları'nın ezgisi

BÖLÜM 46

Mez.46: 1 Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür, Sıkıntıda hep yardıma hazırdır.D Not "Tiz sesliler": İbranice

"Alamot", anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik terimi.

Mez.46: 2 Bu yüzden korkmayız
yeryüzü altüst olsa, Dağlar denizlerin
bağrına devrilse,

Mez.46: 3 Sular kükreyip köpürse,
Kabaran deniz dağları titretse bile.

Mez.46: 4 Bir ırmak var ki, suları
sevinç getirir Tanrı kentine, Yüceler
Yücesi'nin kutsal konutuna.

Mez.46: 5 Tanrı onun ortasındadır,
Sarsılmaz o kent. Gün doğarken
Tanrı ona yardım eder.

Mez.46: 6 Uluslar kükrüyor, krallıklar sarsılıyor, Tanrı gürleyince yeryüzü eriyip gidiyor.

Mez.46: 7 Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısı kalemizdir.

Mez.46: 8 Gelin, görün RAB'bin yaptıklarını, Yeryüzüne getirdiği yıkımları.

Mez.46: 9 Savaşları durdurur yeryüzünün dört bucağında, Yayları kırar, mızrakları parçalar, Kalkanları yakar.D Not 46:9 "Kalkanları" ya da

"Savaş arabalarını".

Mez.46: 10 "Sakin olun, bilin ki,
Tanrı benim! Uluslar arasında
yüceleceğim, Yeryüzünde
yüceleceğim!"

Mez.46: 11 Her Şeye Egemen RAB
bizimledir, Yakup'un Tanrısı
kalemizdir.

47. Mezmur Müzik şefi için -
Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 47

Mez.47: 1 Ey bütün uluslar, el çırpın!
Sevinç çığlıkları atın Tanrı'nın
onuruna!

Mez.47: 2 Ne müthüştür yüce RAB,
Bütün dünyanın ulu Kralı.

Mez.47: 3 Halkları altımıza, Ulusları
ayaklarımızın dibine serer.

Mez.47: 4 Sevdiği Yakup'un gururu
olan mirasımızı O seçti bizim için.

Mez.47: 5 RAB Tanrı sevinç
çığlıkları, Boru sesleri arasında
yükseldi.

Mez.47: 6 Ezgiler sunun Tanrı'ya,
ezgiler; Ezgiler sunun Kralımız'a,
ezgiler!

Mez.47: 7 Çünkü Tanrı bütün
dünyanın kralıdır, Maskil sunun!D
Not 47:7 "Maskil": Anlamı tam olarak
bilinmeyen bir müzik veya edebiyat
terimi. "Didaktik şiir" anlamına
gelebilir.

Mez.47: 8 Tanrı kutsal tahtına
oturmuş, Krallık eder uluslara.

Mez.47: 9 Ulusların önderleri
İbrahim'in Tanrısı'nın halkıyla bir
araya gelmiş; Çünkü Tanrı'ya aittir

yeryüzü kralları. O çok yücedir.

48. Mezmurİlahi - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 48

Mez.48: 1 RAB büyüktür ve yalnız O övülmeye değer Tanrımız'ın kentinde, kutsal dağında.

Mez.48: 2 Yükselir zarafetle, Bütün yeryüzünün sevinci Siyon Dağı, Safon'un doruğu, ulu Kral'ın kenti.D
Not 48:2 "Safon": İlah Baal'ın oturduğu sanılan bir dağ.

Mez.48: 3 Tanrı onun kalelerinde
Sağlam kule olarak gösterdi kendini.

Mez.48: 4 Krallar toplandı, Birlikte
Siyon'un üzerine yürüdüler.

Mez.48: 5 Ama onu görünce şaşkına
döndüler, Dehşete düşüp kaçtılar.

Mez.48: 6 Doğum sancısı tutan
kadın gibi, Bir titreme aldı onları
orada.

Mez.48: 7 Doğu rüzgarının
parçaladığı ticaret gemileri gibi Yok
ettin onları.

Mez.48: 8 Her Şeye Egemen
RAB'bin kentinde, Tanrımız'ın
kentinde, Nasıl duyduksa, öyle
gördük. Tanrı onu sonsuza dek
güvenlik içinde tutacak.

Mez.48: 9 Ey Tanrı, tapınağında, Ne
kadar vefalı olduğunu düşünüyoruz.

Mez.48: 10 Adın gibi, ey Tanrı,
övgün de Dünyanın dört bucağına
varıyor. Sağ elin zafer dolu.

Mez.48: 11 Sevinsin Siyon Dağı,
Coşsun Yahuda beldeleri Senin
yargılarınla!

Mez.48: 12 Siyon'un çevresini gezip
dolanın, Kulelerini sayın,

Mez.48: 13 Surlarına dikkatle bakın,
Kalelerini yoklayın ki, Gelecek
kuşağa anlataşınız:

Mez.48: 14 Bu Tanrı sonsuza dek
bizim Tanrımız olacak, Bize hep yol
gösterecektir.

49. Mezmur Müzik şefi için -
Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 49

Mez.49: 1 Ey bütün halklar, dinleyin!

Kulak verin hepiniz, ey dünyada
yaşayanlar,

Mez.49: 2 Halk çocukları, bey
çocukları, Zenginler, yoksullar!

Mez.49: 3 Bilgelik dökülecek
ağızımdan, Anlayış sağlayacak
içimdeki düşünceler,

Mez.49: 4 Kulak vereceğim
özdeyişlere, Lirle yorumlayacağım
bilmecemi.

Mez.49: 5 Niçin korkayım kötü
günlerde Niyeti bozuk düşmanlarım
çevremi sarınca?

Mez.49: 6 Onlar varlıklarına güvenir,
Büyük servetleriyle böbürlenirler.

Mez.49: 7 Kimse kimsenin hayatının
bedelini ödeyemez, Tanrı'ya fidye
veremez.

Mez.49: 8 Çünkü hayatın fidyesi
büyüktür, Kimse ödemeye
yeltenmemeli.

Mez.49: 9 Böyle olmasa, Sonsuza
dek yaşar insan, Mezar yüzü
görmez.

Mez.49: 10 Kuşkusuz herkes biliyor

bilgelerin öldüğünü, Aptallarla budalaların yok olduğunu. Mallarını başkalarına bırakıyorlar.

Mez.49: 11 Mezarları, sonsuza dek evleri, Kuşaklar boyu konutları olacak , Topraklarına kendi adlarını verseler bile.D Not 49:11

Septuaginta, Targum, Süryanice "Mezarları, sonsuza dek evleri, kuşaklar boyu konutları olacak", Masoretik metin "'Evlerimiz sonsuza dek kalacak diye düşünüyorlar".

Mez.49: 12 Bütün gösterişine karşın geçicidir insan, Ölüp giden hayvanlar gibi.

Mez.49: 13 Budalaların yolu, Onların sözünü onaylayanların sonu budur.

Mez.49: 14 Sürü gibi ölümler diyarına sürülecekler, Ölüm güdecek onları. Tan ağarınca doğrular onlara egemen olacak, Cesetleri çürüyecek, Ölümler diyarı onlara konut olacak.

Mez.49: 15 Ama Tanrı beni Ölümler diyarının pençesinden kurtaracak Ve yanına alacak.

Mez.49: 16 Korkma biri zenginleşirse, Evinin görkemi

artarsa.

Mez.49: 17 Çünkü ölünce hiçbir şey götüremez, Gökemi onunla mezara gitmez.

Mez.49: 18 Yaşarken kendini mutlu saysa bile, Başarılı olunca övülse bile.

Mez.49: 19 Atalarının kuşağına katılacak, Onlar ki asla ı ışık yüzü görmeyecekler.

Mez.49: 20 Bütün gösterişine karşın anlayışsızdır insan, Ölüp giden hayvanlar gibi.

50. MezmurAsaf'ın mezmuru

BÖLÜM 50

Mez.50: 1 Güçlü olan Tanrı, RAB konuşuyor; Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar Yeryüzünün tümüne sesleniyor.

Mez.50: 2 Güzelliğin doruğu Siyon'dan Parılıyor Tanrı.

Mez.50: 3 Tanrımız geliyor, sessiz kalmayacak, Önünde yanan ateş her şeyi kül ediyor, Çevresinde şiddetli bir fırtına esiyor.

Mez.50: 4 Halkını yargılamak için
Yere göğe sesleniyor:

Mez.50: 5 "Toplayın önüme sadık
kullarımı, Kurban keserek benimle
antlaşma yapanları."

Mez.50: 6 Gökler O'nun doğruluğunu
duyuruyor, Çünkü yargıç Tanrı'nın
kendisidir.

Mez.50: 7 "Ey halkım, dinle de
konuşayım, Ey İsrail, sana karşı
tanıklık edeyim: Ben Tanrı'yım, senin
Tanrın'ım!

Mez.50: 8 Kurbanlarından ötürü seni azarlamıyorum, Yakmalık sunuların sürekli önümde.

Mez.50: 9 Ne evinden bir boğa, Ne de ağıllarından bir teke alacağım.

Mez.50: 10 Çünkü bütün orman yaratıkları, Dağlardaki bütün hayvanlar benimdir.

Mez.50: 11 Dağlardaki bütün kuşları korurum, Kırıldaki bütün yabanıl hayvanlar benimdir.

Mez.50: 12 Acıksam sana söylemezdim, Çünkü bütün dünya ve

içindekiler benimdir.

Mez.50: 13 Ben boğa eti yer miyim?
Ya da keçi kanı içer miyim?

Mez.50: 14 Tanrı'ya şükran kurbanı
sun, Yüceler Yücesi'ne adadığın
adakları yerine getir.

Mez.50: 15 Sıkıntılı gününde seslen
bana, Seni kurtarırım, sen de beni
yüceltirsin.

Mez.50: 16 Ama Tanrı kötüye şöyle
diyor: "Kurallarımı ezbere okumaya
Ya da antlaşmamı ağzına almaya ne
hakkın var?

Mez.50: 17 Çünkü yola getirilmekten nefret ediyor, Sözlerimi arkana atıyorsun.

Mez.50: 18 Hırsız görünce onunla dost oluyor, Zina edenlere ortak oluyorsun.

Mez.50: 19 Ağzını kötülük için kullanıyor, Dilini yalana koşuyorsun.

Mez.50: 20 Oturup kardeşine karşı konuşur, Annenin oğluna kara çalarsın.

Mez.50: 21 Sen bunları yaptın, ben

sustum, Beni kendin gibi sandın.
Seni azarlıyorum, Suçlarını gözünün
önüne seriyorum.

Mez.50: 22 "Dikkate alın bunu, ey
Tanrı'yı unutan sizler! Yoksa
parçalarım sizi, kurtaran olmaz.

Mez.50: 23 Kim şükran kurbanı
sunarsa beni yüceltir; Yolunu
düzeltene kurtarışımı göstereceğim."

51. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un
mezmuru Davut Bat-Şeva'yla
yattıktan sonra Peygamber Natan

kendisine geldiği zaman

BÖLÜM 51

Mez.51: 1 Ey Tanrı, lütfet bana,
Sevgin uğruna; Sil isyanlarımı,
Sınırsız merhametin uğruna.

Mez.51: 2 Tümüyle yıka beni
suçumdan, Arıt beni günahımdan.

Mez.51: 3 Çünkü biliyorum
isyanlarımı, Günahım sürekli
karşımda.

Mez.51: 4 Sana karşı, yalnız sana
karşı günah işledim, Senin gözünde

kötü olanı yaptım. Öyle ki,
konuşurken haklı, Yargılarken adil
olasın.

Mez.51: 5 Nitekim suç içinde
doğdum ben, Günah içinde annem
bana hamile kaldı.

Mez.51: 6 Madem sen gönülde
sadakat istiyorsun, Bilgelik öğret
bana yüreğimin derinliklerinde.

Mez.51: 7 Beni mercanköşkotuyla
arıt, paklanayım, Yıka beni, kardan
beyaz olayım.

Mez.51: 8 Neşe, sevinç sesini duyur

bana, Bayram etsin ezdiğin kemikler.

Mez.51: 9 Bakma g nahlarıma, Sil bütün su larımlı.

Mez.51: 10 Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.

Mez.51: 11 Beni huzurundan atma, Kutsal Ruhun'u benden alma.

Mez.51: 12 Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini, Bana destek ol, istekli bir ruh ver.

Mez.51: 13 Ba kaldıranlara senin

yollarını öğreteyim, Günahkârlar geri dönsün sana.

Mez.51: 14 Kurtar beni kan dökme suçundan, Ey Tanrı, beni kurtaran Tanrı, Dilim senin kurtarışını ilahilerle övsün.

Mez.51: 15 Ya Rab, aç dudaklarımı, Ağzım senin övgülerini duyursun.

Mez.51: 16 Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın, Yoksa sunardım sana, Yakmalık sunudan hoşnut kalmazsın.

Mez.51: 17 Senin kabul ettiğin

kurban alçakgönüllü bir ruhtur,
Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği
hor görmezsin, ey Tanrı.

Mez.51: 18 Lütfet, Siyon'a iyilik yap,
Yeruşalim'in surlarını onar.

Mez.51: 19 O zaman doğru sunulan
kurbanlar, Yakmalık sunular,
tümüyle yakmalık sunular, Seni
hoşnut kılar; O zaman sunağında
boğalar sunulur.

52. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un
MaskiliEdomlu Doek gelip Saul'a

"Davut Ahimelek'inevine girdi" diye bildirdiği zaman

BÖLÜM 52

Mez.52: 1-2 Niçin kötölüğünle böbürlenirsin, ey kabadayı, Tanrı'nın sadık kullarına karşı Bütün gün dilin yıkım tasarlar Keskin ustura gibi, ey hilekâr.

Mez.52: 3 İyilikten çok kötülüğü, Doğru konuşmaktan çok yalanı seversin.

Mez.52: 4 Seni hileli dil seni! Her yıkıcı sözü seversin.

Mez.52: 5 Ama Tanrı seni sonsuza dek yıkacak, Seni kapıp çadırından fırlatacak, Yaşam diyarından kökünü sökecek.

Mez.52: 6 Doğrular bunu görünce korkacak, Gülerек şöyle diyecekler:

Mez.52: 7 "İşte bu adam, Tanrı'ya sığınmak istemedi, Servetinin bolluğuna güvendi, Başkalarını yıkarak güçlendi!"

Mez.52: 8 Ama ben Tanrı'nın evinde yeşeren zeytin ağacı gibiyim, Sonsuza dek Tanrı'nın sevgisine

güvenirim.

Mez.52: 9 Sürekli sana şükrederim yaptıkların için, Sadık kullarının önünde umut bağlarım, Çünkü adın iyidir.

53. Mezmur(Mez.14)

Müzik şefi için - Mahalat
Jimakamında Davut'un Maskili

BÖLÜM 53

Mez.53: 1 Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der. İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü, İyilik eden yok.D Not

"Mahalat": Bir müzik terimi, büyük olasılıkla "Nefesli sazlar".

Mez.53: 2 Tanrı göklerden bakar oldu insanlara, Akıllı, Tanrı'ya yönelen biri var mı diye.

Mez.53: 3 Hepsi saptı, Tümü yozlaştı, İyilik eden yok, Bir kişi bile!

Mez.53: 4 Suç işleyenler görmüyor mu? Halkımı ekmek yer gibi yiyor, Tanrı'ya yakarmıyorlar.

Mez.53: 5 Ama korkulmayacak yerde korkacaklar, Çünkü Tanrı seni kuşatanların kemiklerini dağıtacak,

Onları reddettiği için hepsini
utandıracak.

Mez.53: 6 Keşke İsrail'in kurtuluşu
Siyon'dan gelse! Tanrı halkını eski
gönencine kavuşturunca, Yakup soyu
sevinecek, İsrail halkı coşacak.

54. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla
Davut'un MaskiliZifliler gelip Saul'a:
"Davut aramızdagizleniyor" dedikleri
zaman

BÖLÜM 54

Mez.54: 1 Ey Tanrı, beni adınla
kurtar, Gücünle akla beni!

Mez.54: 2 Ey Tanrı, duamı dinle,
Kulak ver ağızımdan çıkan sözlere.

Mez.54: 3 Çünkü küstahlar bana
saldırıyor, Zorbalar canımı almak
istiyor, Tanrı'ya aldırmıyorlar.

Mez.54: 4 İşte Tanrı benim
yardımcımdır, Tek desteğim Rab'dir.

Mez.54: 5 Düşmanlarım yaptıkları
kötülüğün cezasını bulsun,
Sadakatin uyarınca yok et onları.

Mez.54: 6 Ya RAB, sana gönülden
bir kurban sunacağım, Adına
şükredeceğim, çünkü adın iyidir.

Mez.54: 7 Beni bütün sıkıntılarımdan
kurtardın, Gözlerim düşmanlarımdan
yok oluşunu gördü.

55. Mezmur Müzik şefi için - Telli
sazlarla Davut'un Maskili

BÖLÜM 55

Mez.55: 1 Ey Tanrı, kulak ver
duama, Sırt çevirme yalvarışıma!

Mez.55: 2 Dikkatini çevir, yanıt ver

bana. Düşüncelerim beni rahatsız ediyor, şaşkınım

Mez.55: 3 Düşman sesinden, kötünün baskısından; Çünkü sıkıntıya sokuyorlar beni, Öfkeyle üstüme üstüme geliyorlar.

Mez.55: 4 Yüreğim sızlıyor içimde, Ölüm dehşeti çöktü üzerime.

Mez.55: 5 Korku ve titreme sardı beni, Ürperti kapladı içimi.

Mez.55: 6 "Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı!" Dedim kendi kendime, "Uçar, rahatlardım.

Mez.55: 7 Uzaklara kaçar, çöllerde konaklardım.

Mez.55: 8 Sert rüzgara, kasırgaya karşı Hemen bir barınak bulurdum."

Mez.55: 9 Şaşkına çevir kötöleri, ya Rab, karıştır dillerini, Çünkü kentte şiddet ve çatışma görüyorum.

Mez.55: 10 Gece gündüz kent surları üzerinde dolaşırlar, Haksızlık, fesat dolu kentin içi.

Mez.55: 11 Yıkıcılık kentin göbeğinde, Zorbalık, hile eksilmez

meydanından.

Mez.55: 12 Beni aşağılayan bir düşman olsaydı, Katlanabilirdim; Bana küstahlık eden bir hasım olsaydı, Gizlenebilirdim.

Mez.55: 13 Ama sensin, bana denk, Yoldaşım, yakın arkadaşım.

Mez.55: 14 Birlikte tatlı tatlı yarenlik eder, Toplulukla Tanrı'nın evine giderdik.

Mez.55: 15 Ölüm yakalasın düşmanlarımı ansızın, Diri diri ölümler diyarına insinler; Çünkü içleri ve

evleri kötülük dolu.

Mez.55: 16 Bense Tanrı'ya
seslenirim, RAB kurtarır beni.

Mez.55: 17 Sabah, öğlen, akşam
kederimden feryat ederim, O işitir
sesimi.

Mez.55: 18 Bana karşı girişilen
savaştan Esenlikle kurtarır canımı,
Sayısı çok da olsa karşıtlarımın.

Mez.55: 19 Öncesizlikten bu yana
tahtında oturan Tanrı, Duyacak ve
ezecek onları. Çünkü hiç değişmiyor
Ve Tanrı'dan korkmuyorlar.

Mez.55: 20 Yoldaşım dostlarına saldırarak Yaptığı antlaşmayı bozdu.

Mez.55: 21 Ağzından bal damlar, Ama yüreğinde savaş var. Sözleri yağdan yumuşak, Ama yalın birer kılıçtır.

Mez.55: 22 Yükünü RAB'be bırak, O sana destek olur. Asla izin vermez Doğru insanın sarsılmasına.

Mez.55: 23 Ama sen, ey Tanrı, ölüm çukuruna atacaksın kötülerini, Günlerinin yarısını görmeyecek

katillerle hainler; Bense sana güveniyorum.

56. MezmurMüzik şefi için"Uzak Yabanıl Fıstık Ağaçlarındaki Güvercin" makamında Davut'un Miktamı -Gat Kenti'nde Filistliler kendisini yakaladığı zaman

BÖLÜM 56

Mez.56: 1 Acı bana, ey Tanrı, Çünkü ayak altında çiğniyor insanlar beni, Gün boyu saldırıp eziyorlar.

Mez.56: 2 Düşmanlarım ayak altında çiğniyor beni her gün, Küstahça

saldırıyor çoğu.

Mez.56: 3 Sana güvenirim
korktuğum zaman.

Mez.56: 4 Tanrı'ya, sözünü
övdüğüm Tanrı'ya Güvenirim ben,
korkmam. İnsan bana ne yapabilir?

Mez.56: 5 Gün boyu sözlerimi
çarpıtıyorlar, Hakkımda hep kötülük
tasarlıyorlar.

Mez.56: 6 Fesatlık için uğraşüyor,
pusuya yatıyor, Adımlarımı gözlüyor,
canımı almak istiyorlar.

Mez.56: 7 Kötülüklerinin cezasından kurtulacaklar mı? Ey Tanrı, halkları öfkeyle yere çal!

Mez.56: 8 Çektiğim acıları kaydettin, Gözyaşlarımı tulumunda biriktirdin! Bunlar defterinde yazılı değil mi?

Mez.56: 9 Seslendiğim zaman, Düşmanlarım geri çekilecek. Biliyorum, Tanrı benden yana.

Mez.56: 10 Sözüünü övdüğüm Tanrı'ya, Sözüünü övdüğüm RAB'be,

Mez.56: 11 Tanrı'ya güvenirim ben, korkmam; İnsan bana ne yapabilir?

Mez.56: 12 Ey Tanrı, sana adaklar
adamıştım, Şükran kurbanları
sunmalıyım şimdi.

Mez.56: 13 Çünkü canımı ölümden
kurtardın, Ayaklarımı tökezlemekten
korudun; İşte yaşam ışığında, Tanrı
huzurunda yürüyorum.

57. Mezmur(Mez.108:1-5)

Müzik şefi için - "Yok Etme"
makamında Davut'un Miktamı -
Saul'dan kaçıp mağaraya sığındığı
zaman

BÖLÜM 57

Mez.57: 1 Acı bana, ey Tanrı, acı,
Çünkü sana sığınıyorum; Felaket
geçinceye kadar, Kanatlarının
gölgesine sığınacağım.

Mez.57: 2 Yüce Tanrı'ya, Benim için
her şeyi yapan Tanrı'ya
sesleniyorum.

Mez.57: 3 Gökten gönderip beni
kurtaracak, Beni ezmek isteyenleri
azarlayacak, Sevgisini, sadakatini
gösterecektir.

Mez.57: 4 Aslanların arasındayım,

Alev kusan insanlar arasında
yatarım, Mızrak gibi, ok gibi dişleri,
Keskin kılıç gibi dilleri.

Mez.57: 5 Yüceliğini göster göklerin
üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün
yeryüzünü kaplasın!

Mez.57: 6 Ayaklarım için ağ serdiler,
Çöktüm; Yoluma çukur kazdılar,
İçine kendileri düştüler.

Mez.57: 7 Kararlıyım, ey Tanrı,
kararlıyım, Ezgiler, ilahiler
söyleyeceğim.

Mez.57: 8 Uyan, ey canım, Uyan, ey

lir, ey çenk, Seheri ben uyandırayım!

Mez.57: 9 Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya Rab, Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.

Mez.57: 10 Çünkü sevgin göklere erişir, Sadakatin gökyüzüne ulaşır.

Mez.57: 11 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

58. Mezmur Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı

BÖLÜM 58

Mez.58: 1 Ey yöneticiler , gerçekten adil mi karar verirsiniz? Doğru mu yargıyorsunuz insanları?D Not 58:1 "Yöneticiler" ya da "Dilsizler".

Mez.58: 2 Hayır! Hep haksızlık tasarlıyorsunuz içinizde, Zorbalık saçar elleriniz yeryüzüne.

Mez.58: 3 Kötüler daha ana rahmindeyken yoldan çıkar, Doğdu doğalı yalan söyleyerek sapar.

Mez.58: 4 Zehirleri yılan zehiri gibidir. Kulakları tıkalı bir kobrayı andırırlar,

Mez.58: 5 Usta büyücülerin,
Afsuncuların sesini duymak
istemeyen bir kobrayı.

Mez.58: 6 Ey Tanrı, kır onların
ağzında dişlerini, Sök genç
aslanların azı dişlerini, ya RAB!

Mez.58: 7 Akıp giden su gibi yok
olsunlar. Yaylarını gerince oklarının
ucu kırılsın.

Mez.58: 8 Süründükçe eriyen
sümüklüböceğe dönsünler. Düşük
çocuk gibi güneş yüzü görmesinler.

Mez.58: 9 Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan, Yaşı da kurusu da kasırgayla savrulacak kötülerin.

Mez.58: 10 Doğru adam alınan öcü görünce sevinecek Ve ayaklarını kötünün kanında yıkayacak.

Mez.58: 11 O zaman insanlar, "Gerçekten doğrulara ödül var" diyecek, "Gerçekten dünyayı yargılayan bir Tanrı var."

59. Mezmur

Müzik şefi için - "Yok Etme"
makamında Davut'un Miktamı -

Saul'un Davut'u öldürtmek için adam gönderip evini gözetlediği zaman

BÖLÜM 59

Mez.59: 1 Kurtar beni düşmanlarımdan, ey Tanrım, Kalem ol hasımlarıma karşı.

Mez.59: 2 Kurtar beni suç işleyenlerden, Uzak tut kanlı katillerden.

Mez.59: 3 Bak, canımı almak için pusu kuruyorlar, Güçlüler bana karşı birleşiyorlar, Oysa başkaldırmadım, günahım yok, ya RAB.

Mez.59: 4 Suç işlemediğim halde,
Koşuşup hazırlanıyorlar. Kalk bana
yardım etmek için, halime bak!

Mez.59: 5 Sen, ya RAB, Her Şeye
Egemen Tanrı, İsrail'in Tanrısı, Uyan
bütün ulusları cezalandırmak için,
Acıma bu suçlu hainlere!

Mez.59: 6 Akşam döner, köpek gibi
hırlayıp Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.

Mez.59: 7 Bak, neler dökülür
ağızlarından, Kılıç çıkar
dudaklarından. "Kim duyacak?"
derler.

Mez.59: 8 Ama sen onlara gülersin,
ya RAB, Bütün uluslarla eğlenirsin.

Mez.59: 9 Gücüm sensin, seni
gözlüyorum, Çünkü kalemsin, ey
Tanrı.

Mez.59: 10 Tanrım sevgisiyle
karşılar beni, Bana düşmanlarımdın
yıkımını gösterir.

Mez.59: 11 Onları öldürme, yoksa
halkım unuttur, Gücünle dağıt ve
alçalt onları, Ya Rab, kalkanımız
bizim.

Mez.59: 12 Ağızlarının günahı,
dudaklarından çıkan söz yüzünden,
Gururlarının tuzağına düşsünler.
Okudukları lanet, söyledikleri yalan
yüzünden

Mez.59: 13 Yok et onları gazabınla,
yok et, tükensinler; Bilsinler ki,
Tanrı'nın egemenliği Yakup
soyundan Yeryüzünün ucuna kadar
ulaşır.

Mez.59: 14 Akşam döner, köpek gibi
hırlayıp Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.

Mez.59: 15 Yiyecek bulmak için
gezerler, Doymazlarsa ulurlar.

Mez.59: 16 Bense gücün için sabah
ezgiler söyleyecek, Sevgini sevinçle
dile getireceğim. Çünkü sen bana
kale, Sıkıntılı günümde sığınak
oldun.

Mez.59: 17 Gücüm sensin, seni
ilahilerle öveceğim, Çünkü kalem,
beni seven Tanrı sensin.

60. Mezmur

Müzik şefi için - "Antlaşma Zambağı"
makamında Davut'un öğretici
Miktamı Davut'un Aram-
Naharayimliler |ive Aram-Sovalılar'la

arpıştığı ve Yoav geri dönüp Tuz
Vadisi'nde on iki bin Edomlu
ldrdğ zaman

BÖLÜM 60

Mez.60: 1 Bizi reddettin, parladın
bize karşı, ey Tanrı, fkelendin; eski
halimize dndr bizi!

Mez.60: 2 Salladın yeri, yarıklar
açtın; Onar çatlaklarını, çünkü yer
sarsılıyor.

Mez.60: 3 Halkına sıkıntı ektirdin,
Sersemletici bir şarap içirdin bize.

Mez.60: 4 Sancak verdin senden korkanlara, Okçulara karşı açsınlar diye. D Not 60:4 "Okçulara karşı" ya da "Doğruluk uğruna".

Mez.60: 5 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et, Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!

Mez.60: 6 Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde: "Şekem'i sevinçle bölüştürecek, Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.

Mez.60: 7 Gilat benimdir, Manaşşe de benim, Efrayim miğferim, Yahuda asam.

Mez.60: 8 Moav yıkanma leğenim,
Edom'un üzerine çarığımı
fırlatacağım , Filist'e zaferle
haykıracağım."D Not 60:8 "Çarığımı
fırlatacağım": Eski törelere göre
çarığın fırlatılması, bir yerin
sahiplenilmesi anlamına geliyordu.

Mez.60: 9 Kim beni surlu kente
götürecek? Kim bana Edom'a kadar
yol gösterecek?

Mez.60: 10 Ey Tanrı, sen bizi
reddetmedin mi? Ordularımıza
öncülük etmiyor musun artık?

Mez.60: 11 Yardım et bize düşmana karşı, Çünkü boştur insan yardımı.

Mez.60: 12 Tanrı'yla zafer kazanırsınız, O çiğner düşmanlarımızı.

61. Mezmur Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 61

Mez.61: 1 Ey Tanrı, yakarışımı işit, Duama kulak ver!

Mez.61: 2 Sana seslenirim yeryüzünün öbür ucundan, Yüreğime hüznün çökünce. Erişemeyeceğim

yüksek bir kayaya çıkar beni,

Mez.61: 3 Çünkü sen benim için
sığınak, Düşmana karşı güçlü bir
kule oldun.

Mez.61: 4 Çadırında sonsuza dek
oturmak Ve kanatlarının gölgesine
sığınmak isterim.

Mez.61: 5 Çünkü sen, ey Tanrı,
adaklarımı duydun, Adından
korkanların mirasını bana verdin.

Mez.61: 6 Kralın günlerine gün kat,
Yılları yüzyıllar olsun!

Mez.61: 7 Tanrı'nın huzurunda
sonsuz dek tahtında otursun; Onu
sevgin ve sadakatinle koru!

Mez.61: 8 O zaman adını hep
ilahilerle öveceğim, Her gün
adaklarımı yerine getireceğim.

62. Mezmur Müzik Şefi Yedutun için -
Davut'un mezmuru

BÖLÜM 62

Mez.62: 1 Canım yalnız Tanrı'da
huzur bulur, Kurtuluşum O'ndan gelir.

Mez.62: 2 Tek kayam, kurtuluşum,

Kalem O'dur, asla sarsılmam.

Mez.62: 3 Birini ezmek için daha ne vakte kadar Hep birlikte üstüne saldıracaksınız, Eğri bir duvara, Yerinden oynamış bir çite saldırır gibi?

Mez.62: 4 Tek düşünceleri onu doruktan indirmektir. Yalandan zevk alırlar. Ağızlarıyla hayırdüa ederken, İçlerinden lanet okurlar.

Mez.62: 5 Ey canım, yalnız Tanrı'da huzur bul, Çünkü umudum O'ndadır.

Mez.62: 6 Tek kayam, kurtuluşum,

Kalem O'dur, sarsılmam.

Mez.62: 7 Kurtuluşum ve onurum
Tanrı'ya bağlıdır, Güçlü kayam,
sığınağım O'dur.

Mez.62: 8 Ey halkım, her zaman
O'na güven, İçini dök O'na, Çünkü
Tanrı sığınağımızdır.

Mez.62: 9 Sıradan insan ancak bir
soluk, Soylu insansa bir yalandır.
Tartıya konduğunda ikisi birlikte
soluktan hafiftir.

Mez.62: 10 Zorbalığa güvenmeyin,
yağma malla övünmeyin; Varlığınız

artsa bile, ona gönül bağlamayın.

Mez.62: 11 Tanrı bir şey söyledi,
Ben iki şey duydum: Güç
Tanrı'nındır,

Mez.62: 12 Sevgi de senin, ya Rab!
Çünkü sen herkese, yaptığının
karşılığını verirsin.

63. MezmurYahuda kırlarında
bulunduğu zaman - Davut'un
mezmuru

BÖLÜM 63

Mez.63: 1 Ey Tanrı, sensin benim

Tanrım, Seni çok özölüyorum, Canım sana susamış, Kurak, yorucu, susuz bir diyarda, Bütün varlığımla seni arıyorum.

Mez.63: 2 Kutsal yerde baktım sana, Gücünü, görkemini görmek için.

Mez.63: 3 Senin sevgin yaşamdan iyidir, Bu yüzden dudaklarım seni yüceltir.

Mez.63: 4 Ömrümce sana övgüler sunacağım, Senin adınla ellerimi kaldıracacağım.

Mez.63: 5 Zengin yiyeceklere
doyarcasına doyacağım sana,
Şakıyan dudaklarla ağzım sana
övgüler sunacak.

Mez.63: 6 Yatağıma uzanınca seni
anarım, Gece boyunca derin derin
seni düşünürüm.

Mez.63: 7 Çünkü sen bana yardımcı
oldun, Kanatlarının gölgesinde
sevincimi dile getiririm.

Mez.63: 8 Canım sana sınımsız
sarılır, Sağ elin bana destek olur.

Mez.63: 9 Ama canımı almak

isteyenler, Yerin derinliklerine
inecek,

Mez.63: 10 Kılıcın ağzına atılacak,
Çakallara yem olacak.

Mez.63: 11 Kralsa Tanrı'da sevinç
bulacak. Tanrı'nın adıyla ant
içenlerin hepsi övünecek,
Yalancıların ağzıysa kapanacak.

64. Mezmur Müzik şefi için - Davut'un
mezmuru

BÖLÜM 64

Mez.64: 1 Ey Tanrı, kulak ver

sesime yakındığım zaman, Hayatımı
düşman korkusundan koru.

Mez.64: 2 Kötülerin gizli
tasarılarından, O suçlu güruhun
şamatasından esirge beni.

Mez.64: 3 Onlar dillerini kılıç gibi
bilemiş, Acı sözlerini ok gibi hedefe
yöneltmişler,

Mez.64: 4 Pusularından masum
insanın üzerine atmak için. Ansızın
vururlar, hiç çekinmeden.

Mez.64: 5 Birbirlerini kötülük
yapmaya iter, Gizli tuzaklar

tasarlarken, "Kim görecek?" derler.

Mez.64: 6 Haksızlık yapmayı düşünür, "Kusursuz bir plan yaptık!" derler. İnsanın içi ve yüreği derin bir sırdır, bilinmez.

Mez.64: 7 Ama Tanrı onlara ok atacak, Ansızın yaralanacaklar.

Mez.64: 8 Dilleri yüzünden yıkıma uğrayacaklar, Hallerini gören herkes alayla baş sallayacak.

Mez.64: 9 Bütün insanlar korkuya kapılacak, Tanrı'nın işini duyuracak, O'nun yaptıkları üzerinde

düşünecekler.

Mez.64: 10 Doğru insan RAB'de sevinç bulacak, O'na sığınacak, Bütün temiz yürekliiler O'nu övecek.

65. Mezmur Müzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi

BÖLÜM 65

Mez.65: 1 Ey Tanrı, Siyon'da seni övgü bekliyor , Yerine getirilecek sana adanan adaklar.D Not 65:1 Septuaginta, Süryanice "Seni övgü bekliyor",Masoretik metin "Senin için sessizlik övgü".

Mez.65: 2 Ey sen, duaları işiten,
Bütün insanlar sana gelecek.

Mez.65: 3 Suçlarımızın altında
ezildik, Ama sen isyanlarımızı
bağışlarsın.

Mez.65: 4 Ne mutlu avlularında
otursun diye Seçip kendine
yaklaştırdığın kişiye! Evinin, kutsal
tapınağının Nimetlerine doyacağız.

Mez.65: 5 Ey bizi kurtaran Tanrı,
Müthiş işler yaparak Zaferle
yanıtlarsın bizi. Sen yeryüzünün dört
bucağında, Uzak denizlerdekinin

umudusun;

Mez.65: 6 Kudret kuşanan, Gücüyle dağları kuran,

Mez.65: 7 Denizlerin kükremesini, Dalgaların gümbürtüsünü, Halkların kargaşasını yatıştıran sensin.

Mez.65: 8 Dünyanın öbür ucunda yaşayanlar Korkuya kapılır senin belirtilerin karşısında. Doğudan batıya kadar insanlara Sevinç çığlıkları attırırsın.

Mez.65: 9 Toprağa bakar, çok verimli kıalarsın, Onu zenginliğe

boğarsın. Ey Tanrı, ırmakların suyla doludur, İnsanlara tahıl sağlarsın, Çünkü sen toprağı şöyle hazırlarsın:

Mez.65: 10 Sabanın açtığı yarıkları bolca sular, Sırtlarını düzlersin. Yağmurla toprağı yumuşatır, Ürünlerine bereket katarsın.

Mez.65: 11 İyiliklerinle yılı taçlandırırısın, Arabalarının geçtiğı yollardan bolluk akar,

Mez.65: 12 Otlaklar yeşillenir, Tepeler sevince bürünür,

Mez.65: 13 Çayırlar sürülerle

bezenir, Vadiler ekinle örtünür,
Sevinçten haykırır, ezgi söylerler.

66. Mezmur Müzik şefi için - İlahi -
Mezmur

BÖLÜM 66

Mez.66: 1 Ey yeryüzündeki bütün insanlar, Tanrı'ya sevinç çığlıkları atın!

Mez.66: 2 Adının yüceliğine ilahiler söyleyin, O'na görkemli övgüler sunun!

Mez.66: 3 "Ne müthiş işlerin var!"

deyin Tanrı'ya, "Öyle büyük gücün var ki, Düşmanların eğiliyor önünde.

Mez.66: 4 Bütün yeryüzü sana tapınıyor, İlahiler okuyor, adını ilahilerle övüyor."

Mez.66: 5 Gelin, bakın Tanrı'nın neler yaptığına! Ne müthiş işler yaptı insanlar arasında:

Mez.66: 6 Denizi karaya çevirdi, Atalarımız yaya geçtiler ırmaktan. Yaptığına sevindik orada.

Mez.66: 7 Kudretiyle sonsuza dek egemenlik sürer, Gözleri ulusları

süzer; Başkaldıranlar gurura
kapılmasın!

Mez.66: 8 Ey halklar, Tanrımız'a
şükredin, Övgülerini duyurun.

Mez.66: 9 Hayatımızı koruyan,
Ayaklarımızın kaymasına izin
vermeyen O'dur.

Mez.66: 10 Sen bizi sınadın, ey
Tanrı, Gümüş arıtır gibi arıttın.

Mez.66: 11 Ağa düşürdün bizi,
Sırtımıza ağır yük vurdun.

Mez.66: 12 İnsanları başımıza

ıkardın, Ateşten, sudan geçtik.
Ama sonra bizi bolluğa kavuşturdun.

Mez.66: 13 Yakmalık sunularla evine
gireceğim, Adaklarımı yerine
getireceğim,

Mez.66: 14 Sıkıntı içindeyken
dudaklarımdan dökülen, Ağzımdan
ıkan adakları.

Mez.66: 15 Yakılan koçların
dumanıyla semiz hayvanlardan Sana
yakmalık sunular sunacağım,
Tekeler, sığırılar kurban edeceğim.

Mez.66: 16 Gelin, dinleyin, ey sizler,

Tanrı'dan korkanlar, Benim için neler yaptığını size anlatayım.

Mez.66: 17 Ağzımla O'na yakardım,
Övgüsü dilimden düşmedi.

Mez.66: 18 Yüreğimde kötülüğe yer verseydim, Rab beni dinlemezdi.

Mez.66: 19 Oysa Tanrı dinledi beni,
Kulak verdi duamın sesine.

Mez.66: 20 Övgüler olsun Tanrı'ya,
Çünkü duamı geri çevirmedi,
Sevgisini benden esirgemedi.

67. Mezmur Müzik şefi için - Telli

sazlarla - Mezmur - İlahi

BÖLÜM 67

Mez.67: 1 Tanrı bize lütfetsin, bolluk versin, Yüzünün ışığı üzerimize parlansın.

Mez.67: 2 Öyle ki, yeryüzünde yolun, Bütün uluslar arasında kurtarıcı gücün bilinsin.

Mez.67: 3 Halklar sana şükretsın, ey Tanrı, Bütün halklar sana şükretsın!

Mez.67: 4 Uluslar sevinşın, sevinçten çığlık atşın, Çünkü sen halkları

adaletle yargıolarsın, Yeryüzündeki
uluslara yol gösterirsin.

Mez.67: 5 Halklar sana şükretsin, ey
Tanrı, Bütün halklar sana şükretsin!

Mez.67: 6 Toprak ürününü verdi,
Tanrı, Tanrımız, bizi bolluğa
kavuştursun.

Mez.67: 7 Tanrı bize bolluk versin,
Dünyanın dört bucağındakiler
O'ndan korksun!

68. Mezmur Müzik şefi için - Davut'un
mezmuru - İlahi

BÖLÜM 68

Mez.68: 1 Kalksın Tanrı, dağılsın düşmanları, Kaçsın önünden O'ndan nefret edenler!

Mez.68: 2 Dağıtsın onları dağılan duman gibi; Ateşin karşısında eriyen balmumu gibi Yok olsun kötüler Tanrı'nın önünde!

Mez.68: 3 Ancak doğrular sevinsin, Bayram etsinler Tanrı'nın önünde, Neşeyle coşsunlar.

Mez.68: 4 Tanrı'ya ezgiler söyleyin, adını ilahilerle övün, Çölleri geçecek

biniciye yol hazırlayın ; O'nun adı RAB'dir, bayram edin önünde!D Not 68:4 "Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın" ya da "Bulutlara binmiş olana ezgiler sunun".

Mez.68: 5 Kutsal konutundaki Tanrı, Öksüzlerin babası, dul kadınların savunucusudur.

Mez.68: 6 Tanrı kimsesizlere ev verir, Tutsakları özgürlüğe ve gönence kavuşturur, Ama başkaldıranlar kurak yerde oturur.

Mez.68: 7 Ey Tanrı, sen halkına öncülük ettiğinde, Çölde

yürüdüğünde,

Mez.68: 8 Yer sarsıldı, Göklerden yağmur boşandı Tanrı'nın önünde, Sina Dağı sarsıldı Tanrı'nın, İsrail'in Tanrısı'nın önünde.

Mez.68: 9 Bol yağmurlar yağdırdın, ey Tanrı, Canlandırdın yorgun düşen yurdunu.

Mez.68: 10 Halkın oraya yerleşti, İyiliğinle mazlumların geçimini sağladın, ey Tanrı.

Mez.68: 11 Rab buyruk verdi, Büyük bir kadın topluluğu duyurdu müjdeyi:

Mez.68: 12 "Kaçıyor, kaçıyor
orduların kralları! Evi bekleyen
kadınlar ganimeti paylaşıyor.

Mez.68: 13 Ağılların arasında
uyurken, Kanatları gümüş, tüyleri
pırıl pırıl altınla kaplı Bir güvercine
benzersiniz."

Mez.68: 14 Her Şeye Gücü Yeten,
kralları dağıtırken, Sanki Salmon
Dağı'na kar yağıyordu.

Mez.68: 15 Ey Başan Dağı, Tanrı
Dağı! Ey Başan Dağı, dorukları ulu
dağ!

Mez.68: 16 Ey ulu dağlar, niçin yan gözle bakıyorsunuz Tanrı'nın yerleşmek için seçtiği dağa? Evet, RAB orada sonsuza dek oturacaktır.

Mez.68: 17 Tanrı'nın savaş arabaları sayısızdır, Rab kutsallık içinde Sina'dan geldi.

Mez.68:18 Sen yükseğe çıktın, tutsakları peşine taktın, İnsanlardan, başkaldıranlardan bile armağanlar aldın, Oraya yerleşmek için, ya RAB Tanrı.

Mez.68: 19 Her gün yükümüzü

taşıyan Rab'be, Bizi kurtaran
Tanrı'ya övgüler olsun.

Mez.68: 20 Tanrımız kurtarıcı bir
Tanrı'dır, Ölümden kurtarış yalnız
Egemen RAB'be özgüdür.

Mez.68: 21 Kuşkusuz Tanrı
düşmanlarının başını, Suçlu
yaşayanların kılı kufasını ezer.

Mez.68: 22 Rab, "Onları Başıdan,
Denizin derinliklerinden geri
getireceğim" der,

Mez.68: 23 "Öyle ki, ayaklarını
düşmanlarının kanına batırasın,

Köpeklerinin dili de onlardan payını alsın."

Mez.68: 24 Ey Tanrı, senin zafer alayını, Tanrım'ın, Kralım'ın kutsal yere törenle gelişini gördüler:

Mez.68: 25 Başta okuyucular, arkada çalgıcılar, Ortada tef çalan genç kızlar.

Mez.68: 26 "Ey sizler, İsrail soyundan gelenler, Toplantılarınızda Tanrı'ya, RAB'be övgüler sunun!"

Mez.68: 27 Önde en küçük oymak Benyamin, Kalabalık halinde Yahuda

önderleri, Zevulun ve Naftali önderleri
oradalar!

Mez.68: 28-29 Ey Tanrı,
Yeruşalim'deki tapınağından göster
gücünü, Bizim için kullandığın
gücünü, ey Tanrı. Krallar sana
armağanlar sunacak.

Mez.68: 30 Azarla kamışlar
arasında yaşayan hayvanı, Halkların
buzağılarıyla boğalar sürüsünü ,
Çiğne ayaklarıyla gümüşe gönül
verenleri, Dağıt savaştan zevk alan
halkları!D Not 68:30 Bu dizede
geçen "Hayvan" Mısır'ı,
"Buzağılarlaboğalar" ise irili ufaklı

ulusları simgelemektedir.

Mez.68: 31 Mısır'dan elçiler
gelecek, Kûşlular ellerini Tanrı'ya
doğru kaldırıverecek.

Mez.68: 32 Ey yeryüzünün
krallıkları, Tanrı'ya ezgiler söyleyin,
İlahilerle övün Rab'bi,

Mez.68: 33 Göklere, kadim göklere
binmiş olanı. İşte sesiyle, güçlü
sesiyle gürlüyor!

Mez.68: 34 Tanrı'nın gücünü tanıyın;
O'nun yüceliği İsrail'in üzerinde,
Gücü göklerde.

Mez.68: 35 Ne heybetlisin, ey Tanrı,
tapınağında! İsrail'in Tanrısı'na,
Halkına güç, kudret veren Tanrı'ya
övgüler olsun!

69. Mezmur Müzik şefi için -
"Zambaklar" makamında - Davut'un
mezmuru

BÖLÜM 69

Mez.69: 1 Kurtar beni, ey Tanrı,
Sular boyuma ulaştı.

Mez.69: 2 Dipsiz batağa
gömülüyorum, Basacak yer yok.

Derin sulara battım, Sellere
kapıldım.

Mez.69: 3 Tükendim feryat
etmekten, Boğazım kurudu;
Gözlerimin ferî sönüyor Tanrım'ı
beklemekten.

Mez.69: 4 Yok yere benden nefret
edenler Saçlarımdan daha çok.
Kalabalıktır canıma kasteden haksız
düşmanlarım. Çalmadığım malı nasıl
geri verebilirim?

Mez.69: 5 Akılsızlığımı biliyorsun, ey
Tanrı, Suçlarım senden gizli değil.

Mez.69: 6 Ya Rab, Her Şeye
Egemen RAB, Utanmasın sana umut
bağlayanlar benim yüzümden! Ey
İsrail'in Tanrısı, Benim yüzümden
sana yönelenler rezil olmasın!

Mez.69: 7 Senin uğruna hakarete
katlandım, Utanç kapladı yüzümü.

Mez.69: 8 Kardeşlerime yabancı,
Annemin öz oğullarına uzak kaldım.

Mez.69: 9 Çünkü evin için
gösterdiğim gayret beni yiyip bitirdi,
Sana edilen hakaretlere ben
uğradım.

Mez.69: 10 Oruç tutup ağlayınca,
Yine hakarete uğradım.

Mez.69: 11 Çula büründüğüm zaman
Alay konusu oldum.

Mez.69: 12 Kent kapısında oturanlar
beni çekiştiriyor, Sarhoşların türküsü
oldum.

Mez.69: 13 Ama benim duam
sanadır, ya RAB. Ey Tanrı, sevginin
bolluğuyla, Güvenilir kurtarışınla
uygun gördüğünde Yanıtla beni.

Mez.69: 14 Beni çamurdan kurtar,
İzin verme batmama; Benden nefret

edenlerden, Derin sulardan
kurtulayım.

Mez.69: 15 Seller beni
sürüklemesin, Engin beni yutmasın,
Ölüm çukuru ağzını üstüme
kapamasın.

Mez.69: 16 Yanıt ver bana, ya RAB,
Çünkü sevgin iyidir. Yüzünü çevir
bana büyük merhametinle!

Mez.69: 17 Kulundan yüzünü
gizleme, Çünkü sıkıntıdayım, hemen
yanıtla beni!

Mez.69: 18 Yaklaş bana, kurtar

canımı, Al başımdan düşmanlarımı.

Mez.69: 19 Bana nasıl hakaret edildiğini, Utandığımı, rezil olduğumu biliyorsun; Düşmanlarımdın hepsi senin önünde.

Mez.69: 20 Hakaret kalbimi kırdı, dertliyim, Acılarımı paylaşacak birini bekledim, çıkmadı, Avutacak birini aradım, bulamadım.

Mez.69: 21 Yiyeceğime zehir kattılar, Sirke içirdiler susadığımda.

Mez.69: 22 Önlerindeki sofra tuzak olsun onlara, Yandaşları için kapan

olsun!

Mez.69: 23 Gözleri kararsın,
göremesinler! Bellerini hep bükük
tut!

Mez.69: 24 Gazabını yağdır
üzerlerine, Öfkenin ateşi yapışsın
yakalarına!

Mez.69: 25 İssız kalsın konakları,
Çadırlarında oturan olmasın!

Mez.69: 26 Çünkü senin vurduğun
insanlara zulmediyor, Yaraladığın
insanların acısını konuşuyorlar.

Mez.69: 27 Ceza yağıdır başlarına,
Senin tarafından aklanmasınlar!

Mez.69: 28 Yaşam kitabından
silinsin adları, Doğrularla yan yana
yazılmasınlar!

Mez.69: 29 Bense ezilmiş ve
kederliyim, Senin kurtarışın, ey
Tanrı, bana bir kale olsun!

Mez.69: 30 Tanrı'nın adını ezgilerle
öveceğim, Şükranlarımla O'nu
yücelteceğim.

Mez.69: 31 RAB'bi bir öküzden,
Boynuzlu, tırnaklı bir boğadan Daha

çok hoşnut eder bu.

Mez.69: 32 Mazlumlar bunu görünce sevinsin, Ey Tanrı'ya yönelen sizler, yüreğiniz canlansın.

Mez.69: 33 Çünkü RAB yoksulları işitir, Kendi tutsak halkını hor görmez.

Mez.69: 34 O'na övgüler sunun, ey yer, gök, Denizler ve onlardaki bütün canlılar!

Mez.69:35 Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak, Yahuda kentlerini onaracak; Halk oraya yerleşip sahibi

olacak.

Mez.69: 36 Kullarının çocukları orayı miras alacak, O'nun adını sevenler orada oturacak.

70. Mezmur(Mez.40: 13-17)Müzik şefi için - Anma sunusu için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 70

Mez.70: 1 Ey Tanrı, kurtar beni!
Yardıma koş, ya RAB!

Mez.70: 2 Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri

dönsün zararımı isteyenler, Rezil olsunlar!

Mez.70: 3 Bana, "Oh! Oh!" çekenler
Geri çekilsin utançlarından!

Mez.70: 4 Sende neşe ve sevinç
bulsun Bütün sana yönelenler! "Tanrı
yücedir!" desin hep Senin kurtarışını
özleyenler!

Mez.70: 5 Bense, mazlum ve
yoksulum, Ey Tanrı, yardımına koş!
Yardımcım ve kurtarıcım sensin,
Geç kalma, ya RAB!

71. Mezmur(Mez.31: 1-4)

BÖLÜM 71

Mez.71: 1 Ya RAB, sana sığınıyorum, Utandırma beni hiçbir zaman!

Mez.71: 2 Adaletinle kurtar beni, tehlikeden uzaklaştır, Kulak ver bana, kurtar beni!

Mez.71: Sığınacak kayam ol, Her zaman başvurabileceğim; Buyruk ver, kurtulayım, Çünkü kayam ve kalem sensin.

Mez.71: 4 Ey Tanrım, kurtar beni

Kötünün elinden, haksızın, gaddarın pençesinden!

Mez.71: Çünkü umudum sensin, ey Egemen RAB, Gençliğimden beri dayanağım sensin.

Mez.71: 6 Doğduğum günden beri sana güveniyorum, Beni ana rahminden çıkaran sensin. Övgülerim hep sanadır.

Mez.71: 7 Birçokları için iyi bir örnek oldum, Çünkü sen güçlü sığınağımsın.

Mez.71: 8 Ağızımdan sana övgü

eksilmez, Gün boyu yüceliğini
anarım.

Mez.71: 9 Yaşlandığımda beni
reddetme, Gücüm tükendiğinde beni
terk etme!

Mez.71: 10 Çünkü düşmanlarım
benden söz ediyor, Beni öldürmek
isteyenler birbirine danışıyor,

Mez.71: 11 "Tanrı onu terk etti"
diyorlar, "Kovalayıp yakalayın,
Kurtaracak kimsesi yok!"

Mez.71: 12 Ey Tanrı, benden uzak
durma, Tanrım, yardımına koş!

Mez.71: 13 Utansın, yok olsun beni suçlayanlar, Utanca, rezalete bürünsün kötülüğümü isteyenler.

Mez.71: 14 Ama ben her zaman umutluyum, Sana övgü üstüne övgü dizeceğim.

Mez.71: 15 Gün boyu senin zaferini, Kurtuluşını anlatacağım, Ölçüsünü bilmesem de.

Mez.71: 16 Ey Egemen RAB, gelip yiğitliklerini, Senin, yalnız senin zaferini duyuracağım.

Mez.71: 17 Ey Tanrı,
çocukluğumdan beri beni sen
yetiştirdin, Senin harikalarını hâlâ
anlatıyorum.

Mez.71: 18 Yaşlanıp saçlarıma ak
düşse bile Terk etme beni, ey Tanrı,
Gücünü gelecek kuşağa, Kudretini
sonrakilere anlatana dek.

Mez.71: 19 Ey Tanrı, doğruluğun
göklere erişiyor, Büyük işler yaptın,
Senin gibisi var mı, ey Tanrı?

Mez.71: 20 Sen ki, bana birçok kötü
sıkıntı gösterdin, Bana yeniden
yaşam verecek, Beni toprağın

derinliklerinden çıkaracaksın.

Mez.71: 21 Saygınlığımı artıracak,
Yine beni avutacaksın.

Mez.71: 22 Ben de seni, Senin
sadakatini çenkle öveceğim, ey
Tanrım, Lir çalarak seni ilahilerle
öveceğim, Ey İsrail'in Kutsalı!

Mez.71: 23 Seni ilahilerle överken,
Dudaklarımla, varlığımla sevincimi
dile getireceğim, Çünkü sen beni
kurtardın.

Mez.71: 24 Dilim gün boyu senin
zaferinden söz edecek, Çünkü

kötülüğümü isteyenler Utanıp rezil oldu.

72. Mezmur Süleyman'ın mezmuru

BÖLÜM 72

Mez.72: 1 Ey Tanrı, adaletini krala,
Doğruluğunu kral oğluna armağan et.

Mez.72: 2 Senin halkını doğrulukla,
Mazlum kullarını adilce yargılasın!

Mez.72: 3 Dağlar, tepeler, Halka
adilce gönenç getirsin!

Mez.72: 4 Mazlumlara hakkını

versin, Yoksulların çocuklarını
kurtarsın, Zalimleriye ezsin!

Mez.72: 5 Güneş ve ay durdukça,
Kral kuşaklar boyunca yaşasın ;D
Not 72:5 Septuaginta "Kral kuşaklar
boyunca yaşasın", Masoretikmetin
"Kuşaklar boyunca senden
korksunlar."

Mez.72: 6 Yeni biçilmiş çayıra düşen
yağmur gibi, Toprağı sulayan
bereketli yağmurlar gibi olsun!

Mez.72: 7 Onun günlerinde doğruluk
serpilip gelişsin, Ay ısıdığı sürece
esenlik artsın!

Mez.72: 8 Egemenlik sürsün
denizden denize, Fırat'tan
yeryüzünün ucuna dek!

Mez.72: 9 Çöl kabileleri diz çöksün
önünde, Düşmanları toz yalasın.

Mez.72: 10 Tarşış'ın ve kıyı
ülkelerinin kralları Ona haraç
getirsin, Saba ve Seva kralları
armağanlar sunsun!

Mez.72: 11 Bütün krallar önünde
yere kapansın, Bütün uluslar ona
kulluk etsin!

Mez.72: 12 Çünkü yardım isteyen yoksulu, Dayanağı olmayan düşkünü o kurtarır.

Mez.72: 13 Yoksula, düşküne acır, Düşkünlerin canını kurtarır.

Mez.72: 14 Baskıdan, zorbalıktan özgür kılar onları, Çünkü onun gözünde onların kanı değerlidir.

Mez.72: 15 Yaşasın kral! Ona Saba altını versinler; Durmadan dua etsinler onun için, Gün boyu onu övsünler!

Mez.72: 16 Ülkede bol buğday

olsun, Dağ başlarında dalgalansın!
Başakları Lübnan gibi verimli olsun,
Kent halkı ot gibi serpilip çoğalsın!

Mez.72: 17 Kralın adı sonsuza dek
yaşasın, Güneş durdukça adı var
olsun, Onun aracılığıyla insanlar
kutsansın, Bütün uluslar "Ne mutlu
ona" desin!

Mez.72: 18 RAB Tanrı'ya, İsrail'in
Tanrısı'na övgüler olsun, Harikalar
yaratan yalnız O'dur.

Mez.72: 19 Yüce adına sonsuza dek
övgüler olsun, Bütün yeryüzü O'nun
yüceliğiyle dolsun! Amin! Amin!

Mez.72: 20 İşay oğlu Davut'un duaları burada bitiyor.

73. MezmurAsaf'ın mezmuru

BÖLÜM 73

Mez.73: 1 Tanrı gerçekten İsrail'e, Yüreği temiz olanlara karşı iyidir.

Mez.73: 2 Ama benim ayaklarım neredeyse tökezlemiş, Adımlarım az kalsın kaymıştı.

Mez.73: 3 Çünkü kötülerin gönencini gördükçe, Küstahları kıskanıyordum.

Mez.73: 4 Onlar acı nedir bilmezler,
Bedenleri sağlıklı ve semizdir .D Not
73:4 "Onlar acı nedir bilmezler,
bedenleri sağlıklı vesemizdir" ya da
"Ölürken acı çekmezler, bedenleri
semizdir".

Mez.73: 5 Başkalarının derdini
bilmez, Onlar gibi çile çekmezler.

Mez.73: 6 Bu yüzden gurur onların
gerdanlığı, Zorbalık onları örten bir
giysi gibidir.

Mez.73: 7 Şişmanlıktan gözleri
dışarı fırlar, İçleri kötülük kazanı gibi

kaynar.

Mez.73: 8 İnsanlarla eğlenir, kötü niyetle konuşur, Tepeden bakar, baskıyla tehdit ederler.

Mez.73: 9 Göklere karşı ağızlarını açarlar, Boş sözleri yeryüzünü dolaşır.

Mez.73: 10 Bu yüzden halk onlardan yana döner, Sözlerini ağızı açık dinler.

Mez.73: 11 Derler ki, "Tanrı nasıl bilir? Bilgisi var mı Yüceler Yücesi'nin?"

Mez.73: 12 İşte böyledir kötüler,
Hep tasasız, sürekli varlıklarını
artırırlar.

Mez.73: 13 Anlaşılan boş yere
yüreğimi temiz tutmuşum, Ellerimi
yıkamışım suçsuzum diye.

Mez.73: 14 Gün boyu içim içimi
yiyor, Her sabah azap çekiyorum.

Mez.73: 15 "Ben de onlar gibi
konuşayım" dese ydim, Senin
çocuklarına ihanet etmiş olurdum.

Mez.73: 16 Bunu anlamak için

düşündüğümde, Zor geldi bana,

Mez.73: 17 Tanrı'nın Tapınağı'na
girene dek; O zaman anladım
sonlarının ne olacağını.

Mez.73: 18 Gerçekten onları kaygan
yere koyuyor, Yıkıma sürüklüyorsun.

Mez.73: 19 Nasıl da bir anda yok
oluyor, Siliniveriyorlar dehşet içinde!

Mez.73: 20 Uyanan birisi için rüya
nasılsa, Sen de uyanınca, ya Rab,
Hor göreceksin onların görüntüsünü.

Mez.73: 21 Kalbim kırıldığında, İçim

acı dolduğunda,

Mez.73: 22 Akılsız ve bilgisizdim,
Karşımda bir hayvan gibi.

Mez.73: 23 Yine de sürekli
seninleyim, Sağ elimden tutarsın
beni.

Mez.73: 24 Öğütlerinle yol gösterir,
Beni sonunda yüceliğe eriştirirsin.

Mez.73: 25 Senden başka kimim var
göklerde? İstemem senden
başkasını yeryüzünde.

Mez.73: 26 Bedenim ve yüreğim

tükenebilir, Ama Tanrı yüreğimde güç, Bana düşen paydır sonsuza dek.

Mez.73: 27 Kuşkusuz yok olacak senden uzak duranlar, Ortadan kaldıracaksın sana vefasızlık edenleri.

Mez.73: 28 Ama benim için en iyisi Tanrı'ya yakın olmaktır; Bütün işlerini duyurayım diye Sığınak yaptım Egemen RAB'bi kendime.

74. MezmurAsaf'ın Maskili

BÖLÜM 74

Mez.74: 1 Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin? Niçin otlığının koyunlarına karşı öfken tütmede?

Mez.74: 2 Anımsa geçmişte sahiplendiğin topluluğu, Kendi halkın olsun diye kurtardığın oymağı Ve üzerine konut kurduğun Siyon Dağı'nı.

Mez.74: 3 Yöneltil adımlarını şu onarılmaz yıkıntılara doğru, Düşman kutsal yerdeki her şeyi yıktı.

Mez.74: 4 Düşmanların bizimle

buluştuğun yerde kükredi, Zafer
simgesi olarak kendi bayraklarını
dikti.

Mez.74: 5 Gür bir ormana Baltayla
dalar gibiydiler.

Mez.74: 6 Baltayla, balyozla kırdılar,
Bütün oymaları.

Mez.74: 7 Ateşe verdiler tapınağını,
Yerle bir edip kutsallığını bozdular
Adının yaşadığı konutun.

Mez.74: 8 İçlerinden, "Hepsini
ezelim!" dediler. Ülkede Tanrı'yla
buluşma yerlerinin tümünü yaktılar.

Mez.74: 9 Artık kutsal simgelerimizi görmüyoruz, Peygamberler de yok oldu, İçimizden kimse bilmiyor ne zamana dek...

Mez.74: 10 Ey Tanrı, ne zamana dek düşman sana sövecek, Hasmin senin adını hor görecektir?

Mez.74: 11 Niçin geri çekiyorsun elini? Çıkar sağ elini bağrından, yok et onları!

Mez.74: 12 Ama geçmişten bu yana kralım sensin, ey Tanrı, Yeryüzünde kurtuluş sağladın.

Mez.74: 13 Gücünle denizi yarıdın,
Canavarların kafasını sularda
parçaladın.

Mez.74: 14 Livyatan'ın başlarını
ezdin, Çölde yaşayanlara onu yem
ettin.

Mez.74: 15 Kaynaklar, dereler
fıskırttın, Sürekli akan ırmakları
kuruttun.

Mez.74: 16 Gün senindir, gece de
senin, Ay ve güneşi sen
yerleştirdin,D Not 74:16 "Ay":
İbranice "Işık". Ayı ya da yıldızları

kastediyor.

Mez.74: 17 Yeryüzünün bütün sınırlarını sen saptadın, Yazı da kışı da yaratan sensin.

Mez.74: 18 Anımsa, ya RAB, düşmanın sana nasıl sövdüğünü, Akılsız bir halkın, adını nasıl hor gördüğünü.

Mez.74: 19 Canavara teslim etme kumrunun canını, Asla unutma düşkün kullarının yaşamını.

Mez.74: 20 Yaptığın antlaşmayı gözönüne al, Çünkü ülkenin her

karanlık köşesi Zorbaların inleriyle
dolmuş.

Mez.74: 21 Düşkünler boynu bükük
geri çevrilmesin, Mazlumlara,
yoksullar adına övgüler dizesin.

Mez.74: 22 Kalk, ey Tanrı, davayı
savun! Anımsa akılsızların gün boyu
sana nasıl sövdüğünü!

Mez.74: 23 Unutma hasımlarının
yaygarasını, Sana başkaldıranların
durmadan yükselen patırtısını!

75. Mezmur Müzik şefi için - "Yok
Etme" makamında -Asaf'ın mezmuru

- İlahi

BÖLÜM 75

Mez.75: 1 Sana şükrederiz, ey Tanrı, Şükrederiz, çünkü sen yakınsın , Harikaların bunu gösterir.D Not 75:1 "Sen yakınsın": İbranice "Adın yakındır".

Mez.75: 2 "Belirlediğim zaman gelince, Doğrulukla yargılayacağım" diyor Tanrı,

Mez.75: 3 "Yeryüzü altüst olunca üzerindikilerle, Ben pekiştireceğim onun direklerini.

Mez.75: 4 Övünenlere, 'Övünmeyin artık! dedim; Kötülere, 'Kaldırmayın başınızı !

Mez.75: 5 Kaldırmayın başınızı !
Tepeden konuşmayın!"D Not 75:4,5
"Başınızı": İbranice "Boynuzunuzu"
(Boynuz güç simgesidir).

Mez.75: 6 Çünkü ne doğudan, ne batıdan, Ne de çöldeki dağlardan doğar yargı.

Mez.75: 7 Yargıç ancak Tanrı'dır,
Birini alçaltır, birini yükseltir.

Mez.75: 8 RAB elinde dolu bir kâse tutuyor, Köpüklü, baharat karıştırılmış şarap döküyor;
Yeryüzünün bütün kötöleri Tortusuna dek yalayıp onu içiyor.

Mez.75: 9 Bense sürekli duyuracağım bunu, Yakup'un Tanrısı'nı ilahilerle öveceğim:

Mez.75: 10 "Kıracağım kötülerin bütün gücünü, Doğruların gücüyse yükseltilecek."

76. Mezmur Müzik şefi için - Telli sazlarla - Asaf'ın mezmuru - İlahi

BÖLÜM 76

Mez.76: 1 Yahuda'da Tanrı bilinir,
İsrail'de adı uludur;

Mez.76: 2 Konutu Şalem'dedir ,
Yaşadığı yer Siyon'da.D Not 76:2
"Şalem", yani "Yeruşalim".

Mez.76: 3 Orada kırdı alevli okları,
Kalkanı, kılıcı, savaş silahlarını.

Mez.76: 4 Işıl ışıl parıldıyorsun, Avı
bol dağlardan daha görkemli.

Mez.76: 5 Yağmaya uğradı yiğitler,

Uykularına daldılar, En güçlüleri bile elini kıpırdatamaz oldu.

Mez.76: 6 Ey Yakup'un Tanrısı, sen kükreyince, Atlarla atlılar son uykularına daldılar.

Mez.76: 7 Yalnız sensin korkulması gereken, Öfkelenince kim durabilir karşında?

Mez.76: 8 Yargını göklerden açıkladın, Yeryüzü korkup sessizliğe büründü,

Mez.76: 9 Ey Tanrı, sen yargılamaya, Ülkedeki mazlumları

kurtarmaya kalkınca.

Mez.76: 10 İnsanların gazabı bile
sana övgüler doğuruyor,
Gazabından kurtulanları çevrene
topluyorsun.

Mez.76: 11 Adaklar adayın Tanrı'nız
RAB'be, Yerine getirin adaklarınızı,
Armağanlar sunun korkulması
gereken Tanrı'ya, Bütün
çevresindekiler.

Mez.76: 12 RAB önderlerin soluğunu
keser, Korku salar yeryüzü
krallarına.

77. MezmurMüzik Şefi Yedutun için - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 77

Mez.77: 1 Yüksek sesle Tanrı'ya yakarıyorum, Haykırıyorum beni duysun diye.

Mez.77: 2 Sıkıntılı günümde Rab'be yönelir, Gece hiç durmadan ellerimi açarım, Gönlüm avunmaz bir türlü.

Mez.77: 3 Tanrı'yı anımsayınca inlerim, Düşündükçe içim daralır.

Mez.77: 4 Açık tutuyorsun göz

kapaklarımı, Sıkıntıdan
konuşamıyorum.

Mez.77: 5 Geçmiş günleri, Yıllar
öncesini düşünüyorum.

Mez.77: 6 Gece ilahilerimi
anacağım, Kendi kendimle
konuşacağım, İnceden inceye
soracağım:

Mez.77: 7 "Rab sonsuza dek mi bizi
reddedecek? Lütfunu bir daha
göstermeyecek mi?

Mez.77: 8 Sevgisi sonsuza dek mi
yok oldu? Sözü geçerli değil mi

artık?

Mez.77: 9 Tanrı unuttu mu acımayı?
Sevecenliğinin yerini öfke mi aldı?"

Mez.77: 10 Sonra kendi kendime,
"İşte benim derdim bu!" dedim,
"Yüceler Yücesi gücünü göstermiyor
artık."

Mez.77: 11 RAB'bin işlerini
anacağım, Evet, geçmişteki
harikalarını anacağım.

Mez.77: 12 Yaptıkları üzerinde derin
derin düşüneceğim, Bütün işlerinin
üzerinde dikkatle duracağım.

Mez.77: 13 Ey Tanrı, yolun kutsaldır! Hangi ilah Tanrı kadar uludur?

Mez.77: 14 Harikalar yaratan Tanrı sensin, Halklar arasında gücünü gösterdin.

Mez.77: 15 Güçlü bileğinle kendi halkını, Yakup ve Yusuf oğullarını kurtardın.

Mez.77: 16 Sular seni görünce, ey Tanrı, Sular seni görünce çalkalandı, Enginler titredi.

Mez.77: 17 Bulutlar suyunu boşalttı,
Gökler gürledi, Her yanda okların
uçuştu.

Mez.77: 18 Kasırgada gürleyişin
duyuldu, Şimşekler dünyayı
aydınlattı, Yer titreyip sarsıldı.

Mez.77: 19 Kendine denizde, Derin
sularda yollar açtın, Ama ayak izlerin
belli değildi.

Mez.77: 20 Musa ve Harun'un eliyle
Halkını bir sürü gibi göttün.

78. Mezmur Asaf'ın Maskili

BÖLÜM 78

Mez.78: 1 Dinle, ey halkım,
öğrettiklerimi, Kulak ver ağızımdan
çıkan sözlere.

Mez.78: 2 Özdeyişlerle söze
başlayacağım, Eski sırları
anlatacağım,

Mez.78: 3 Duyduğumuzu, bildiğimizi,
Atalarımızın bize anlattığını.

Mez.78: 4 Torunlarından bunları
gizlemeyeceğiz; RAB'bin övgüye
değer işlerini, Gücünü, yaptığı
harikaları Gelecek kuşağa

duyuracağız.

Mez.78: 5 RAB Yakup soyuna
koşullar bildirdi, İsrail'e yasa koydu.
Bunları çocuklarına öğretsinler diye
Atalarımıza buyruk verdi.

Mez.78: 6 Öyle ki, gelecek kuşak,
yeni doğacak çocuklar bilsinler,
Onlar da kendi çocuklarına
anlatsınlar,

Mez.78: 7 Tanrı'ya güven duysunlar,
Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar,
O'nun buyruklarını yerine getirsinler;

Mez.78: 8 Ataları gibi inatçı,

başkaldırıcı, Yüreği kararsız,
Tanrı'ya sadakatsiz bir kuşak
olmasınlar.

Mez.78: 9 Oklarla, yaylarla
kuşanmış Efrayimoğulları Savaş
günü sırtlarını döndüler.

Mez.78: 10 Tanrı'nın antlaşmasına
uymadılar, O'nun yasasına göre
yaşamayı reddettiler.

Mez.78: 11 Unuttular O'nun işlerini,
Kendilerine gösterdiği harikaları.

Mez.78: 12 Mısır'da, Soan
bölgesinde Tanrı harikalar yapmıştı

atalarının önünde.D Not 78:12
"Soan": Tanis olduğu sanılıyor.

Mez.78: 13 Denizi yarıp geçirmişti
onları, Bir duvar gibi ayakta tutmuştu
suları.

Mez.78: 14 Gündüz bulutla, Gece
ateş ışııyla onlara yol göstermişti.

Mez.78: 15 Çölde kayaları yarmış,
Sanki dipsiz kaynaklardan Onlara
kana kana su içirmişti.

Mez.78: 16 Kayadan akarsular
fışkırtmış, Suları ırmak gibi
akıtmıştı.

Mez.78: 17 Ama onlar çölde Yüceler Yücesi'ne başkaldırarak Günah işlemeye devam ettiler.

Mez.78: 18 Canlarının çektiği yiyeceği isteyerek İçlerinde Tanrı'yı denediler.

Mez.78: 19 "Tanrı çölde sofraya kurabilir mi?" diyerek, Tanrı'ya karşı konuştular.

Mez.78: 20 "Bak, kayaya vurunca sular fışkırdı, Dereler taşı. Peki, ekmek de verebilir mi, Et sağlayabilir mi halkına?"

Mez.78: 21 RAB bunu duyunca çok öfkelen-di, Yakup'a ateş püskürdü, Öfkesi tırmandı İsrail'e karşı;

Mez.78: 22 Çünkü Tanrı'ya inanmıyorlardı, O'nun kurtarıcılığına güvenmiyorlardı.

Mez.78: 23 Yine de RAB buyruk verdi bulutlara, Kapaklarını açtı göklerin;

Mez.78: 24 Man yağdırdı onları beslemek için, Göksel tahıl verdi onlara.

Mez.78: 25 Meleklerin ekmeğini yedi
her biri, Doyasıya yiyecek gönderdi
onlara.D Not 78:25 "Meleklerin" ya
da "Güçlülerin".

Mez.78: 26 Doğu rüzgarını estirdi
göklerde, Gücüyle güney rüzgarına
yol gösterdi.

Mez.78: 27 Toz gibi et yağdırdı
başlarına, Deniz kumu kadar kuş;

Mez.78: 28 Ordugahlarının ortasına,
Konakladıkları yerin çevresine
düşürdü.

Mez.78: 29 Yediler, tıka basa

doydular, İsteklerini yerine getirdi
Tanrı.

Mez.78: 30 Ancak onlar isteklerine
doymadan, Daha ağızları doluyken,

Mez.78: 31 Tanrı'nın öfkesi parladı
üzerlerine. En güçlülerini öldürdü,
Yere serdi İsrail yiğitlerini.

Mez.78: 32 Yine de günah işlemeye
devam ettiler, O'nun harikalarına
inanmadılar.

Mez.78: 33 Bu yüzden Tanrı onların
günlerini boşluk, Yıllarını dehşet
içinde bitirdi.

Mez.78: 34 Tanrı onları öldürdükçe
O'na yönelmeye, İstekle O'nu
yeniden aramaya başlıyorlardı.

Mez.78: 35 Tanrı'nın kayaları
olduğunu, Yüce Tanrı'nın
kurtarıcıları olduğunu anımsıyorlardı.

Mez.78: 36 Oysa ağızlarıyla O'na
yaltaklanıyor, Dilleriyle yalan
söylüyorlardı.

Mez.78: 37 O'na yürekten bağlı
değillerdi, Antlaşmasına sadık
kalmadılar.

Mez.78: 38 Yine de Tanrı sevecendi,
Suçlarını bağışlıyor, onları yok
etmiyordu; Çok kez öfkesini tuttu,
Bütün gazabını göstermedi.

Mez.78: 39 Onların yalnızca insan
olduğunu anımsadı, Geçip giden,
dönmeyen bir rüzgar gibi.

Mez.78: 40 Çölde kaç kez O'na
başkaldırdılar, İssız yerlerde O'nu
gücendirdiler!

Mez.78: 41 Defalarca denediler
Tanrı'yı, İncittiler İsrail'in Kutsalı'nı.

Mez.78: 42 Anımsamadılar O'nun

güçlü elini, Kendilerini düşmandan
kurtardığı günü,

Mez.78: 43 Mısır'da gösterdiği
belirtileri, Soan bölgesinde yaptığı
şaşılası işleri.

Mez.78: 44 Mısır'ın kanallarını kana
çevirdi, Sularını içemediler.

Mez.78: 45 Gönderdiği at sinekleri
yedi halkı, Gönderdiği kurbağalar
yok etti ülkeyi.

Mez.78: 46 Ekinlerini tırtıllara,
Emeklerinin ürününü çekirgelere
verdi.

Mez.78: 47 Asmalarını doluyla,
Yabanıl incir ağaçlarını iri dolu
taneleriyle yok etti.

Mez.78: 48 Büyükbaş hayvanlarını
kırgına, Küçükbaş hayvanlarını
yıldıırma teslim etti.

Mez.78: 49 Üzerlerine kızgın
öfkesini, Gazap, hışım, bela Ve bir
alay kötölük meleği gönderdi.

Mez.78: 50 Yol verdi öfkesine,
Canlarını ölümden esirgemedi,
Onları salgın hastalığın pençesine
düşürdü.

Mez.78: 51 Mısır'da bütün ilk doğanları, Ham'ın çadırlarında bütün ilk çocukları vurdu.

Mez.78: 52 Kendi halkını davar gibi götürdü, Çölde onları bir sürü gibi güttü.

Mez.78: 53 Onlara güvenlik içinde yol gösterdi, korkmadılar; Düşmanlarınıysa deniz yuttu.

Mez.78: 54 Böylece onları kendi kutsal topraklarının sınırına, Sağ elinin kazandığı dağlık bölgeye getirdi.

Mez.78: 55 Önlerinden ulusları
kovdu, Mülk olarak topraklarını İsrail
oymakları arasında bölüştürdü.
Halkını konutlarına yerleştirdi.

Mez.78: 56 Ama onlar yüce Tanrı'yı
denediler, O'na başkaldırdılar,
Koşullarına uymadılar.

Mez.78: 57 Döneklik edip ataları gibi
ihanet ettiler, Güvenilmez bir yay gibi
bozuk çıktılar.

Mez.78: 58 Puta taptıkları yerlerle
O'nu kızdırdılar, Putlarıyla O'nu
kışkandırdılar.

Mez.78: 59 Tanrı bunları duyunca çok öfkelen-di, İsrail'i büsbütün reddetti.

Mez.78: 60 İnsanlar arasında kurduğu çadırı, Şilo'daki konutunu terk etti.

Mez.78: 61 Kudretini tutsaklığa, Görkemini düşman eline teslim etti.D
Not 78:61 Bu ayette geçen "Kudret" ve "Görkem" sözcükleriAntlaşma Sandığı'nı kastetmektedir.

Mez.78: 62 Halkını kılıç önüne sürdü, Öfkesini kendi halkından

çıkardı.

Mez.78: 63 Gençlerini ateş yuttu,
Kızlarına düğün türküsü söylenmez
oldu.

Mez.78: 64 Kâhinleri kılıç altında
öldü, Dul kadınları ağlayamadı.

Mez.78: 65 O zaman Rab uykudan
uyanır gibi, Şarabın rehavetinden
ayılan bir yiğit gibi oldu.

Mez.78: 66 Düşmanlarını püskürttü,
Onları sonsuz utanca boğdu.

Mez.78: 67 Tanrı Yusuf soyunu

reddetti, Efrayim oymağını seçmedi;

Mez.78: 68 Ancak Yahuda
oymağını, Sevdiği Siyon Dağı'nı
seçti.

Mez.78: 69 Tapınağını doruklar gibi,
Sonsuzluk için kurduğu yeryüzü gibi
yaptı.

Mez.78: 70 Kulu Davut'u seçti, Onu
koyun ağılından aldı.

Mez.78: 71 Halkı Yakup'u, kendi
halkı İsrail'i gütmek için, Onu yavru
kuzuların ardından getirdi.

Mez.78: 72 Böylece Davut onlara dürüstçe çobanlık etti, Becerikli elleriyle onlara yol gösterdi.

79. MezmurAsaf'ın mezmuru

BÖLÜM 79

Mez.79: 1 Ey Tanrı, uluslar senin yurduna saldırdı, Kutsal tapınağını kirletti, Yeruşalim'i taş yığınınına çevirdi.

Mez.79: 2 Kullarının ölülerini yem olarak yırtıcı kuşlara, Sadık kullarının etini yabanıl hayvanlara verdiler.

Mez.79: 3 Kanlarını su gibi akıttılar
Yeruşalim'in çevresine, Onları
gömecek kimse yok.

Mez.79: 4 Komşularımıza yüzkarası,
Çevremizdekilere eğlence ve
oyuncak olduk.

Mez.79: 5 Ne zamana dek, ya RAB?
Sonsuza dek mi süreceksin öfken, Alev
gibi yanan kıskançlığın?

Mez.79: 6 Öfkeni seni tanımayan
ulusların, Adını anmayan ülkelerin
üzerine dök.

Mez.79: 7 Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler, Yurdunu viraneye çevirdiler.

Mez.79: 8 Atalarımızın suçlarını artık önümüze sürme, Sevecenliğini hemen göster bize, Çünkü tükendikçe tükendik.

Mez.79: 9 Yardım et bize yüce adın uğruna, ey bizi kurtaran Tanrı, Kurtar bizi adın uğruna, bağışla günahlarımızı!

Mez.79: 10 Niçin uluslar, "Nerede onların Tanrısı?" diye konuşsun, Kullarının dökülen kanının öcünü

alacağını bilsinler, Gözlerimizle bunu görelim!

Mez.79: 11 Tutsakların iniltisi senin katına erişsin, Koru büyük gücünle ölüme mahkûm olanları.

Mez.79: 12 Komşularımızın sana ettikleri hakareti Yedi kat iade et bağırlarına, ya Rab!

Mez.79: 13 Bizler, kendi halkın, otlağının koyunları Sonsuza dek şükredeceğiz sana, Kuşaklar boyunca övgülerini dilimizden düşürmeyeceğiz.

80. MezmurMüzik şefi için -
"Zambaklar Antlaşması" makamında
- Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 80

Mez.80: 1 Kulak ver, ey İsrail'in
çobanı, Ey Yusuf'u bir sürü gibi
güden, Keruvlar arasında taht kuran,
Saç ışığını,

Mez.80: 2 Efrayim, Benyamin,
Manaşşe önünde Uyandır gücünü,
Gel, kurtar bizi!

Mez.80: 3 Bizi eski halimize
kavuştur, ey Tanrı, Yüzünün ışıyla

aydınlat, kurtulalım!

Mez.80: 4 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Ne zamana dek halkının dualarına ateş püsküreceksin?

Mez.80: 5 Onlara ekmek yerine gözyaşı verdin, Ölçekler dolusu gözyaşı içirdin.

Mez.80: 6 Kavga nedeni ettin bizi komşularımıza, Düşmanlarımız alay ediyor bizimle.

Mez.80: 7 Bizi eski halimize kavuştur, Ey Her Şeye Egemen

Tanrı, Yüzünün ışıǒıyla aydınlat,
kurtulalım!

Mez.80: 8 Mısır'dan bir asma
çubuǒu getirdin, Ulusları kovup onu
diktin.

Mez.80: 9 Onun için topraǒı
hazırladın, Kök saldı, bütün ülkeye
yayıldı.

Mez.80: 10 Gölgesi daǒları, Dalları
koca sedir ağaçlarını kapladı.

Mez.80: 11 Sürgünleri Akdeniz'e,
Filizleri Fırat'a dek uzandı.

Mez.80: 12 Niçin yıktın bağıın
duvarlarını? Yoldan geçen herkes
üzümünü koparıyor,

Mez.80: 13 Orman domuzları onu
yoluyor, Yabanıl hayvanlar onunla
besleniyor.

Mez.80: 14 Ey Her Şeye Egemen
Tanrı, ne olur, dön bize! Göklerden
bak ve gör, İlgilen bu asmayla.

Mez.80: 15 İlgilen sağ elinin diktiği
filizle, Kendine seçtiğin oğulla!

Mez.80: 16 Asman kesilmiş,
yakılmış, Öfkeli bakışların yok etsin

düşmanlarını!

Mez.80: 17 Elin, sağ kolun olan
adamin üzerinde, Kendine seçtiğin
insanın üzerinde olsun!

Mez.80: 18 O zaman senden asla
ayrılmayacağız; Yaşam ver bize,
adını analım!

Mez.80: 19 Ya RAB, ey Her Şeye
Egemen Tanrı, Bizi eski halimize
kavuştur, Yüzünün ışığıyla aydınlat,
kurtulalım!

81. Mezmur Müzik şefi için - Gittit
üzerine - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 81

Mez.81: 1 Sevincinizi dile getirin
gücümüz olan Tanrı'ya, Sevinç
çıglıkları atın Yakup'un Tanrısı'na!

Mez.81: 2 Çalgıya başlayın, tef
çalın, Tatlı sesli lir ve çenk çınlatın.

Mez.81: 3 Yeni Ay'da, dolunayda,
Boru çalın bayram günümüzde.

Mez.81: 4 Çünkü bu İsrail için bir
kuraldır, Yakup'un Tanrısı'nın
ilkesidir.

Mez.81: 5 Tanrı Mısır'a karşı yürüdüğünde, Yusuf soyuna koydu bu koşulu. Orada tanımadığım bir ses işittim:

Mez.81: 6 "Sırtındaki yükü kaldırdım, Ellerin küfeden kurtuldu" diyordu,

Mez.81: 7 "Sıkıntıya düşünce seslendin, seni kurtardım, Gök gürlemesinin ardından sana yanıt verdim, Meriva sularında seni sınadım. D Not 81:7 "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir (bkz. Çık.17:7).

Mez.81: 8 "Dinle, ey halkım, seni uyarıyorum; Ey İsrail, keşke beni dinlesen!

Mez.81: 9 Aranızda yabancı ilah olmasın, Başka bir ilaha tapmayın!

Mez.81: 10 Seni Mısır'dan çıkaran Tanrın RAB benim. Ağzını iyice aç, doldurayım!

Mez.81: 11 "Ama halkım sesimi dinlemedi, İsrail bana boyun eğmek istemedi.

Mez.81: 12 Ben de onları inatçı yürekleriyle baş başa bıraktım,

Bildikleri gibi yaşasınlar diye.

Mez.81: 13 Keşke halkım beni dinleseydi, İsrail yollarımda yürüseydi!

Mez.81: 14 Düşmanlarını hemen yere serer, Hasımlarına el kaldırırdım!

Mez.81: 15 Benden nefret edenler bana boyun eğdi, Bu böyle sonsuza dek sürerdi.

Mez.81: 16 Oysa sizleri en iyi buğdayla besler, Kayadan akan balla doyururdum."

82. MezmurAsaf'ın mezmuru

BÖLÜM 82

Mez.82: 1 Tanrı yerini aldı tanrısallık kurulda , Yargısını açıklıyor ilahların ortasında:D Not 82:1 "Tanrısallık kurulda" ya da "Yargıçlar topluluğunda".

Mez.82: 2 "Ne zamana dek haksız karar verecek, Kötüleri kayıracaksınız?

Mez.82: 3 Zayıfın, öksüzün davasını savunun, Mazlumun, yoksulun

hakkını arayın.

Mez.82: 4 Zayıfı, düşkünü kurtarın,
Onları kötülerin elinden özgür kılın."

Mez.82: 5 Bilmiyor, anlamıyorlar,
Karanlıkta dolaşıyorlar. Yeryüzünün
temelleri sarsılıyor.

Mez.82: 6 "'Siz ilahlarsınız diyorum,
'Yüceler Yücesi'nin oğullarısınız
hepiniz!

Mez.82: 7 Yine de insanlar gibi
öleceksiniz, Sıradan bir önder gibi
düşeceksiniz!"

Mez.82: 8 Kalk, ey Tanrı, yargıla
yeryüzünü! Çünkü bütün uluslar
senindir.

83. Mezmurİlahi - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 83

Mez.83: 1 Ey Tanrı, susma, Sessiz,
hareketsiz kalma!

Mez.83: 2 Bak, düşmanların
kargaşa çıkarıyor, Senden nefret
edenler boy gösteriyor.

Mez.83: 3 Halkına karşı kurnazlık
peşindeler, Koruduğun insanlara

dolap çeviriyorlar.

Mez.83: 4 "Gelin, bu ulusun kökünü kazıyalım" diyorlar, "İsrail'in adı bir daha anılmasın!"

Mez.83: 5 Hepsi sözbirliği etmiş, düzen kuruyor, Sana karşı anlaşılmaya vardı:

Mez.83: 6 Edomlular, İsmaililer, Moavlılar, Hacerliler,

Mez.83: 7 Geval, Ammon, Amalek, Filist ve Sur halkı.

Mez.83: 8 Asur da onlara katıldı,

Lutoğulları'na güç verdiler.

Mez.83: 9 Onlara Midyan'a, Kişon Vadisi'nde Sisera'ya ve Yavin'e yaptığını yap:

Mez.83: 10 Onlar Eyn-Dor'da yok oldular, Toprak için gübreye döndüler.

Mez.83: 11 Onların soylularına Orev ve Zeev'e yaptığını, Beylerine Zevah ve Salmunna'ya yaptığını yap.

Mez.83: 12 Onlar: "Gelin, sahiplenelim Tanrı'nın otlaklarını" demişlerdi.

Mez.83: 13 Ey Tanrım, savrulan toza, Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne çevir onları!

Mez.83: 14 Orman yangını gibi, Dağları tutuşturan alev gibi,

Mez.83: 15 Fırtınanla kovala, Kasırganla dehşete düşür onları!

Mez.83: 16 Utançla kapla yüzlerini, Sana yönelsinler, ya RAB.

Mez.83: 17 Sonsuza dek utanç ve dehşet içinde kalsınlar, Rezil olup yok olsunlar.

Mez.83: 18 Senin adın RAB'dir,
Anlasınlar yalnız senin yeryüzüne
egemen en yüce Tanrıolduğunu.

84. MezmurMüzik şefi için - Gittit
üzerine - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 84

Mez.84: 1 Ey Her Şeye Egemen
RAB, Ne kadar severim konutunu!

Mez.84: 2 Canım senin avlularını
özlüyor, İçim çekiyor, Yüreğim,
bütün varlığım Sana, yaşayan
Tanrı'ya sevinçle haykırıyor.

Mez.84: 3 Kuşlar bile bir yuva,
Kırlangıç, yavrularını koyacak bir yer
buldu Senin sunaklarının yanında, Ey
Her Şeye Egemen RAB, Kralım ve
Tanrım!

Mez.84: 4 Ne mutlu senin evinde
oturanlara, Seni sürekli överler!

Mez.84: 5 Ne mutlu gücünü senden
alan insana! Akı hep Siyon'u ziyaret
etmekte.

Mez.84: 6 Baka Vadisi'nden
geçerken, Pınar başına çevirirler
orayı, İlk yağmurlar orayı berekete

boğar.

Mez.84: 7 Gittikçe güçlenir, Siyon'da Tanrı'nın huzuruna çıkarlar.

Mez.84: 8 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, duamı dinle, Kulak ver, ey Yakup'un Tanrısı!

Mez.84: 9 Ey Tanrı, kalkanımıza bak, Meshettiğin krala lütfet!

Mez.84: 10 Senin avlularında bir gün, Başka yerdeki bin günden iyidir; Kötülerin çadırında yaşamaktansa, Tanrım'ın evinin eşiğinde durmayı yeğlerim.

Mez.84: 11 Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir kalkandır. Lütuf ve yücelik sağlar; Dürüstçe yaşayanlardan hiçbir iyiliği esirgemez.

Mez.84: 12 Ey Her Şeye Egemen RAB, Ne mutlu sana güvenen insana!

85. Mezmur Müzik şefi için -
Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 85

Mez.85: 1 Ya RAB, ülkenden hoşnut kaldın, Yakup soyunu eski gönencine kavuşturdun.

Mez.85: 2 Halkının suçlarını
bağışladın, Bütün günahlarını yok
saydın.

Mez.85: 3 Bütün gazabını bir yana
koydun, Kızgın öfkenden vazgeçtin.

Mez.85: 4 Ey bizi kurtaran Tanrı, bizi
eski halimize getir, Bize karşı öfkeni
dindir!

Mez.85: 5 Sonsuza dek mi
öfkeleneneceksin bize? Kuşaktan
kuşağa mı sürdüreceksin öfkeni?

Mez.85: 6 Halkın sende sevinç

bulsun diye Bize yeniden yaşam vermeyecek misin?

Mez.85: 7 Ya RAB, sevgini göster bize, Kurtuluşını bağışla!

Mez.85: 8 Kulak vereceğim RAB Tanrı'nın ne diyeceğine; Halkına, sadık kullarına esenlik sözü verecek, Yeter ki, bir daha akılsızlık etmesinler.

Mez.85: 9 Evet, O kendisinden korkanları kurtarmak üzeredir, Görkemi ülkemizde yaşasın diye.

Mez.85: 10 Sevgiyle sadakat

buluşacak, Doğrulukla esenlik
öpüşecek.

Mez.85: 11 Sadakat yerden bitecek,
Doğruluk gökten bakacak.

Mez.85: 12 Ve RAB iyi olan neyse,
onu verecek, Toprağımızdan ürün
fıskıracak.

Mez.85: 13 Doğruluk önüsıra
yürüyecek, Adımları için yol
yapacak.

86. Mezmur Davut'un duası

BÖLÜM 86

Mez.86: 1 Kulak ver, ya RAB,
yanıtla beni, Çünkü mazlum ve
yoksulum.

Mez.86: 2 Korum canımı, çünkü senin
sadık kulunum. Ey Tanrım, kurtar
sana güvenen kulunu!

Mez.86: 3 Acı bana, ya Rab, Çünkü
gün boyu sana yakarıyorum.

Mez.86: 4 Sevindir kulunu, ya Rab,
Çünkü dualarımı sana
yükseltiyorum.

Mez.86: 5 Sen iyi ve bağışlayıcısın,

ya Rab, Sana yakaran herkese bol sevgi gösterirsin.

Mez.86: 6 Kulak ver duama, ya RAB, Yalvarışlarımı dikkate al!

Mez.86: 7 Sıkıntılı günümde sana yakarırım, Çünkü yanıtlarsın beni.

Mez.86: 8 İlahlar arasında senin gibisi yok, ya Rab, Eşsizdir işlerin.

Mez.86: 9 Yarattığın bütün uluslar gelip Sana tapınacaklar, ya Rab, Adını yüceltecekler.

Mez.86: 10 Çünkü sen ulusun,

harikalar yaratırsın, Tek Tanrı sensin.

Mez.86: 11 Ya RAB, yolunu bana öğret, Senin gerçeğine göre yürüyeyim, Kararlı kıl beni, yalnız senin adından korkayım.

Mez.86: 12 Ya Rab Tanrım, bütün yüreğimle sana şükredeceğim, Adını sonsuza dek yücelteceğim.

Mez.86: 13 Çünkü bana sevgin büyüktür, Canımı ölümler diyarının derinliklerinden sen kurtardın.

Mez.86: 14 Ey Tanrı, küstahlar bana

saldırıyor, Zorbalar sürüsü, sana aldırmayanlar Canımı almak istiyor,

Mez.86: 15 Oysa sen, ya Rab,
Sevecen, lütfeden, tez
öfkelenmeyen, Sevgisi ve sadakati
bol bir Tanrı'sın.

Mez.86: 16 Yönel bana, acı halime,
Kuluna kendi gücünü ver, Kurtar
hizmetçinin oğlunu.

Mez.86: 17 İyiliğinin bir belirtisini
göster bana; Benden nefret edenler
görüp utansın; Çünkü sen, ya RAB,
bana yardım ettin, Beni avuttun.

87. MezmurKorahoğulları'nın mezmuru - İlahi

BÖLÜM 87

Mez.87: 1 RAB Siyon'u kutsal dağlar
üzerine kurdu.

Mez.87: 2 Siyon'un kapılarını Yakup
soyunun bütün konutlarından daha
çok sever.

Mez.87: 3 Ey Tanrı kenti, senin için
ne yüce sözler söylenir:

Mez.87: 4 "Beni tanıyanlar arasında
Rahav ve Babil'i anacağım, Filist'i,

Sur'u, Kûş'u da; 'Bu da Siyon'da doğdu diyeceğim." 87:4 "Rahav": Mısır'ı simgeliyor.

Mez.87: 5 Evet, Siyon için şöyle denecek: "Şu da orada doğmuş, bu da, Yüceler Yücesi onu sarsılmaz kılacak."

Mez.87: 6 RAB halkları kaydederken, "Bu da Siyon'da doğmuş" diye yazacak.

Mez.87: 7 Okuyucular, kavalcılar, "Bütün kaynaklarım sendedir!" diyecek.

88. MezmurKorahoğulları'nın
mezmuru - İlahi - Müzik şefi için -
"Mahalat Leannot" makamında
Ezrahlı Heman'ın Maskili

BÖLÜM 88

Mez.88: 1 Ya RAB, beni kurtaran
Tanrı, Gece gündüz sana
yakarıyorum.

Mez.88: 2 Duam sana erişsin, Kulak
ver yakarışıma.

Mez.88: 3 Çünkü sıkıntıya doydum,
Canım ölümler diyarına yaklaştı.

Mez.88: 4 Ölüm çukuruna inenler
arasında sayılıyorum, Tükenmiş
gibiyim;

Mez.88: 5 Ölümler arasına atılmış,
Artık anımsamadığın, İlginden
yoksun, Mezarda yatan cesetler
gibiyim.

Mez.88: 6 Beni çukurun dibine,
Karanlıklara, derinliklere attın.

Mez.88: 7 Öfken üzerime çöktü,
Dalga dalga kızgınlığınla beni ezdin.

Mez.88: 8 Yakınlarımı benden
uzaklaştırdın, İğrenç kıldın beni

gözlerinde. Kapalı kaldım,
çıkamıyorum.

Mez.88: 9 Üzüntüden gözlerimin feri
sönüyor, Her gün sana yakarıyorum,
ya RAB, Ellerimi sana açıyorum.

Mez.88: 10 Harikalarını ölümlere mi
göstereceksin? Ölümler mi kalkıp seni
övecek?

Mez.88: 11 Sevgin mezarda,
Sadakatin yıkım diyarında duyurulur
mu?

Mez.88: 12 Karanlıklarda
harikaların, Unutulmuşluk diyarında

doğruluğun bilinir mi?

Mez.88: 13 Ama ben, ya RAB,
yardıma çağırıyorum seni, Sabah
duam sana varıyor.

Mez.88: 14 Niçin beni
reddediyorsun, ya RAB, Neden
yüzünü benden gizliyorsun?

Mez.88: 15 Düşkünüm, gençliğimden
beri ölümle burun burunayım,
Dehşetlerinin altında tükendim.

Mez.88: 16 Şiddetli gazabın
üzerimden geçti, Saçtığın dehşet
beni yedi bitirdi.

Mez.88: 17 Bütün gün su gibi
kuşattılar beni, Çevremi tümüyle
sardılar.

Mez.88: 18 Eşi dostu benden
uzaklaştırdın, Tek dostum karanlık
kaldı.

89. MezmurEzrahlı Eytan'ın Maskili

BÖLÜM 89

Mez.89: 1 RAB'bin sevgisini sonsuza
dek ezgilerle öveceğim, Sadakatini
bütün kuşaklara bildireceğim.

Mez.89: 2 Sevgin sonsuza dek ayakta kalır diyeceğim, Sadakatini gökler kadar kalıcı kıldın.

Mez.89: 3 Dedin ki, "Seçtiğim adamlarla antlaşma yaptım, Kulum Davut'a şöyle ant içtim:

Mez.89: 4 'Soyunu sonsuza dek sürdüreceğim, Tahtını kuşaklar boyunca sürekli kılacağım."

Mez.89: 5 Ya RAB, gökler över harikalarını, Kutsallar topluluğunda övülür sadakatin.

Mez.89: 6 Çünkü göklerde RAB'be

kim eş koşulur? Kim benzer RAB'be
ilahi varlıklar arasında?

Mez.89: 7 Kutsallar topluluğunda
Tanrı korku uyandırır,
Çevresindekilerin hepsinden ulu ve
müthiştir.

Mez.89: 8 Ya RAB, Her Şeye
Egemen Tanrı, Senin gibi güçlü RAB
var mı? Sadakatin çevreni sarar.

Mez.89: 9 Sen kudurmuş denizler
üzerinde egemenlik sürer, Dalgalar
kabardıkça onları dindirirsin.

Mez.89: 10 Sen Rahav'ı leş ezer gibi

ezdin, Güçlü kolunla düşmanlarını
dağıttın.D Not 89:10 "Rahav": Deniz,
deniz canavarı ya da Mısır gibi
güçlüdüşmanları kastediyor.

Mez.89: 11 Gökler senindir, yeryüzü
de senin; Dünyanın ve içindeki her
şeyin temelini sen attın.

Mez.89: 12 Kuzeyi, güneyi sen
yarattın, Tavor ve Hermon dağları
Sana sevincini dile getiriyor.

Mez.89: 13 Kolun güçlüdür, Elin
kudretli, sağ elin yüce.

Mez.89: 14 Tahtın adalet ve

doğruluk üzerine kurulu, Sevgi ve sadakat önünsıra gider.

Mez.89: 15 Ne mutlu sevinç çığlıkları atmasını bilen halka, ya RAB! Yüzünün ışığında yürürler.

Mez.89: 16 Gün boyu senin adınla sevinir, Doğruluğınla yücelirler.

Mez.89: 17 Çünkü sen onların gücü ve yüceliğisin, Lütfun sayesinde gücümüz artar.

Mez.89: 18 Kalkanımız RAB'be, Kralımız İsrail'in Kutsalı'na aittir.

Mez.89: 19 Geçmişte bir görüş aracılığıyla, Sadık kullarına şöyle dedin: "Bir yiğide yardım ettim, Halkın içinden bir genci yükselttim.

Mez.89: 20 Kulum Davut'u buldum, Kutsal yağımla onu meshettim .

Mez.89: 21 Elim ona destek olacak, Kolum güç verecek.

Mez.89: 22 Düşman onu haraca bağlayamayacak , Kötüler onu ezmeyecek.D Not 89:22 "Haraca bağlayamayacak" ya da "Aldatamayacak".

Mez.89: 23 Düşmanlarını onun
önünde kıracağım, Ondan nefret
edenleri vuracağım.

Mez.89: 24 Sadakatim, sevgim ona
destek olacak, Benim adımla gücü
yüksелеcek.

Mez.89: 25 Sağ elini denizin,
Irmakların üzerine egemen
kılacağım.

Mez.89: 26 'Babam sensin diye
seslenecek bana, 'Tanrım,
kurtuluşumun kayası.

Mez.89: 27 Ben de onu ilk oğlum,

Dünyadaki kralların en yücesi
kılacağım.

Mez.89: 28 Sonsuza dek ona sevgi
göstereceğim, Onunla yaptığım
antlaşma hiç bozulmayacak.

Mez.89: 29 Soyunu sonsuza dek,
Tahtını gökler durduğu sürece
sürdüreceğim.

Mez.89: 30 "Çocukları yasamdan
ayrılır, İlkelerime göre yaşamazsa;

Mez.89: 31 Kurallarımı bozar,
Buyruklarıma uymazsa,

Mez.89: 32 İsyanlarını sopayla,
Suçlarını dayakla cezalandıracağım.

Mez.89: 33 Ama onu sevmekten
vazgeçmeyecek, Sadaketime sırt
çevirmeyeceğim.

Mez.89: 34 Antlaşmamı
bozmayacak, Ağzımdan çıkan sözü
değiştirmeyeceğim.

Mez.89: 35 Bir kez kutsallığım
üstüne ant içtim, Davut'a yalan
söylemeyeceğim.

Mez.89: 36 Onun soyu sonsuza dek
sürecek, Tahtı karşımda güneş gibi

duracak,

Mez.89: 37 Göklerde güvenilir bir tanık olan ay gibi Sonsuza dek kalacak."

Mez.89: 38 Ama sen reddettin, sırt çevirdin, Çok öfkelendin meshettiğin krala.

Mez.89: 39 Kulunla yaptığın antlaşmadan vazgeçtin, Onun tacını yere atıp kirlettin.

Mez.89: 40 Yıktın bütün surlarını, Viran ettin kalelerini.

Mez.89: 41 Yoldan geçen herkes
onu yağmaladı, Yüzkarası oldu
komşularına.

Mez.89: 42 Hasımlarının sağ elini
onun üstüne kaldırdın, Bütün
düşmanlarını sevindirdin.

Mez.89: 43 Kılıcının ağzını başka
yöne çevirdin, Savaşta ona yan
çıkmadın.

Mez.89: 44 Görkemine son verdin,
Tahtını yere çaldın.

Mez.89: 45 Gençlik günlerini
kısalttın, Onu utanca boğdun.

Mez.89: 46 Ne zamana dek, ya
RAB? Sonsuza dek mi
gizleneceksin? Ne zamana dek öfken
alev alev yanacak?

Mez.89: 47 Anımsa ömrümün ne
çabuk geçtiğini, Ne boş yaratmışsın
insanoğlunu!

Mez.89: 48 Var mı yaşayıp da
ölümü görmeyen, Ölüler diyarının
pençesinden canını kurtaran?

Mez.89: 49 Ya Rab, nerede o eski
sevgin? Davut'a göstereceğine ant
içtiğin o sadık sevgin!

Mez.89: 50-51 Anımsa, ya Rab,
kullarının nasıl rezil olduğunu, Bütün
halkların hakaretini bağrımda nasıl
taşıdığımı, Düşmanlarının hakaretini,
ya RAB, Meshettiğin kralın attığı
adıma edilen hakaretleri.

Mez.89: 52 Sonsuza dek övgüler
olsun RAB'be! Amin! Amin!

90. Mezmur Tanrı adamı Musa'nın
duası

BÖLÜM 90

Mez.90: 1 Ya Rab, barınak oldun

bize Kuşaklar boyunca.

Mez.90: 2 Dağlar var olmadan, Daha evreni ve dünyayı yaratmadan, Öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.

Mez.90: 3 İnsanı toprağa döndürürsün, "Ey insanoğulları, toprağa dönün!" diyerek.

Mez.90: 4 Çünkü senin gözünde bin yıl Geçmiş bir gün, dün gibi, Bir gece nöbeti gibidir.

Mez.90: 5 İnsanları bir düş gibi siler, süpürürsün, Sabah biten ot misali:

Mez.90: 6 Sabah filizlenir, büyür,
Akşam solar, kurur.

Mez.90: 7 Eriyip bitiyoruz senin
öfkenden, Kızgınlığından dehşete
düşüyoruz.

Mez.90: 8 Suçlarımızı önüne, Gizli
günahlarımızı yüzünün ışığına
çıkardın.

Mez.90: 9 Gazabından kısalıyor
günlerimiz, Bir soluk gibi tükeniyor
yıllarımız.

Mez.90: 10 Ömrümüz yetmiş yıl

sürüyor, Bilemedin seksen, o da sağlıklıysak; En güzel yıllar da zahmetle, kederle geçiyor, Çabucak bitiyor, uçup gidiyoruz.

Mez.90: 11 Kim bilir gazabının gücünü? Çünkü öfken sana duyulan korku kadar güçlüdür.

Mez.90: 12 Bu yüzden günlerimizi saymayı bize öğret ki, Bilgelik kazanalım.

Mez.90: 13 Vazgeç, ya RAB! Öfken ne zamana dek sürecektir? Acı kullarına!

Mez.90: 14 Sabah bizi sevginle
doyur, Ömrümüz boyunca sevinçle
haykıralım.

Mez.90: 15 Kaç gün bizi sıkıntıya
soktunsa, Kaç yıl çile çektirdinse, O
kadar sevindir bizi.

Mez.90: 16 Yaptıkların kullarına,
Görkemin onların çocuklarına
görünsün.

Mez.90: 17 Tanrımız Rab bizden
hoşnut kalsın. Ellerimizin emeğini
boşa çıkarma. Evet, ellerimizin
emeğini boşa çıkarma.

91. Mezmur

BÖLÜM 91

Mez.91: 1 Yüceler Yücesi'nin
barınağında oturan, Her Şeye Gücü
Yeten'in gölgesinde barınır.

Mez.91: 2 "O benim sığınağım,
kalemdir" derim RAB için,
"Tanrım'dır, O'na güvenirim."

Mez.91: 3 Çünkü O seni avcı
tuzağından, Ölümcül hastalıktan
kurtarır.

Mez.91: 4 Seni kanatlarının altına

alır, Onların altına sığınırsın. O'nun sadakati senin kalkanın, siperin olur.

Mez.91: 5-6 Ne gecenin dehşetinden korkarsın, Ne gündüz uçan oktan, Ne karanlıkta dolaşan hastalıktan, Ne de öğleyin yok eden kırıgından.

Mez.91: 7 Yanında bin kişi, Sağında on bin kişi kırılrsa bile, Sana dokunmaz.

Mez.91: 8 Sen yalnız kendi gözlerinle seyredecek, Kötülerin cezasını göreceksin.

Mez.91: 9 Sen RAB'bi kendine

sığınak, Yüceler Yücesi'ni konut
edindiğin için,

Mez.91: 10 Başına kötülük
gelmeyecek, Çadırına felaket
yaklaşmayacak.

Mez.91: 11 Çünkü Tanrı meleklerine
buyruk verecek, Gideceğin her yerde
seni korusunlar diye.

Mez.91: 12 Elleri üzerinde
taşıyacaklar seni, Ayağın bir taşa
çarpmasın diye.

Mez.91: 13 Aslanın, kobranın
üzerine basıp geçeceksin, Genç

aslanı, yılanı çiğneyeceksin.

Mez.91: 14 "Beni sevdiği için Onu kurtaracağım" diyor RAB, "Beni iyi tanıdığı için Ona kale olacağım.

Mez.91: 15 Bana seslenince onu yanıtlayacağım, Sıkıntıda onun yanında olacağım, Kurtarıp yücelteceğim onu.

Mez.91: 16 Onu uzun ömürle doyuracak, Ona kurtuluşımı göstereceğim."

92. MezmurMezmur - Şabat Günü için ilahi

BÖLÜM 92

Mez.92: 1-3 Ya RAB, sana şükretmek, Ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek, Sabah sevgini, Gece sadakatini, On telli sazla, çenk ve lirle duyurmak ne güzel!

Mez.92: 4 Çünkü yaptıklarınla beni sevindirdin, ya RAB, Ellerinin işi karşısında sevinç ilahileri okuyorum.

Mez.92: 5 Yaptıkların ne büyüktür, ya RAB, Düşüncelerin ne derin!

Mez.92: 6 Aptal insan bilemez,

Budala akıl erdiremez:

Mez.92: 7 Kötüler mantar gibi bitse,
Suçlular pıtrak gibi açsa bile, Bu
onların sonsuza dek yok oluşu
demektir.

Mez.92: 8 Ama sen sonsuza dek
yücesin, ya RAB.

Mez.92: 9 Ya RAB, düşmanların
kesinlikle, Evet, kesinlikle yok
olacak, Suç işleyen herkes
dağılacak.

Mez.92: 10 Beni yaban öküzü kadar
güçlü kıldın, Taze zeytinyağını

başıma döktün.

Mez.92: 11 Gözlerim düşmanlarımdın
bozgununu gördü, Kulaklarım bana
saldıran kötülerin sonunu duydu.

Mez.92: 12 Doğru insan hurma
ağacı gibi serpilecek, Lübnan sediri
gibi yükselecek.

Mez.92: 13 RAB'bin evinde dikilmiş,
Tanrımız'ın avlularında serpilecek.

Mez.92: 14 Böyleleri yaşlanınca da
meyve verecek, Taptaze ve yeşil
kalacaklar.

Mez.92: 15 "RAB doğrudur!
Kayamdır benim! O'nda haksızlık
bulunmaz!" diye duyuracaklar.

93. Mezmur

BÖLÜM 93

Mez.93: 1 RAB egemenlik sürüyor,
görkeme бүрүнмүш, Kudret giyininip
kuşanmış. Dünya sağlam kurulmuş,
sarsılmaz.

Mez.93: 2 Ya RAB, tahtın öteden
beri kurulmuş, Varlığın öncesizliğe
uzanır.

Mez.93: 3 Denizler gürlüyor, ya RAB, Denizler gümbür gümbür gürlüyor, Denizler dalgalarını çınlatıyor.

Mez.93: 4 Yücelerdeki RAB engin suların gürleyişinden, Denizlerin azgın dalgalarından Daha güçlüdür.

Mez.93: 5 Koşulların hep geçerlidir; Tapınağına kutsallık yaraşır Sonsuza dek, ya RAB.

94. Mezmur

BÖLÜM 94

Mez.94: 1 Ya RAB, öç alıcı Tanrı,
Saç ışığını, ey öç alıcı Tanrı!

Mez.94: 2 Kalk, ey yeryüzünün
yargıcı, Küstahlara hak ettikleri
cezayı ver!

Mez.94: 3 Kötüler ne zamana dek,
ya RAB, Ne zamana dek sevinip
coşacak?

Mez.94: 4 Ağızlarından küstahlık
dökülüyor, Suç işleyen herkes
övünüyor.

Mez.94: 5 Halkını eziyorlar, ya RAB,
Kendi halkına eziyet ediyorlar.

Mez.94: 6 Dulu, garibi boğazlıyor,
Öksüzleri öldürüyorlar.

Mez.94: 7 "RAB görmez" diyorlar,
"Yakup'un Tanrısı dikkat etmez."

Mez.94: 8 Ey halkın içindeki
budalalar, dikkat edin; Ey aptallar,
ne zaman akıllanacaksınız?

Mez.94: 9 Kulağı yaratan işitmez
mi? Göze biçim veren görmez mi?

Mez.94: 10 Ulusları yola getiren
yargılamaz mı? İnsanı eğiten bilmez
mi?

Mez.94: 11 RAB insanın
düşüncelerinin Boş olduğunu bilir.

Mez.94: 12 Ne mutlu, ya RAB, yola
getirdiğin, Yasanı öğrettiğin insana!

Mez.94: 13 Kötüler için çukur
kazılincaya dek, Onu sıkıntılı
günlerden kurtarıp rahatlatırsın.

Mez.94: 14 Çünkü RAB halkını
reddetmez, Kendi halkını terk etmez.

Mez.94: 15 Adalet yine doğruluk
üzerine kurulacak, Yüreği temiz olan
herkes ona uyacak.

Mez.94: 16 Kötülere karşı beni kim savunacak? Kim benim için suçlulara karşı duracak?

Mez.94: 17 RAB yardımcım olmasaydı, Şimdiye dek sessizlik diyarına göçmüştüm bile.

Mez.94: 18 "Ayağım kayıyor" dediğimde, Sevgin ayakta tutar beni, ya RAB.

Mez.94: 19 Kaygılar içimi sarınca, Senin avutmaların gönlümü sevindirir.

Mez.94: 20 Yasaya dayanarak
haksızlık yapan koltuk sahibi Seninle
bağdaşır mı?

Mez.94: 21 Onlar doğruya karşı
birleşiyor, Suçsuzu ölüme mahkûm
ediyorlar.

Mez.94: 22 Ama RAB bana kale
oldu, Tanrım sığındığım kaya oldu.

Mez.94: 23 Tanrımız RAB yaptıkları
kötülüğü Kendi başlarına getirecek,
Kötülükleri yüzünden köklerini
kurutacak, Evet, köklerini kurutacak.

95. Mezmur

BÖLÜM 95

Mez.95: 1 Gelin, RAB'be sevinçle
haykıralım, Bizi kurtaran kayaya
sevinç çığlıkları atalım,

Mez.95: 2 Şükranla huzuruna
ıkalım, O'na sevinç ilahileri
yükseltelim!

Mez.95: 3 Çünkü RAB ulu Tanrı'dır,
Bütün ilahların üstünde ulu kraldır.

Mez.95: 4 Yerin derinlikleri O'nun
elindedir, Dağların dorukları da
O'nun.

Mez.95: 5 Deniz O'nundur, çünkü O yarattı, Karaya da O'nun elleri biçim verdi.

Mez.95: 6 Gelin, tapınalım, eğilelim, Bizi yaratan RAB'bin önünde diz çökelim.

Mez.95: 7 Çünkü O Tanrımız'dır, Bizse O'nun otlığının halkı, Elinin altındaki koyunlarız. Bugün sesini duyarsanız,

Mez.95: 8 Meriva'da , o gün çölde, Massa'da olduğu gibi, Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.D Not 95:8

"Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir (bkz. Çık.17:7). 95:8 "Massa": "Deneme" anlamına gelir (bkz. Çık.17:7).

Mez.95: 9 Yaptıklarımı görmelerine karşın, Atalarınız orada beni sınavıya denediler.

Mez.95: 10 Kırk yıl o kuşaktan hep öğrendim, "Yüreği kötü yola sapan bir halktır" dedim, "Yollarımı bilmiyorlar."

Mez.95: 11 Bu yüzden öfkeyle ant içtim: "Huzur diyarıma asla girmeyecekler!"D Not 95:11 "Huzur

diyarıma", yani "Vaat edilen toprağa"
(bkz. Say.14:26-35; İbr.4:1-7).

96. Mezmur(1Ta.16:23-33)

BÖLÜM 96

Mez.96: 1 Yeni bir ezgi söyleyin
RAB'be! Ey bütün dünya, RAB'be
ezgiler söyleyin!

Mez.96: 2 Ezgi söyleyin, RAB'bin
adını övün, Her gün duyurun
kurtarışını!

Mez.96: 3 Görkemini uluslara,
Harikalarını bütün halklara anlatın!

Mez.96: 4 Çünkü RAB uludur, yalnız
O övgüye değer, İlahlardan çok
O'ndan korkulur.

Mez.96: 5 Halkların bütün ilahları bir
hiçtir, Oysa gökleri yaratan RAB'dir.

Mez.96: 6 Yücelik, ululuk O'nun
huzurundadır, Güç ve güzellik O'nun
tapınağındadır.

Mez.96: 7 Ey bütün halklar, RAB'bi
övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini
övün,

Mez.96: 8 RAB'bin görkemini adına

yaraşır biçimde övün, Sunular getirip
avlularına girin!

Mez.96: 9 Kutsal giysiler içinde
RAB'be tapının! Titreyin O'nun
önünde, ey bütün yeryüzündekiler!

Mez.96: 10 Uluslara, "RAB
egemenlik sürüyor" deyin. Dünya
sağlam kurulmuş, sarsılmaz. O
halkları adaletle yargılar.

Mez.96: 11 Sevinsin gökler, coşsun
yeryüzü! Gürlesin deniz içindekilerle
birlikte!

Mez.96: 12-13 Bayram etsin kırlar

ve üzerindikiler! O zaman RAB'bin önünde bütün orman ağaçları Sevinçle haykıracak. Çünkü O geliyor! Yeryüzünü yargılamaya geliyor. Dünyayı adaletle, Halkları kendi gerçeğiyle yönetecek.

97. Mezmur

BÖLÜM 97

Mez.97: 1 RAB egemenlik sürüyor, coşsun yeryüzü, Bütün kıyı halkları sevinisin!

Mez.97: 2 Bulut ve zifiri karanlık sarmış çevresini, Doğruluk ve

adalettir tahtının temeli.

Mez.97: 3 Ateş yürüyor O'nun önünde, Düşmanlarını yakıyor çevrede.

Mez.97: 4 Şimşekleri dünyayı aydınlatır, Yeryüzü görüp titrer.

Mez.97: 5 Dağlar balmumu gibi erir, RAB'bin, bütün yeryüzünün Rab'bi önünde.

Mez.97: 6 Gökler O'nun doğruluğunu duyurur, Bütün halklar görkemini görür.

Mez.97: 7 Utansın puta tapanlar,
Değersiz putlarla övünenler! RAB'be
tapın, ey bütün ilahlar!

Mez.97: 8 Siyon seviniyor yargılarını
duyunca, ya RAB, Yahuda kentleri
coşuyor.

Mez.97: 9 Çünkü sensin, ya RAB,
bütün yeryüzünün en yücesi, Bütün
ilahların üstündesin, çok ulusun.

Mez.97: 10 Ey sizler, RAB'bi
sevenler, kötülükten tiksinin. O sadık
kullarının canını korur, Onları
kötülerin elinden kurtarır.

Mez.97: 11 Doğrulara ışıık, Temiz yüreklilere sevinç saçar.

Mez.97: 12 Ey doğrular, RAB'de sevinç bulun, Kutsallığını anarak O'na şükredin!

98. MezmurMezmur

BÖLÜM 98

Mez.98: 1 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be. Çünkü harikalar yaptı, Zaferler kazandı sağ eli ve kutsal koluyla.

Mez.98: 2 RAB ulusların gözü önüne

serdi kurtarışını, Zaferini bildirdi.

Mez.98: 3 İsrail halkına sevgisini,
Sadakatini anımsadı; Tanrımız'ın
zaferini gördü dünyanın dört bucağı.

Mez.98: 4 Sevinç çığlıkları yükseltin
RAB'be, ey yeryüzündekiler! Sevinç
ilahileriyle yeri göğü çınlatın!

Mez.98: 5 Lirle ezgiler sunun
RAB'be, Lir ve müzik eşliğinde!

Mez.98: 6 Boru ve borazan eşliğinde
Sevinç çığlıkları atın Kral olan
RAB'bin önünde.

Mez.98: 7 Gürlesin deniz ve içindekiler, Gürlesin yeryüzü ve üzerindeki.

Mez.98: 8-9 El çırpırsın ırmaklar, Sevinçle haykırsın dağlar RAB'bin önünde! Çünkü O geliyor Yeryüzünü yönetmeye. Dünyayı adaletle, Halkları doğrulukla yönetecek.

99. Mezmur

BÖLÜM 99

Mez.99: 1 RAB egemenlik sürüyor, titresin halklar! Keruvlar arasında tahtına oturmuş, Sarsılsın yeryüzü!

Mez.99: 2 RAB Siyon'da uludur,
Yücedir O, bütün halklara
egemendir.

Mez.99: 3 Övsünler büyük, müthiş
adını! O kutsaldır.

Mez.99: 4 Ey adaleti seven güçlü
kral, Eşitliği sen sağladın, Yakup
soyunda doğru ve adil olanı sen
yaptın.

Mez.99: 5 Yüceltin Tanrımız RAB'bi,
Ayaklarının taburesi önünde tapının!
O kutsaldır.

Mez.99: 6 Musa'yla Harun O'nun kâhinlerindendi, Samuel de O'na yakaranlar arasında. RAB'be seslenirlerdi, O da yanıtlardı.

Mez.99: 7 Bulut sütunu içinden onlarla konuştu, Uydular O'nun buyruklarına, Kendilerine verdiği kurallara.

Mez.99: 8 Ya RAB Tanrımız, yanıt verdin onlara; Bağışlayıcı bir Tanrı oldun, Ama yaptıkları kötülüğü cezasız bırakmadın.

Mez.99: 9 Tanrımız RAB'bi yüceltin, Tapının O'na kutsal dağında! Çünkü

Tanrımız RAB kutsaldır.

100. MezmurMezmur - Şükretmek
için

BÖLÜM 100

Mez.100: 1 Ey bütün dünya, RAB'be
sevinç çılgınlıkları yükseltin!

Mez.100: 2 O'na neşeyle kulluk edin,
Sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna!

Mez.100: 3 Bilin ki RAB Tanrı'dır.
Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz ,
O'nun halkı, otlağının koyunlarıyız.D
Not 100:3 "Biz de O'nunuz" ya da

"Kendimiz değil".

Mez.100: 4 Kapılarına şükranla,
Avlularına övgüyle girin! Şükredin
O'na, adına övgüler sunun!

Mez.100: 5 Çünkü RAB iyidir,
Sevgisi sonsuzdur. Sadakati
kuşaklar boyunca sürer.

101. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 101

Mez.101: 1 Sevgini ve adaletini
ezgilerle anacağım, Seni ilahilerle
öveceğim, ya RAB.

Mez.101: 2 Dürüst davranmaya
özen göstereceğim, Ne zaman
geleceksin bana? Temiz bir yaşam
süreceğim evimde,

Mez.101: 3 Önümde alçaklığa izin
vermeyeceğim. Tiksiniyim döneğlerin
işinden, Etkilemez beni.

Mez.101: 4 Uzak olsun benden
sapıklık, Tanımak istemem kötülüğü.

Mez.101: 5 Yok ederim dostunu
gizlice çekiştireni, Katlanamam
tepeden bakan, gururlu insana.

Mez.101: 6 Gözüm ülkenin sadık insanları üzerinde olacak, Yanımda oturmalarını isterim; Bana dürüst yaşayan kişi hizmet edecek.

Mez.101: 7 Dolap çeviren evimde oturmayacak, Yalan söyleyen gözümün önünde durmayacak.

Mez.101: 8 Her sabah ülkedeki kötöleri yok ederek Bütün haksızları RAB'bin kentinden söküp atacağım.

102. MezmurZayıf düşünce derdini RAB'be döken mazlunun duası

BÖLÜM 102

Mez.102: 1 Ya RAB, duamı işit,
Yakarışım sana erişsin.

Mez.102: 2 Sıkıntılı günümde
yüzünü benden gizleme, Kulak ver
sesime, Seslenince yanıt ver bana
hemen.

Mez.102: 3 Çünkü günlerim duman
gibi yok oluyor, Kemiklerim ateş gibi
yanıyor.

Mez.102: 4 Yüreğim kırılgan yemiş ot
gibi kurudu, Ekmek yemeyi bile
unuttum.

Mez.102: 5 Bir deri bir kemiğe
döndüm Acı acı inlemekten.

Mez.102: 6 Issız yerlerdeki
ishakkuşunu andırıyorum,
Viranelerdeki kukumav gibiyim.

Mez.102: 7 Gözüme uyku girmiyor,
Damda yalnız kalmış bir kuş gibiyim.

Mez.102: 8 Düşmanlarım bütün gün
bana hakaret ediyor, Bana dil
uzatanlar adımları lanet için kullanıyor.

Mez.102: 9-10 Kızıp öfkelendiğin için
Külü ekmek gibi yiyor, İçeceğime
gözyaşı katıyorum. Beni kaldırıp bir

yana attın.

Mez.102: 11 Günlerim akşam
uzayan gölge gibi yitmekte, Ot gibi
sararmaktayım.

Mez.102: 12 Ama sen, sonsuza dek
tahtında oturursun, ya RAB, Ünün
kuşaklar boyu sürer.

Mez.102: 13 Kalkıp Siyon'a
sevecenlik göstereceksin, Çünkü onu
kayırmanın zamanıdır, beklenen
zaman geldi.

Mez.102: 14 Kulların onun
taşlarından hoşlanır, Tozunu bile

severler.

Mez.102: 15 Uluslar RAB'bin
adından, Yeryüzü kralları
görkeminden korkacak.

Mez.102: 16 Çünkü RAB Siyon'u
yeniden kuracak, Görkem içinde
görünecek.

Mez.102: 17 Yoksulların duasına
kulak verecek, Yalvarışlarını asla
hor görmeyecek.

Mez.102: 18 Bunlar gelecek kuşak
için yazılsın, Öyle ki, henüz
doğmamış insanlar RAB'be övgüler

sunsun.

Mez.102: 19 RAB yücelerdeki kutsal katından aşağı baktı, Göklerden yeryüzünü gözetledi,

Mez.102: 20 Tutsakların iniltisini duymak, Ölüm mahkûmlarını kurtarmak için.

Mez.102: 21-22 Böylece halklar ve krallıklar RAB'be tapınmak için toplanınca, O'nun adı Siyon'da, Övgüsü Yeruşalim'de duyurulacak.

Mez.102: 23 RAB gücümü kırdı yaşam yolunda, Ömrümü kısalttı.

Mez.102: 24 "Ey Tanrım, ömrümün
ortasında canımı alma!" dedim.
"Senin yılların kuşaklar boyu sürer!

Mez.102: 25 "Çok önceden attın
dünyanın temellerini, Gökler de senin
ellerinin yapıtıdır.

Mez.102: 26 Onlar yok olacak, ama
sen kalıcısın. Hepsi bir giysi gibi
eskiyecek. Onları bir kaftan gibi
değiştireceksin, Geçip gidecekler.

Mez.102: 27 Ama sen hep aynısın,
Yılların tükenmeyecek.

Mez.102: 28 Gözetiminde
yaşayacak kullarının çocukları, Senin
önünde duracak soyları."

103. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 103

Mez.103: 1 RAB'be övgüler sun, ey
gönlüm! O'nun kutsal adına övgüler
sun, ey bütün varlığım!

Mez.103: 2 RAB'be övgüler sun, ey
canım! İyiliklerinin hiçbirini unutma!

Mez.103: 3 Bütün suçlarını
bağışlayan, Bütün hastalıklarını

iyileştiren,

Mez.103: 4 Canını ölüm çukurundan kurtaran, Sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren,

Mez.103: 5 Yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran O'dur, Bu nedenle gençliğin kartalınki gibi tazelenir.

Mez.103: 6 RAB bütün düşkünlere Hak ve adalet sağlar.

Mez.103: 7 Kendi yöntemlerini Musa'ya, İşlerini İsraililer'e açıkladı.

Mez.103: 8 RAB sevecen ve

lütfedendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.

Mez.103: 9 Sürekli suçlamaz,
Öfkesini sonsuza dek sürdürmez.

Mez.103: 10 Bize günahlarımıza
göre davranmaz, Suçlarımızın
karşılığını vermez.

Mez.103: 11 Çünkü gökler
yeryüzünden ne kadar yüksekse,
Kendisinden korkanlara karşı sevgisi
de o kadar büyüktür.

Mez.103: 12 Doğu batıdan ne kadar
uzaksa, O kadar uzaklaştırdı bizden

isyanlarımızı.

Mez.103: 13 Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa, RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır.

Mez.103: 14 Çünkü mayamızı bilir, Toprak olduğumuzu anımsar.

Mez.103: 15 İnsana gelince, ota benzer ömrü, Kır çiçeği gibi serpilir;

Mez.103: 16 Rüzgar üzerine esince yok olur gider, Bulunduğu yer onu tanımaz.

Mez.103: 17-18 Ama RAB kendisinden korkanları sonsuza dek sever, Antlaşmasına uyan Ve buyruklarına uymayı anımsayan soylarına adil davranır.

Mez.103: 19 RAB tahtını göklere kurmuştur, O'nun egemenliği her yeri kapsar.

Mez.103: 20 RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun melekleri, O'nun sözünü dinleyen, Söylediklerini yerine getiren güç sahipleri!

Mez.103: 21 RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun bütün göksel

orduları, İsteğini yerine getiren
kulları!

Mez.103: 22 RAB'be övgüler sunun,
Ey O'nun egemen olduğu yerlerdeki
bütün yaratıklar! RAB'be övgüler
sun, ey gönlüm!

104. Mezmur

BÖLÜM 104

Mez.104: 1 RAB'be övgüler sun, ey
gönlüm! Ya RAB Tanrım, ne ulusun!
Görkem ve yücelik kuşanmışsın,

Mez.104: 2 Bir kaftana bürünür gibi

ışığa bürünmüşsün. Gökleri bir çadır
gibi geren,

Mez.104: 3 Evini yukarıdaki sular
üzerine kuran, Bulutları kendine
savaş arabası yapan, Rüzgarın
kanatları üzerinde gezen,

Mez.104: 4 Rüzgarları kendine
haberci, Yıldırımları hizmetkâr eden
sensin .D Not 104:4 "Rüzgarları
kendine haberci, yıldırımları
hizmetkâr eden sensin" ya da
"Meleklerini rüzgarlar,
hizmetkârlarını ateş alevleri yapan
sensin".

Mez.104: 5 Yeryüzünü temeller
üzerine kurdun, Asla sarsılmasın
diye.

Mez.104: 6 Engini ona bir giysi gibi
giydirdin, Sular dağların üzerinde
durdu.

Mez.104: 7 Sen kükreyince sular
kaçtı, Göğü gürletince hemen
çekildi.

Mez.104: 8 Dağları aşıp derelere
aktı, Onlar için belirlediğin yerlere
doğru.

Mez.104: 9 Bir sınır koydun önlerine,

Geçmesinler, gelip yeryüzünü bir daha kaplamasınlar diye.

Mez.104: 10 Vadilerde fışkırttığın pınarlar, Dağların arasından akar.

Mez.104: 11 Bütün kır hayvanlarını suvarır, Yaban eşeklerinin susuzluğunu giderirler.

Mez.104: 12 Kuşlar yanlarında yuva kurar, Dalların arasında ötüşürler.

Mez.104: 13 Gökteki evinden dağları sularsın, Yeryüzü işlerinin meyvesine doyar.

Mez.104: 14 Hayvanlar için ot,
İnsanların yararı için bitkiler
yetiştirirsin; İnsanlar ekmeğini
topraktan çıkarsın diye,

Mez.104: 15 Yüreklerini sevindiren
şarabı, Yüzlerini güldüren
zeytinyağını, Güçlerini arttıran
ekmeği hep sen verirsın.

Mez.104: 16 RAB'bin ağaçları, Kendi
diktiği Lübnan sedirleri suya doyar.

Mez.104: 17 Kuşlar orada yuva
yapar, Leyleğin evi ise çamlardadır.

Mez.104: 18 Yüksek dağlar dağ

keçilerinin uğrağı, Kayalar kaya
tavşanlarının sığınağıdır.

Mez.104: 19 Mevsimleri göstereceğin
diye ayı, Batacağı zamanı bilen
güneşi yarattın.

Mez.104: 20 Karartırsın ortalığı,
gece olur, Başlar kıpırdamaya
orman hayvanları.

Mez.104: 21 Genç aslan av peşinde
kükreder, Tanrı'dan yiyecek ister.

Mez.104: 22 Güneş doğunca İmlerine
çekilir, yatarlar.

Mez.104: 23 İnsan işine gider,
Akşama dek çalışmak için.

Mez.104: 24 Ya RAB, ne çok eserin
var! Hepsini bilgece yaptın; Yeryüzü
yarattıklarınla dolu.

Mez.104: 25 İşte uçsuz bucaksız
denizler, İçinde kaynaşan sayısız
canlılar, Büyük küçük yaratıklar.

Mez.104: 26 Orada gemiler dolaşır,
İçinde oynaşsın diye yarattığın
Livyatan da orada.

Mez.104: 27 Hepsi seni bekliyor,
Yiyeceklerini zamanında veresin

diye.

Mez.104: 28 Sen verince onlar toplar, Sen elini açınca onlar iyiliğe doyar.

Mez.104: 29 Yüzünü gizleyince dehşete kapılırlar, Soluklarını kesince ölüp toprak olurlar.

Mez.104: 30 Ruhun'u gönderince var olurlar, Yeryüzüne yeni yaşam verirsin.

Mez.104: 31 RAB'bin görkemi sonsuza dek sürsün! Sevinsin RAB yaptıklarıyla!

Mez.104: 32 O bakınca yeryüzü
titrer, O dokununca dağlar tüter.

Mez.104: 33 Ömrümce RAB'be
ezgiler söyleyecek, Var oldukça
Tanrım'ı ilahilerle öveceğim.

Mez.104: 34 Düşüncem ona hoş
görünsün, Sevincim RAB olsun!

Mez.104: 35 Tükensin dünyadaki
günahlılar, Yok olsun artık kötüler!
RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!
RAB'be övgüler sunun!

105. Mezmur(1Ta.16:8-22)

BÖLÜM 105

Mez.105: 1 RAB'be şükredin, O'na
yakarın, Halklara duyurun
yaptıklarını!

Mez.105: 2 O'nu ezgilerle, ilahilerle
övün, Bütün harikalarını anlatın!

Mez.105: 3 Kutsal adıyla övünün,
Sevinsin RAB'be yönelenler!

Mez.105: 4 RAB'be ve O'nun gücüne
bakın, Durmadan O'nun yüzünü
arayın!

Mez.105: 5-6 Ey sizler, kulu
İbrahim'in soyu, Seçtiği
Yakupoğulları, O'nun yaptığı
harikaları, Olağanüstü işlerini Ve
ağzından çıkan yargıları anımsayın!

Mez.105: 7 Tanrımız RAB O'dur,
Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.

Mez.105: 8-9 O antlaşmasını, Bin
kuşak için verdiği sözü, İbrahim'le
yaptığı antlaşmayı, İshak için içtiği
andı sonsuza dek anımsar.

Mez.105: 10-11 "Hakkınıza düşen
mülk olarak Kenan ülkesini size
vereceğim" diyerek, Bunu Yakup için

bir kural, İsrail'le sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.

Mez.105: 12 O zaman bir avuç insandılar, Sayıca az ve ülkeye yabancıydılar.

Mez.105: 13 Bir ulustan öbürüne, Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular.

Mez.105: 14 RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi, Onlar için kralları bile payladı:

Mez.105: 15 "Meshettiklerime dokunmayın, Peygamberlerime kötülük etmeyin!" dedi.

Mez.105: 16 Ülkeye kıtlık gönderdi,
Bütün yiyeceklerini yok etti.

Mez.105: 17 Önlerinden bir adam
göndermişti, Köle olarak satılan
Yusuf'tu bu.

Mez.105: 18 Zincir vurup incittiler
ayaklarını, Demir halka geçirdiler
boynuna,

Mez.105: 19 Söyledikleri
gerçekleşinceye dek, RAB'bin sözü
onu sınadı.

Mez.105: 20 Kral adam gönderip

Yusuf'u salıverdi, Halklara egemen olan onu özgür kıldı.

Mez.105: 21 Onu kendi sarayının efendisi, Bütün varlığının sorumlusu yaptı;

Mez.105: 22 Önderlerini istediği gibi eğitsin, İleri gelenlerine akıl versin diye.

Mez.105: 23 O zaman İsrail Mısır'a gitti, Yakup Ham ülkesine yerleşti.

Mez.105: 24 RAB halkını alabildiğine çoğalttı, Düşmanlarından sayıca arttırdı onları.

Mez.105: 25 Sonunda tutumunu değiştirdi dūřmanlarının: Halkından tiksindiler, Kullarına kurnazca davrandılar.

Mez.105: 26 Kulu Musa'yı, Seğtiği Harun'u gönderdi aralarına.

Mez.105: 27 Onlar gösterdiler RAB'bin belirtilerini, Ham ülkesinde şaşılası işlerini.

Mez.105: 28 Karanlık gönderip ülkeyi karanlığa bürüdü RAB, Çünkü Mısırlılar O'nun sözlerine karşı gelmişti.

Mez.105: 29 Kana çevirdi sularını,
Öldürdü balıklarını.

Mez.105: 30 Ülkede kurbağalar
kaynaştı Krallarının odalarına kadar.

Mez.105: 31 RAB buyurunca sinek
sürüleri, Sivrisinekler üşüştü ülkenin
her yanına.

Mez.105: 32 Dolu yağdırdı yağmur
yerine, Şimşekler çaktırdı
ülkelerinde.

Mez.105: 33 Bağlarını, incir
ağaçlarını vurdu, Parçaladı ülkenin

ağaçlarını.

Mez.105: 34 O buyurunca
çekirgeler, Sayısız yavrular kaydadı.

Mez.105: 35 Ülkenin bütün bitkilerini
yediler, Toprağın ürününü yiyip
bitirdiler.

Mez.105: 36 RAB ülkede ilk
doğanların hepsini, İlk çocuklarını
öldürdü.

Mez.105: 37 İsrailîliler'i ülkeden altın
ve gümüşle çıkardı, Oymaklarından
tek kişi bile tökezlemedi.

Mez.105: 38 Onlar gidince Mısır sevindi, Çünkü İsrail korkusu çökmüştü Mısır'ın üzerine.

Mez.105: 39 RAB bulutu bir örtü gibi yaydı üzerlerine, Gece ateş verdi yollarını aydınlatsın diye.

Mez.105: 40 İstediler, bildircin gönderdi, Göksel ekmekle doyurdu karınlarını.

Mez.105: 41 Kayayı yardı, sular fışkırdı, Çorak topraklarda bir ırmak gibi aktı.

Mez.105: 42 Çünkü kutsal sözünü,

Kulu İbrahim'e verdiği sözü
anımsadı.

Mez.105: 43 Halkını sevinç içinde,
Seçtiklerini sevinç çığlıklarıyla
ülkeden çıkardı.

Mez.105: 44 Ulusların topraklarını
verdi onlara. Halkların emeğini miras
aldılar;

Mez.105: 45 Kurallarını yerine
getirsinler, Yasalarına uysunlar diye.
RAB'be övgüler sunun!

106. Mezmur(1Ta.16:34-36)

BÖLÜM 106

Mez.106: 1 Övgüler sunun, RAB'be!
RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.

Mez.106: 2 RAB'bin büyük işlerini
kim anlatabilir, Kim O'na yeterince
övgü sunabilir?

Mez.106: 3 Ne mutlu adalete
uyanlara, Sürekli doğru olanı
yapanlara!

Mez.106: 4 Ya RAB, halkına
lütfettiğinde anımsa beni, Onları
kurtardığında ilgilen benimle.

Mez.106: 5 Öyle ki, seçtiklerinin
gönencini göreyim, Ulusunun
sevincini, Kendi halkının kıvancını
paylaşayım.

Mez.106: 6 Atalarımız gibi biz de
günah işledik, Suç işledik, kötülük
ettik.

Mez.106: 7 Atalarımız Mısır'dayken
Yaptığın harikaları anlamadı, Çok
kez gösterdiğin sevgiyi anımsamadı,
Denizde, Kızıldeniz'de başkaldırdılar.

Mez.106: 8 Buna karşın RAB
gücünü göstermek için, Adı uğruna

kurtardı onları.

Mez.106: 9 Kızıldeniz'i azarladı,
kurudu deniz, Yürüdüler enginde
O'nun öncülüğünde, Çölde yürür
gibi.

Mez.106: 10 Kendilerinden nefret
edenlerin elinden aldı onları,
Düşmanlarının pençesinden kurtardı.

Mez.106: 11 Sular yuttu hasımlarını,
Hiçbiri kurtulmadı.

Mez.106: 12 O zaman atalarımız
O'nun sözlerine inandılar, Ezgiler
söyleyerek O'nu övdüler.

Mez.106: 13 Ne var ki, RAB'bin yaptıklarını çabucak unuttular, Öğüt vermesini beklemediler.

Mez.106: 14 Özlemle kıvrandılar çölde, Tanrı'yı denediler ıssız yerlerde.

Mez.106: 15 Tanrı onlara istediklerini verdi, Ama üzerlerine yıpratıcı bir hastalık gönderdi.

Mez.106: 16 Onlar ordugahlarında Musa'yı, RAB'bin kutsal kulu Harun'u kıskanınca,

Mez.106: 17 Yer yarıldı ve Datan'ı yuttu, Aviram'la yandaşlarının üzerine kapandı.

Mez.106: 18 Ateş kavurdu onları izleyenleri, Alev yaktı kötüleri.

Mez.106: 19 Bir buzağı heykeli yaptılar Horev'de, Dökme bir puta tapındılar.

Mez.106: 20 Tanrı'nın yüceliğini, Ot yiyen öküz putuna değiştirdiler.

Mez.106: 21 Unuttular kendilerini kurtaran Tanrı'yı, Mısır'da yaptığı büyük işleri,

Mez.106: 22 Ham ülkesinde yarattığı harikaları, Kızıldeniz kıyısında yaptığı müthiş işleri.

Mez.106: 23 Bu yüzden onları yok edeceğini söyledi Tanrı, Ama seçkin kulu Musa O'nun önündeki gedikte durarak, Yok edici öfkesinden vazgeçirdi O'nu.

Mez.106: 24 Ardından hor gördüler güzelim ülkeyi, Tanrı'nın verdiği söze inanmadılar.

Mez.106: 25 Çadırlarında söylendiler, Dinlemediler RAB'bin

sesini.

Mez.106: 26-27 Bu yüzden RAB elini kaldırdı Ve çölde onları yere sereceğine, Soylarını ulusların arasına saçacağına, Onları öteki ülkelere dağıtacağına ant içti.

Mez.106: 28 Sonra Baal-Peor'a bel bağladılar, Ölülere sunulan kurbanları yediler.

Mez.106: 29 Öfkелendirdiler RAB'bi yaptıklarıyla, Salgın hastalık çıktı aralarında.

Mez.106: 30 Ama Pinehas kalkıp

araya girdi, Felaketi önledi.

Mez.106: 31 Bu doğruluk sayıldı
ona, Kuşaklar boyu, sonsuza dek
sürecek bu.

Mez.106: 32 Yine RAB'bi
öfkелendirdiler Meriva suları yanında,
Musa'nın başına dert açıldı onlar
yüzünden;

Mez.106: 33 Çünkü onu
sinirlendirdiler, O da düşünmeden
konuştu.

Mez.106: 34 RAB'bin onlara
buyurduğu gibi Yok etmediler

halkları,

Mez.106: 35 Tersine öteki uluslara karıştılar, Onların törelerini öğrendiler.

Mez.106: 36 Putlarına taptılar, Bu da onlara tuzak oldu.

Mez.106: 37 Oğullarını, kızlarını Cinlere kurban ettiler.

Mez.106: 38 Kenan putlarına kurban olsun diye Oğullarının, kızlarının kanını, Suçsuzların kanını döktüler; Ülke onların kanıyla kirlendi.

Mez.106: 39 Böylece yaptıklarıyla
kirli sayıldılar, Vefasız duruma
düştüler töreleriyle.

Mez.106: 40 RAB'bin öfkesi parladı
halkına karşı, Tiksindi kendi
halkından.

Mez.106: 41 Onları ulusların eline
teslim etti. Onlardan nefret edenler
onlara egemen oldu.

Mez.106: 42 Düşmanları onları ezdi,
Boyun eğdirdi hepsine.

Mez.106: 43 RAB onları birçok kez
kurtardı, Ama akılları fikirleri

başkaldırmaktaydı Ve alçaltıldılar
suçları yüzünden.

Mez.106: 44 RAB yine de ilgilendi
sıkıntılarıyla Yakarışlarını duyunca.

Mez.106: 45 Antlaşmasını anımsadı
onlar uğruna, Eşsiz sevgisinden
ötürü vazgeçti yapacaklarından.

Mez.106: 46 Merhamet koydu onları
tutsak alanların yüreğine.

Mez.106: 47 Kurtar bizi, ey Tanrımız
RAB, Topla bizi ulusların arasından.
Kutsal adına şükredelim, Yüceliğinle
övünelim.

Mez.106: 48 Öncesizlikten sonsuza dek, İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Bütün halk, "Amin!" desin.
RAB'be övgüler olsun!

107. Mezmur

BÖLÜM 107

Mez.107: 1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

Mez.107: 2 Böyle desin RAB'bin kurtardıkları, Düşman pençesinden özgür kıldıkları,

Mez.107: 3 Doğudan, batıdan,
kuzeyden, güneyden , Bütün
ülkelerden topladıkları.D Not 107:3
"Güneyden": İbranice "Denizden".

Mez.107: 4 Issız çöllerde dolaştılar,
Yerleşecekleri kente giden bir yol
bulamadılar.

Mez.107: 5 Aç, susuz, Sefil oldular.

Mez.107: 6 O zaman sıkıntı içinde
RAB'be yakardılar, RAB kurtardı
onları dertlerinden.

Mez.107: 7 Yerleşecekleri bir kente
varıncaya dek, Onlara doğru yolda

öncülük etti.

Mez.107: 8 Şükretsinler RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için.

Mez.107: 9 Çünkü O susamış canın susuzluğunu giderir, Aç canı iyiliklerle doyurur.

Mez.107: 10 Zincire vurulmuş, acıyla kıvranan tutsaklar, Karanlıkta, zifiri karanlıkta oturmuştu.

Mez.107: 11 Çünkü Tanrı'nın buyruklarına karşı çıkmışlardı, Küçümsemişlerdi Yüceler Yücesi'nin

öğüdünü.

Mez.107: 12 Ağır işlerle hayatı
onlara zehir etti, Çöktüler, yardım
eden olmadı.

Mez.107: 13 O zaman sıkıntı içinde
RAB'be yakardılar, RAB kurtardı
onları dertlerinden;

Mez.107: 14 Çıkardı karanlıktan,
zifiri karanlıktan, Kopardı zincirlerini.

Mez.107: 15 Şükretsinler RAB'be
sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı
harikalar için!

Mez.107: 16 Çünkü tunç kapıları
kırdı, Demir kapı kollarını parçaladı
O.

Mez.107: 17 Cezalarını buldu
aptallar, Suçları, isyanları yüzünden.

Mez.107: 18 İğrenir olmuşlardı bütün
yemeklerden, Ölümün kapılarına
yaklaşmışlardı.

Mez.107: 19 O zaman sıkıntı içinde
RAB'be yakardılar, RAB kurtardı
onları dertlerinden.

Mez.107: 20 Sözüünü gönderip
iyileştirdi onları, Kurtardı ölüm

çukurundan.

Mez.107: 21 Şükretsinler RAB'be
sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı
harikalar için!

Mez.107: 22 Şükran kurbanları
sunsunlar Ve sevinç çığlıklarıyla
duyursunlar O'nun yaptıklarını!

Mez.107: 23 Gemilerle denize
açılanlar, Okyanuslarda iş yapanlar,

Mez.107: 24 RAB'bin işlerini,
Derinliklerde yaptığı harikaları
gördüler.

Mez.107: 25 Çünkü O buyurunca şiddetli bir fırtına koptu, Dalgalar şaha kalktı.

Mez.107: 26 Göklere yükselip diplere indi gemiler, Sıkıntıdan canları burunlarına geldi gemicilerin,

Mez.107: 27 Sarhoş gibi sallanıp sendelediler, Ustalıkları işe yaramadı.

Mez.107: 28 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden.

Mez.107: 29 Fırtınayı limanlığa

çevirdi, Yatıştı dalgalar;

Mez.107: 30 Rahatlayınca sevindiler,
Diledikleri limana götürdü RAB
onları.

Mez.107: 31 Şükretsinler RAB'be
sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı
harikalar için!

Mez.107: 32 Yüceltsinler O'nu halk
topluluğunda, Övgüler sunsunlar ileri
gelenlerin toplantısında.

Mez.107: 33 Irmakları çöle çevirir,
Pınarları kurak toprağa,

Mez.107: 34 Verimli toprağı çorak
alana, Orada yaşayanların kötülüğü
yüzünden.

Mez.107: 35 l su birikintisine
evirir, Kuru toprağı pınara.

Mez.107: 36 Ağları yerleştirir oraya;
Oturacak bir kent kursunlar,

Mez.107: 37 Tarlalar ekip bağlar
diksinler, Bol rn alsınlar diye.

Mez.107: 38 RAB'bin kutsamasıyla,
oğaldılar alabildiğine, Eksiltmedi
hayvanlarını.

Mez.107: 39 Sonra azaldılar,
alçaldılar, Baskı, sıkıntı ve acı
yüzünden.

Mez.107: 40 RAB rezalet saçtı
soylular üzerine, Yolu izi belirsiz bir
çölde dolaştırdı onları.

Mez.107: 41 Ama yoksulu sefaletten
kurtardı, Davar sürüsü gibi çoğalttı
ailelerini.

Mez.107: 42 Doğru insanlar görüp
sevinecek, Kötülerse ağzını
kapayacak.

Mez.107: 43 Akıllı olan bunları göz

önünde tutsun, RAB'bin sevgisini
dikkate alsın.

108. Mezmur(Mez.57: 7-11; 60:5-
12)Ezgi - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 108

Mez.108: 1 Kararlıyım, ey Tanrı,
Bütün varlığımla sana ezgiler, ilahiler
söyleyeceğim!

Mez.108: 2 Uyan, ey lir, ey çenk,
Seheri ben uyandırayım!

Mez.108: 3 Halkların arasında sana
şükürler sunayım, ya RAB, Ulusların

arasında seni ilahilerle öveyim.

Mez.108: 4 Çünkü sevgin göklere erişir, Sadakatin gökyüzüne ulaşır.

Mez.108: 5 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

Mez.108: 6 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et, Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!

Mez.108: 7 Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde: "Şekem'i sevinçle bölüştürecek, Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.

Mez.108: 8 Gilat benimdir, Manaşşe de benim, Efrayim miğferim, Yahuda asam.

Mez.108: 9 Moav yıkanma leğenim, Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım , Filist'e zaferle haykıracağım."D Not 108:9 "Çarığımı fırlatacağım": Eski törelere göre çarığın fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.

Mez.108: 10 Kim beni surlu kente götürecek? Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek?

Mez.108: 11 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi? Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?

Mez.108: 12 Yardım et bize düşmana karşı, Çünkü boştur insan yardımı.

Mez.108: 13 Tanrı'yla zafer kazanırız, O çiğner düşmanlarımızı.

109. Mezmur Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 109

Mez.109: 1 Ey övgüler sunduğum
Tanrı, Sessiz kalma!

Mez.109: 2 Çünkü kötüler, yalancılar
Bana karşı ağzını açtı, Karalıyorlar
beni.

Mez.109: 3 Nefret dolu sözlerle beni
kuşatıp Yok yere bana savaş açtılar.

Mez.109: 4 Sevgime karşılık bana
düşman oldular, Bense dua
etmekteyim.

Mez.109: 5 İyiliğime kötülük,
Sevgime nefretle karşılık verdiler.

Mez.109: 6 Kötü bir adam koy
düşmanın başına, Sağında onu
suçlayan biri dursun!D Not 109:6-19
Bazı uzmanlara göre bu ayetler
Davut'un düşmanlarının
konuşmasıdır.

Mez.109: 7 Yargılanınca suçlu
çıksın, Duası bile günah sayılsın!

Mez.109: 8 Ömrü kısa olsun,
Görevini bir başkası üstlensin!

Mez.109: 9 Çocukları öksüz, Karısı
dul kalsın!

Mez.109: 10 Çocukları avare gezip

dilensin, Yıkık evlerinden uzakta
yiyecek arasın!

Mez.109: 11 Bütün malları tefecinin
ağına düşsün, Emeğini yabancılar
yağmalasın!

Mez.109: 12 Kimse ona sevgi
göstermesin, Öksüzlerine acıyan
olmasın!

Mez.109: 13 Soyu kurusun, Bir
kuşak sonra adı silinsin!

Mez.109: 14 Atalarının suçları
RAB'bin önünde anılsın, Annesinin
günahı silinmesin!

Mez.109: 15 Günahları hep RAB'bin önünde dursun, RAB anılarını yok etsin yeryüzünden!

Mez.109: 16 Çünkü düşmanım sevgi göstermeyi düşünmedi, Ölesiye baskı yaptı mazluma, yoksula, Yüreği kırık insana.

Mez.109: 17 Sevddiği lanet başına gelsin! Madem kutsamaktan hoşlanmıyor, Uzak olsun ondan kutsamak!

Mez.109: 18 Laneti bir giysi gibi giydi, Su gibi içine, yağ gibi

kemiklerine işlesin lanet!

Mez.109: 19 Bir giysi gibi onu örtünsün, Bir kuşak gibi hep onu sarsın!

Mez.109: 20 Düşmanlarıma, beni kötüleyenlere, RAB böyle karşılık versin!

Mez.109: 21 Ama sen, ey Egemen RAB, Adın uğruna bana ilgi göster; Kurtar beni, iyiliğin, sevgin uğruna!

Mez.109: 22 Çünkü düşkün ve yoksulum, Yüreğim yaralı içimde.

Mez.109: 23 Batan güneş gibi geçip
gidiyorum, Çekirge gibi silkilip
atılıyorum.

Mez.109: 24 Dizlerim titriyor oruç
tutmaktan; Bir deri bir kemiğe
döndüm.

Mez.109: 25 Düşmanlarıma
yüzkarası oldum; Beni görünce
kafalarını sallıyorlar!

Mez.109: 26 Yardım et bana, ya
RAB Tanrım; Kurtar beni sevgin
uğruna!

Mez.109: 27 Bilsinler bu işte senin

elin olduğunu, Bunu senin yaptığını,
ya RAB!

Mez.109: 28 Varsın lanet etsin onlar,
sen kutsa beni, Bana saldıranlar
utanacak, Ben kulunsa sevineceğim.

Mez.109: 29 Rezilliğe bürünsün beni
suçlayanlar, Kaftan giyer gibi
utançlarıyla örtünsünler!

Mez.109: 30 RAB'be çok
şükredeceğim, Kalabalığın arasında
O'na övgüler dizeceğim;

Mez.109: 31 Çünkü O yoksulun
sağında durur, Onu yargılayanlardan

kurtarmak için.

110. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 110

Mez.110: 1 RAB efendime: "Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur" diyor.D
Not 110:1 "Ayaklarının altına serinceye dek": İbranice "Ayaklarına tabure yapıncaya dek".

Mez.110: 2 RAB Siyon'dan uzatacak kudret asanı, Düşmanlarının ortasında egemenlik sür!

Mez.110: 3 Savaşacağın gün
Gönüllü gidecek askerlerin. Seherin
bağrından doğan çiy gibi Kutsal
giysiler içinde Sana gelecek
gençlerin.

Mez.110: 4 RAB ant içti, kararından
dönmez: "Melkisedek düzeni
uyarınca Sonsuza dek kâhinsin sen!"
dedi.

Mez.110: 5 Rab senin sağındadır,
Kralları ezecek öfkелendiği gün.

Mez.110: 6 Ulusları yargılayacak,
ortalığı cesetler dolduracak,
Dünyanın dört bucağında başları

ezecek.

Mez.110: 7 Yol kenarındaki dereden su içecek; Bu yüzden başını dik tutacak.

111. Mezmur

BÖLÜM 111

Mez.111: 1 Övgüler sunun RAB'be!
Doğru insanların toplantısında,
Topluluk içinde, Bütün yüreğimle
RAB'be şükredeceğim.

Mez.111: 2 RAB'bin işleri büyüktür,
Onlardan zevk alanlar hep onları

düşünür.

Mez.111: 3 O'nun yaptıkları yüce ve görkemlidir, Doğruluğu sonsuza dek sürer.

Mez.111: 4 RAB unutulmayacak harikalar yaptı, O sevecen ve lütfedendir.

Mez.111: 5 Kendisinden korkanları besler, Antlaşmasını sonsuza dek anımsar.

Mez.111: 6 Ulusların topraklarını kendi halkına vermekle Gösterdi onlara işlerinin gücünü.

Mez.111: 7 Yaptığı her işte sadık ve adildir, Bütün koşulları güvenilirdir;

Mez.111: 8 Sonsuza dek sürer,
Sadakat ve doğrulukla yapılır.

Mez.111: 9 O halkının kurtuluşunu sağladı, Antlaşmasını sonsuza dek geçerli kıldı. Adı kutsal ve müthiştir.

Mez.111: 10 Bilgeliğin temeli RAB korkusudur, O'nun kurallarını yerine getiren herkes Sağduyu sahibi olur. O'na sonsuza dek övgü sunulur!

112. Mezmur

BÖLÜM 112

Mez.112: 1 Övgüler sunun RAB'be!
Ne mutlu RAB'den korkan insana,
O'nun buyruklarından büyük zevk
alana!

Mez.112: 2 Soyu yeryüzünde güç
kazanacak, Doğruların kuşağı
kutsanacak.

Mez.112: 3 Bolluk ve zenginlik
eksilmez evinden, Sonsuza dek sürer
doğruluğu.

Mez.112: 4 Karanlıkta ışık doğar

dürüstler için, Lütfeden, sevecen,
doğru insanlar için.

Mez.112: 5 Ne mutlu eli açık olan,
ödünç veren, İşlerini adaletle yürüten
insana!

Mez.112: 6 Asla sarsılmaz, Sonsuza
dek anılır doğru insan.

Mez.112: 7 Kötü haberden korkmaz,
Yüreği sarsılmaz, RAB'be güvenir.

Mez.112: 8 Gözü pektir, korku nedir
bilmez, Sonunda düşmanlarının
yenilgisini görür.

Mez.112: 9 Armağanlar dağıttı,
yoksullara verdi; Doğruluğu sonsuza
dek kalıcıdır, Gücü ve saygınlığı
artar.

Mez.112: 10 Kötü kişi bunu görünce
kudurur, Dişlerini gıcırdatır, kendi
kendini yer, bitirir. Kötülerin dileği
boşa çıkar.

113. Mezmur

BÖLÜM 113

Mez.113: 1 Övgüler sunun RAB'be!
Övgüler sunun, ey RAB'bin kulları,
RAB'bin adına övgüler sunun!

Mez.113: 2 Şimdiden sonsuza dek
RAB'bin adına şükürler olsun!

Mez.113: 3 Güneşin doğduğu
yerden battığı yere kadar RAB'bin
adına övgüler sunulmalı!

Mez.113: 4 RAB bütün uluslara
egemendir, Görkemi gökleri aşar.

Mez.113: 5 Var mı Tanrımız RAB
gibi, Yücelerde oturan,

Mez.113: 6 Göklerde ve yeryüzünde
olanlara Bakmak için eğilen?

Mez.113: 7 Düşkünü yerden kaldırır,
Yoksulu çöplükten çıkarır;

Mez.113: 8 Soylularla, Halkının
soylularıyla birlikte oturtsun diye.

Mez.113: 9 Kısır kadını evde
oturtur, Çocuk sahibi mutlu bir anne
kılar. RAB'be övgüler sunun!

114. Mezmur

BÖLÜM 114

Mez.114: 1 İsrail Mısır'dan
çıktığında, Yakup'un soyu yabancı
dil konuşan bir halktan ayrıldığında,

Mez.114: 2 Yahuda Rab'bin kutsal yeri oldu, İsrail de O'nun krallığı.

Mez.114: 3 Deniz olanı görüp geri çekildi, Şeria Irmağı tersine aktı.

Mez.114: 4 Dağlar koç gibi, Tepeler kuzu gibi sıçradı.

Mez.114: 5 Ey deniz, sana ne oldu da kaçtın? Ey Şeria, neden tersine aktın?

Mez.114: 6 Ey dağlar, niçin koç gibi, Ey tepeler, niçin kuzu gibi sıçradınız?

Mez.114: 7-8 Titre, ey yeryüzü,
Kayayı havuza, Çakmaktaşı pınara
çeviren Rab'bin önünde, Yakup'un
Tanrısı'nın huzurunda.

115. Mezmur(Mez.135:13-20)

BÖLÜM 115

Mez.115: 1 Bizi değil, ya RAB, bizi
değil, Sevgin ve sadakatin uğruna,
Kendi adını yücelt!

Mez.115: 2 Niçin uluslar: "Hani,
nerede onların Tanrısı?" desin.

Mez.115: 3 Bizim Tanrımız
göklerdedir, Ne isterse yapar.

Mez.115: 4 Oysa onların putları altın
ve gümüşten yapılmış, İnsan elinin
eseridir.

Mez.115: 5 Ağızları var,
konuşmazlar, Gözleri var, görmezler,

Mez.115: 6 Kulakları var, duymazlar,
Burunları var, koku almazlar,

Mez.115: 7 Elleri var, hissetmezler,
Ayakları var, yürümezler,
Boğazlarından ses çıkmaz.

Mez.115: 8 Onları yapan, onlara güvenen herkes Onlar gibi olacak!

Mez.115: 9 Ey İsrail halkı, RAB'be güven, O'dur yardımcınız ve kalkanınız!

Mez.115: 10 Ey Harun soyu, RAB'be güven, O'dur yardımcınız ve kalkanınız!

Mez.115: 11 Ey RAB'den korkanlar, RAB'be güvenin, O'dur yardımcınız ve kalkanınız!

Mez.115: 12 RAB bizi anımsayıp kutsayacak, İsrail halkını, Harun

soyunu kutsayacak.

Mez.115: 13 Küçük, büyük,
Kendisinden korkan herkesi
kutsayacak.

Mez.115: 14 RAB sizi, Sizi ve
çocuklarınızı çoğaltsın!

Mez.115: 15 Yeri göğü yaratan RAB
Sizleri kutsasın.

Mez.115: 16 Göklerin öteleri
RAB'bindir, Ama yeryüzünü insanlara
vermiştir.

Mez.115: 17 Ölüler, sessizlik

diyarına inenler, RAB'be övgüler
sunmaz;

Mez.115: 18 Biziz RAB'bi öven,
Şimdiden sonsuza dek. RAB'be
övgüler sunun!

116. Mezmur

BÖLÜM 116

Mez.116: 1 RAB'bi seviyorum,
Çünkü O feryadımı duyar.

Mez.116: 2 Bana kulak verdiği için,
Yaşadığım sürece O'na
sesleneceğim.

Mez.116: 3 Ölüm iplerine
dolaşmıştım, Ölüler diyarının kâbusu
yakama yapışmıştı, Sıkıntıya, acıya
gömülmüştüm.

Mez.116: 4 O zaman RAB'be
yakardım, "Aman, ya RAB, kurtar
canımı!" dedim.

Mez.116: 5 RAB lütufkâr ve adildir,
Sevecendir Tanrımız.

Mez.116: 6 RAB saf insanları korur,
Tükendiğim zaman beni kurtardı.

Mez.116: 7 Ey canım, yine huzura

kavuş, Çünkü RAB sana iyilik etti.

Mez.116: 8 Sen, ya RAB, canımı
ölümden, Gözlerimi yaştan,
Ayaklarımı sürçmekten kurtardın.

Mez.116: 9 Yaşayanların diyarında,
RAB'bin huzurunda yürüyeceğim.

Mez.116: 10 İman ettim, "Büyük acı
çekiyorum" dediğim zaman bile .D
Not 116:10 "İman ettim, 'Büyük acı
çekiyorum dediğim zaman bile" ya
da "İman ettim, bu nedenle
konuştum. Büyük acı çekiyorum"
(bkz. 2Ko.4:13).

Mez.116: 11 Şaşkınlık içinde, "Bütün insanlar yalancı" dedim.

Mez.116: 12 Ne karşılık verebilirim
RAB'be, Bana yaptığı onca iyilik
için?

Mez.116: 13 Kurtuluş sunusu olarak
kadeh kaldırıp RAB'be
sesleneceğim.

Mez.116: 14 Bütün halkının önünde,
RAB'be adadıklarımı yerine
getireceğim.

Mez.116: 15 RAB'bin gözünde
değerlidir Sadık kullarının ölümü.D

Not 116:15 "Değerlidir" ya da "Acıdır".

Mez.116: 16 Ya RAB, ben gerçekten senin kulunum; Kulun, hizmetçinin oğluyum, Sen çözdün bağlarımı.

Mez.116: 17 Ya RAB, sana seslenecek, Şükran kurbanı sunacağım.

Mez.116: 18 RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim Bütün halkının önünde,

Mez.116: 19 RAB'bin Tapınağı'nın

avlularında, Senin orta yerinde, ey
Yeruşalim! RAB'be övgüler sunun!

117. Mezmur

BÖLÜM 117

Mez.117: 1 Ey bütün uluslar, RAB'be
övgüler sunun! Ey bütün halklar,
O'nu yüceltin!

Mez.117: 2 Çünkü bize beslediği
sevgi büyüktür, RAB'bin sadakati
sonsuz dek sürer. RAB'be övgüler
sunun!

118. Mezmur

BÖLÜM 118

Mez.118: 1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

Mez.118: 2 "Sonsuzdur sevgisi!" desin İsrail halkı.

Mez.118: 3 "Sonsuzdur sevgisi!" desin Harun'un soyu.

Mez.118: 4 "Sonsuzdur sevgisi!" desin RAB'den korkanlar.

Mez.118: 5 Sıkıntı içinde RAB'be seslendim; Yanıtladı, rahata

kavuşturdu beni.

Mez.118: 6 RAB benden yana,
korkmam; İnsan bana ne yapabilir?

Mez.118: 7 RAB benden yana,
benim yardımcım, Benden nefret
edenlerin sonuna zaferle bakacağım.

Mez.118: 8 RAB'be sığınmak İnsana
güvenmekten iyidir.

Mez.118: 9 RAB'be sığınmak
Soylulara güvenmekten iyidir.

Mez.118: 10 Bütün uluslar beni
kuşattı, RAB'bin adıyla püskürttüm

onları.

Mez.118: 11 Kuşattılar, sardılar beni, RAB'bin adıyla püskürttüm onları.

Mez.118: 12 Arılar gibi sardılar beni, Ama diken ateşi gibi sönüverdiler; RAB'bin adıyla püskürttüm onları.

Mez.118: 13 İtilip kakıldım , düşmek üzereydim, Ama RAB yardım etti bana.D Not 118:13 Septuaginta, Süryanice "İtilip kakıldım", Masoretik metin "Beni itip kaktın".

Mez.118: 14 RAB gücüm ve

ezgimdir, O kurtardı beni.

Mez.118: 15 Sevinç ve zafer
çıgıllıkları Çınlıyor doğruların
çadırlarında: "RAB'bin sağ eli güçlü
işler yapar!

Mez.118: 16 RAB'bin sağ eli
üstündür, RAB'bin sağ eli güçlü işler
yapar!"

Mez.118: 17 Ölmeyecek,
yaşayacağım, RAB'bin yaptıklarını
duyuracağım.

Mez.118: 18 RAB beni şiddetle yola
getirdi, Ama ölüme terk etmedi.

Mez.118: 19 Açın bana adalet kapılarını, Girip RAB'be şükredeyim.

Mez.118: 20 İşte budur RAB'bin kapısı! Doğrular girebilir oradan.

Mez.118: 21 Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin, Kurtarıcım oldun.

Mez.118: 22 Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu.

Mez.118: 23 RAB'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!

Mez.118: 24 Bugün RAB'bin yarattığı gündür, Onun için sevinip coşalım!

Mez.118: 25 Ne olur, ya RAB, kurtar bizi, Ne olur, başarılı kıl bizi!

Mez.118: 26 Kutsansın RAB'bin adıyla gelen! Kutsuyoruz sizi RAB'bin evinden.

Mez.118: 27 RAB Tanrı'dır, aydınlattı bizi. İplerle bağlayın bayram kurbanını , İlerleyin sunağın boynuzlarına kadar.D Not 118:27 "İplerle bağlayın bayram kurbanını" ya da "Elinizdedallarla bayramı

kutlayın".

Mez.118: 28 Tanrım sensin,
şükrederim sana, Tanrım sensin,
yüceltirim seni.

Mez.118: 29 RAB'be şükredin,
çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

119. Mezmur (ALEF)

BÖLÜM 119

Mez.119: 1 Ne mutlu yolları temiz
olanlara, RAB'bin yasasına göre
yaşayanlara!D Not Alef, beyt, vb.
sözcükleri İbrani alfabesinin

harfleridir.119. Mezmur akrostiş biçimde yazılmış bir şiiirdir.

Mez.119: 2 Ne mutlu O'nun öğütlerine uyanlara, Bütün yüreğiyle O'na yönelenlere!

Mez.119: 3 Hiç haksızlık etmezler, O'nun yolunda yürürler.

Mez.119: 4 Koyduğun koşullara Dikkatle uyulmasını buyurdun.

Mez.119: 5 Keşke kararlı olsam Senin kurallarına uymakta!

Mez.119: 6 Hiç utanmayacağım,

Bütün buyruklarını izledikçe.

Mez.119: 7 Şükredeceğim sana
temiz yürekle, Adil hükümlerini
öğrendikçe.

Mez.119: 8 Kurallarını yerine
getireceğim, Bırakma beni hiçbir
zaman!

(BEYT)

Mez.119: 9 Genç insan yolunu nasıl
temiz tutar? Senin sözünü tutmakla.

Mez.119: 10 Bütün yüreğimle sana
yöneliyorum, İzin verme

buyruklarından sapmama!

Mez.119: 11 Aklımdan çıkarmam sözünü, Sana karşı günah işlememek için.

Mez.119: 12 Övgüler olsun sana, ya RAB, Bana kurallarını öğret.

Mez.119: 13 Ağzından çıkan bütün hükümleri Dudaklarımla yineliyorum.

Mez.119: 14 Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken, Sanki benim oluyor bütün hazineler.

Mez.119: 15 Koşullarını derin derin

düşünüyorum, Yollarını izlerken.

Mez.119: 16 Zevk alıyorum
kurallarından, Sözünü
unutmayacağım.

(GİMEL)

Mez.119: 17 Ben kuluna iyilik et ki
yaşayayım, Sözüne uyayım.

Mez.119: 18 Gözlerimi aç,
Yasandaki harikaları göreyim.

Mez.119: 19 Garibim bu dünyada,
Buyruklarını benden gizleme!

Mez.119: 20 İçim tükeniyor, Her an hükümlerini zlemekten.

Mez.119: 21 Buyruklarından sapan Lanetli kstahları azarlarsın.

Mez.119: 22 Uzaklaştır benden küçümsemeleri, hakaretleri, nk tlerini tutuyorum.

Mez.119: 23 nderler toplanıp beni ktleseler bile, Ben kulun senin kurallarını derin derin düşüneceğim.

Mez.119: 24 tlerin benim zevkimdir, Bana akıl verirler.

(DALET)

Mez.119: 25 Toza toprağa serildim,
Sözün uyarınca yaşam ver bana.

Mez.119: 26 Yaptıklarımı açıkladım,
beni yanıtladın; Kurallarını öğret
bana!

Mez.119: 27 Koşullarını anlamamı
sağla ki, Harikalarının üzerinde
düşüneyim.

Mez.119: 28 İçim eriyor kederden,
Sözün uyarınca güçlendir beni!

Mez.119: 29 Yalan yoldan

uzaklaştır, Yasan uyarınca lütfet bana.

Mez.119: 30 Ben sadakat yolunu seçtim, Hükümlerini uygun gördüm.

Mez.119: 31 Öğütlerine dört elle sarıldım, ya RAB, Utandırma beni!

Mez.119: 32 İçime huzur verdiğin için Buyrukların doğrultusunda koşacağım.

(HE)

Mez.119: 33 Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya RAB,

Öyle ki, onları sonuna kadar
izleyeyim.

Mez.119: 34 Anlamamı sağla,
yasana uyayım, Bütün yüreğimle onu
yerine getireyim.

Mez.119: 35 Buyrukların
doğrultusunda yol göster bana,
Çünkü yolundan zevk alırım.

Mez.119: 36 Yüreğimi haksız
kazanca değil, Kendi öğütlerine
yönelt.

Mez.119: 37 Gözlerimi boş
şeylerden çevir, Beni kendi yolunda

yaşat.D Not 119:37 "Boş şeylerden"
ya da "Değersiz putlardan".

Mez.119: 38 Senden korkulması için
Ben kuluna verdiğin sözü yerine
getir.

Mez.119: 39 Korktuğum hakaretten
uzak tut beni, Çünkü senin ilkelerin
iyidir.

Mez.119: 40 Çok özlüyorum senin
koşullarını! Beni doğruluğunun içinde
yaşat!

(VAV)

Mez.119: 41 Bana sevgini göster, ya
RAB, Sözü'n uyarınca kurtar beni!

Mez.119: 42 O zaman beni
aşağılayanlara Gereken yanıtı
verebilirim, Çünkü senin sözüne
güvenirim.

Mez.119: 43 Gerçeğini ağızımdan
düşürme, Çünkü senin hükümlerine
umut bağladım.

Mez.119: 44 Yasana sürekli,
Sonsuza dek uyacağım.

Mez.119: 45 Özgürce yürüyeceğim,
Çünkü senin koşullarına yöneldim

ben.

Mez.119: 46 Kralların önünde senin öğütlerinden söz edecek, Utanç duymayacağım.

Mez.119: 47 Senin buyruklarından zevk alıyor, Onları seviyorum.

Mez.119: 48 Saygı ve sevgi duyuyorum buyruklarına, Derin derin düşünüyorum kurallarını.

(ZAYİN)

Mez.119: 49 Kuluna verdiğin sözü anımsa, Bununla umut verdin bana.

Mez.119: 50 Acı çektiğimde beni
avutan budur, Sözün bana yaşam
verir.

Mez.119: 51 Çok eğlendiler
küstahlar benimle, Yine de yasandan
şaşmadım.

Mez.119: 52 Geçmişte verdiğin
hükümleri anımsayınca, Avundum,
ya RAB.

Mez.119: 53 Çileden çıkıyorum,
Yasani terk eden kötüler yüzünden.

Mez.119: 54 Senin kurallarındır

ezgilerimin konusu, Konuk olduğum
bu dünyada.

Mez.119: 55 Gece adını anarım, ya
RAB, Yasana uyarım.

Mez.119: 56 Tek yaptığım, Senin
koşullarına uymak.

(HET)

Mez.119: 57 Benim payıma düşen
sensin, ya RAB, Sözlerini yerine
getireceğim, dedim.

Mez.119: 58 Bütün yüreğimle sana
yakardım. Lütfet bana, sözün

uyarınca.

Mez.119: 59 Tüttüğüm yolları
düşündüm, Senin öğütlerine göre
adım attım.

Mez.119: 60 Buyruklarına uymak için
Elimi çabuk tuttum, oyalanmadım.

Mez.119: 61 Kötülerin ipleri beni
sardı, Yasanı unutmadım.

Mez.119: 62 Doğru hükümlerin için
Gece yarısı kalkıp sana şükrederim.

Mez.119: 63 Dostuyum bütün
senden korkanların, Koşullarına

uyanların.

Mez.119: 64 Yeryüzü sevginle dolu,
ya RAB, Kurallarını öğret bana!

(TET)

Mez.119: 65 Ya RAB, iyilik ettin
kuluna, Sözünü tuttun.

Mez.119: 66 Bana sağduyu ve bilgi
ver, Çünkü inanıyorum buyruklarına.

Mez.119: 67 Acı çekmeden önce
yoldan sapardım, Ama şimdi sözüne
uyuyorum.

Mez.119: 68 Sen iyisin, iyilik edersin;
Bana kurallarını öğret.

Mez.119: 69 Küstahlar yalanlarla
beni lekeledi, Ama ben bütün
yüreğimle senin koşullarına uyarım.

Mez.119: 70 Onların yüreği yağ
bağladı, Bense zevk alırım
yasandan.

Mez.119: 71 İyi oldu acı çekmem;
Çünkü kurallarını öğreniyorum.

Mez.119: 72 Ağzından çıkan yasa
benim için Binlerce altın ve gümüşten
daha değerlidir.

(YOD)

Mez.119: 73 Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi. Anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneyim.

Mez.119: 74 Senden korkanlar beni görünce sevinsin, Çünkü senin sözüne umut bağladım.

Mez.119: 75 Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adildir; Bana acı çektirirken bile sadıksın.

Mez.119: 76 Ben kuluna verdiğin söz uyarınca, Sevgin beni avutsun.

Mez.119: 77 Sevecenlik göster bana, yaşayayım, Çünkü yasandan zevk alıyorum.

Mez.119: 78 Utansın küstahlar beni yalan yere suçladıkları için. Bense senin koşullarını düşünüyorum.

Mez.119: 79 Bana dönsün senden korkanlar, Öğütlerini bilenler.

Mez.119: 80 Yüreğim kusursuz uysun kurallarına, Öyle ki, utanç duymayayım.

(KAF)

Mez.119: 81 İçim tükeniyor senin kurtarışını özlerken, Senin sözüne umut bağladım ben.

Mez.119: 82 Gözümün feri sönüyor söz verdiklerini beklemekten, "Ne zaman avutacaksın beni?" diye soruyorum.

Mez.119: 83 Dumandan kararmış tulumu döndüm, Yine de unutmuyorum kurallarını.

Mez.119: 84 Daha ne kadar bekleyecek kulun? Ne zaman yargılayacaksın bana zulmedenleri?

Mez.119: 85 Çukur kazdılar benim için Yasana uymayan küstahlar.

Mez.119: 86 Bütün buyrukların güvenilirdir; Haksız yere zulmediyorlar, yardım et bana!

Mez.119: 87 Nerdeyse sileceklerdi beni yeryüzünden, Ama ben senin koşullarından ayrılmadım.

Mez.119: 88 Koru canımı sevgin uyarınca, Tutayım ağzından çıkan öğütleri.

(LAMET)

Mez.119: 89 Ya RAB, sözün
Göklerde sonsuza dek duruyor.

Mez.119: 90 Sadakatin kuşaklar
boyu sürüyor, Kurduğun yeryüzü
sapasağlam duruyor.

Mez.119: 91 Bugün hükümlerin
uyarınca ayakta duran her şey Sana
kulluk ediyor.

Mez.119: 92 Eğer yasan zevk
kaynağım olmasaydı, Çektiğim
acılardan yok olurdum.

Mez.119: 93 Koşullarını asla

unutmayacağım, Çünkü onlarla bana yaşam verdin.

Mez.119: 94 Kurtar beni, çünkü seninim, Senin koşullarına yöneldim.

Mez.119: 95 Kötüler beni yok etmeyi beklerken, Ben senin öğütlerini inceliyorum.

Mez.119: 96 Kusursuz olan her şeyin bir sonu olduğunu gördüm, Ama senin buyruğun sınır tanımaz.

(MEM)

Mez.119: 97 Ne kadar severim

yasanı! Bütün gün düşünürüm onun üzerinde.

Mez.119: 98 Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar, Çünkü her zaman aklımdadır onlar.

Mez.119: 99 Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım, Çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum.

Mez.119: 100 Yaşlılardan daha bilgeyim, Çünkü senin koşullarına uyuyorum.

Mez.119: 101 Sakınırım her kötü

yoldan, Senin sözünü tutmak için.

Mez.119: 102 Ayrılmam
hükümlerinden, Çünkü bana sen
öğrettin.

Mez.119: 103 Ne tatlı geliyor
verdiğin sözler damağıma, Baldan
tatlı geliyor ağızıma!

Mez.119: 104 Senin koşullarına
uymakla bilgelik kazanıyorum, Bu
yüzden nefret ediyorum her yanlış
yoldan.

(NUN)

Mez.119: 105 Sözü'n adımlarım için
çıra, Yolum için ışıktır.

Mez.119: 106 Adil hükümlerini
izleyeceğime ant içtim, Andımı
tutacağım.

Mez.119: 107 Çok sıkıntı çektim, ya
RAB; Korum hayatımı sözün uyarınca.

Mez.119: 108 Ağzımdan çıkan içten
övgüleri Kabul et, ya RAB, Bana
hükümlerini öğret.

Mez.119: 109 Hayatım her an
tehlikede, Yine de unutmam yasasını.

Mez.119: 110 Kötüler tuzak kurdu bana, Yine de sapmadım senin koşullarından.

Mez.119: 111 Öğütlerin sonsuza dek mirasımdır, Yüreğimin sevincidir onlar.

Mez.119: 112 Kararlıyım Sonuna kadar senin kurallarına uymaya.

(SAMEK)

Mez.119: 113 Döneklerden tiksindir, Senin yasanı severim.

Mez.119: 114 Sığınağım ve

kalkanım sensin, Senin sözüne umut
bağlarım.

Mez.119: 115 Ey kötüler, benden
uzak durun, Tanrım'ın buyruklarını
yerine getireyim.

Mez.119: 116 Sözün uyarınca
destek ol bana, yaşam bulayım;
Umudumu boşa çıkarma!

Mez.119: 117 Sıkı tut beni,
kurtulayım, Her zaman kurallarını
dikkate alayım.

Mez.119: 118 Kurallarından sapan
herkesi reddedersin, Çünkü onların

hileleri boştur.

Mez.119: 119 Dünyadaki kötöleri
cüruf gibi atarsın, Bu yüzden
severim senin öğütlerini.

Mez.119: 120 Bedenim ürperiyor
dehşetinden, Korkuyorum
hükümlerinden.

(AYİN)

Mez.119: 121 Adil ve doğru olanı
yaptım, Gaddarların eline bırakma
beni!

Mez.119: 122 Güven altına al

kulunun mutluluğunu, Baskı yapmasın bana küstahlar.

Mez.119: 123 Gözümün feri sönüyor, Beni kurtarmanı, Adil sözünü yerine getirmeni beklemekten.

Mez.119: 124 Kuluna sevgin uyarınca davran, Bana kurallarını öğret.

Mez.119: 125 Ben senin kulunum, bana akıl ver ki, Öğütlerini anlayabileyim.

Mez.119: 126 Ya RAB, harekete

geçmenin zamanıdır, Yasanı
çığnıyorlar.

Mez.119: 127 Bu yüzden senin
buyruklarını, Altından, saf altından
daha çok seviyorum;

Mez.119: 128 Koyduğun koşulların
hepsini doğru buluyorum, Her yanlış
yoldan tiksiniyorum.

(PE)

Mez.119: 129 Harika öğütlerin var,
Bu yüzden onlara candan uyuyorum.

Mez.119: 130 Sözlerinin açıklanışı

aydınlık saçar, Saf insanlara akıl verir.

Mez.119: 131 Ağzım açık, soluk soluğayım, Çünkü buyruklarını özlüyorum.

Mez.119: 132 Bana lütufla bak, Adını sevenlere her zaman yaptığığın gibi.

Mez.119: 133 Adımlarımı pekiştir verdiğin söz uyarınca, Hiçbir suç bana egemen olmasın.

Mez.119: 134 Kurtar beni insan baskısından, Koşullarına uyabileyim.

Mez.119: 135 Yüzün aydınlık saçsın
kulunun üzerine, Kurallarını öğret
bana.

Mez.119: 136 Oluk oluk yaş akıyor
gözlerimden, Çünkü uymuyorlar
yasana.

(SADE)

Mez.119: 137 Sen adilsin, ya RAB,
Hükümlerin doğrudur.

Mez.119: 138 Buyurduğun öğütler
doğru Ve tam güvenilirdir.

Mez.119: 139 Gayretim beni tüketti,
Çünkü düşmanlarım unuttu senin
sözlerini.

Mez.119: 140 Sözün çok güvenilirdir,
Kulun onu sever.

Mez.119: 141 Önemsiz ve horlanan
biriyim ben, Ama koşullarını
unutmuyorum.

Mez.119: 142 Adaletin sonsuza dek
doğrudur, Yasan gerçektir.

Mez.119: 143 Sıkıntıya, darlığa
düştüm, Ama buyrukların benim
zevkimdir.

Mez.119: 144 Öğütlerin sonsuza dek doğrudur; Bana akıl ver ki, yaşayayım.

(KOF)

Mez.119: 145 Bütün yüreğimle haykırıyorum, Yanıtla beni, ya RAB! Senin kurallarına uyacağım.

Mez.119: 146 Sana sesleniyorum, Kurtar beni, Öğütlerine uyayım.

Mez.119: 147 Gün doğmadan kalkıp yardım dilerim, Senin sözüne umut bağladım.

Mez.119: 148 Verdiğin söz üzerinde düşüneyim diye, Gece boyunca uyku girmiyor gözüme.

Mez.119: 149 Sevgin uyarınca sesime kulak ver, Hükümlerin uyarınca, ya RAB, yaşam ver bana!

Mez.119: 150 Yaklaşıyor kötülük ardınca koşanlar, Yasandan uzaklaşıyorlar.

Mez.119: 151 Oysa sen yakınsın, ya RAB, Bütün buyrukların gerçektir.

Mez.119: 152 Çoktan beri anladım

Öğütlerini sonsuza dek verdiğini.

(REŞ)

Mez.119: 153 Çektiğim sıkıntıyı gör,
kurtar beni, Çünkü yasayı
unutmadım.

Mez.119: 154 Davamı savun, özgür
kıl beni, Sözün uyarınca koru
canımı.

Mez.119: 155 Kurtuluş kötülerden
uzaktır, Çünkü senin kurallarına
yönelmiyorlar.

Mez.119: 156 Çok sevecensin, ya

RAB, Hükümlerin uyarınca koru canımı.

Mez.119: 157 Bana zulmedenler, düşmanlarım çok, Yine de sapmadım senin öğütlerinden.

Mez.119: 158 Tiksinerek bakıyorum hainlere, Çünkü uymuyorlar senin sözüne.

Mez.119: 159 Bak, ne kadar seviyorum koşullarını, Sevgin uyarınca, ya RAB, koru canımı.

Mez.119: 160 Sözlerinin temeli gerçektir, Doğru hükümlerinin tümü

sonsuzlukta dek sürecektir.

(SİN ve ŞİN)

Mez.119: 161 Yok yere zulmediyor bana önderler, Oysa yüreğim senin sözünle titrer.

Mez.119: 162 Ganimet bulan biri gibi Verdiğin sözlerde sevinç bulurum.

Mez.119: 163 Tiksinir, iğrenirim yalandan, Ama senin yasanı severim.

Mez.119: 164 Doğru hükümlerin için Seni günde yedi kez överim.

Mez.119: 165 Yasanı sevenler
büyük esenlik bulur, Hiçbir şey
sendeletmez onları.

Mez.119: 166 Ya RAB, kurtarışına
umut bağlar, Buyruklarını yerine
getiririm.

Mez.119: 167 Öğütlerine candan
uyar, Onları çok severim.

Mez.119: 168 Öğütlerini, koşullarını
uygularım, Çünkü bütün
davranışlarımı görürsün sen.

(TAV)

Mez.119: 169 Feryadım sana erişsin, ya RAB, Sözün uyarınca akıl ver bana!

Mez.119: 170 Yalvarışım sana ulaşsın;Verdiğin söz uyarınca kurtar beni!

Mez.119: 171 Dudaklarımdan övgüler aksın, Çünkü bana kurallarını öğretiyorsun.

Mez.119: 172 Dilimde sözün ezgilere dönüşsün, Çünkü bütün buyrukların doğrudur.

Mez.119: 173 Elin bana yardıma hazır olsun, Çünkü senin koşullarını seçtim ben.

Mez.119: 174 Kurtarışını özlüyorum, ya RAB, Yasan zevk kaynağımdır.

Mez.119: 175 Beni yaşat ki, sana övgüler sunayım, Hükümlerin bana yardımcı olsun.

Mez.119: 176 Kaybolmuş koyun gibi avare dolaşıyordum; Kulunu ara, Çünkü buyruklarını unutmadım ben.

120. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 120

Mez.120: 1 Sıkıntıya düşünce
RAB'be seslendim; Yanıtladı beni.

Mez.120: 2 Ya RAB, kurtar canımı
yalancı dudaklardan, Aldatıcı
dillerden!D Not "Hac İlahisi": Fısıh,
Hasat, Çardak bayramlarını
kutlamak için Yeruşalim'e çıkarken
söylenen ezgi.

Mez.120: 3 Ey aldatıcı dil, RAB ne
verecek sana, Daha ne verecek?

Mez.120: 4 Yiğidin sivri oklarıyla
Retem çalılarından alevli korlar!

Mez.120: 5 Vay bana, Meşek'te
garip kaldım sanki, Kedar çadırları
arasında oturdum.

Mez.120: 6 Fazla kaldım Barıştan
nefret edenler arasında.

Mez.120: 7 Ben barış yanlısıyım,
Ama söze başladığımda, Onlar
savaşa kalkıyor!

121. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 121

Mez.121: 1 Gözlerimi dağlara

kaldırıyorum, Nereden yardım gelecek?

Mez.121: 2 Yeri göğü yaratan RAB'den gelecek yardım.

Mez.121: 3 O ayaklarının kaymasına izin vermez, Seni koruyan uyuklamaz.

Mez.121: 4 İsrail'in koruyucusu ne uyur ne uyuklar.

Mez.121: 5 Senin koruyucun RAB'dir, O sağ yanında sana gölgedir.

Mez.121: 6 Gündüz güneş, Gece ay
sana zarar vermez.

Mez.121: 7 RAB her kötülükten seni
korur, Esirger canını.

Mez.121: 8 Şimdiden sonsuza dek
RAB koruyacak gidişini, gelişini.

122. Mezmur Davut'un hac ilahisi

BÖLÜM 122

Mez.122: 1 Bana: "RAB'bin evine
gidelim" dendiğinde Sevinirim.

Mez.122: 2 Ayaklarımız senin

kapılarında, Ey Yerus alim!

Mez.122: 3 Bitişik nizamda kurulmuş
bir kenttir Yerus alim!

Mez.122: 4 Oymaklar çıkar oraya,
RAB'bin oymakları, İsrail'e verilen
   t uyarınca, RAB'bin adına
şükretmek için.

Mez.122: 5 çünkü orada yargı
tahtları, Davut soyunun tahtları
kurulmuştur.

Mez.122: 6 Esenlik dileyin
Yerus alim'e: "Huzur bulsun seni
sevenler!

Mez.122: 7 Surlarına esenlik,
Saraylarına huzur egemen olsun!"

Mez.122: 8 Kardeşlerim, dostlarım
için, "Esenlik olsun sana!" derim.

Mez.122: 9 Tanrımız RAB'bin evi için
İyilik dilerim sana.

123. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 123

Mez.123: 1 Gözlerimi sana
kaldırıyorum, Ey göklerde taht
kuran!

Mez.123: 2 Nasıl kulların gözleri efendilerinin, Hizmetçinin gözleri hanımının eline bakarsa, Bizim gözlerimiz de RAB Tanrımız'a öyle bakar, O bize acıyıncaya dek.

Mez.123: 3 Acı bize, ya RAB, acı; Gördüğümüz hakaret yeter de artar.

Mez.123: 4 Rahat yaşayanların alayları, Küstahların hakareti Canımıza yetti.

124. Mezmur Davut'un hac ilahisi

BÖLÜM 124

Mez.124: 1 RAB bizden yana olmasaydı, Desin şimdi İsrail:

Mez.124: 2 RAB bizden yana olmasaydı, İnsanlar bize saldırdığında,

Mez.124: 3 Diri diri yutarlardı bizi, Öfkeleri bize karşı alevlenince.

Mez.124: 4 Sular silip süpürürdü bizleri, Seller geçerdi üzerimizden.

Mez.124: 5 Kabaran sular Aşardı başımızdan.

Mez.124: 6 Övgüler olsun Bizi
onların ağızına yem etmeyen
RAB'be!

Mez.124: 7 Bir kuş gibi Kurtuldu
canımız avcının tuzağından, Kırıldı
tuzak, kurtulduk.

Mez.124: 8 Yeri göğü yaratan
RAB'bin adı yardımcımızdır.

125. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 125

Mez.125: 1 RAB'be güvenenler
Siyon Dağı'na benzer, Sarsılmaz,

sonsuzlukta durur.

Mez.125: 2 Dağlar Yeruslaim'i nasıl kuşatmışsa, RAB de halkını öyle kuşatmıştır, Şimdiden sonsuzlukta dur.

Mez.125: 3 Kalmayacak kötülerin asası, Doğruların payına düşen toprakta, Yoksa doğrular haksızlığa el uzatabilir.

Mez.125: 4 İyilik et, ya RAB, İyilere, yüreği temiz olanlara.

Mez.125: 5 Ama kendi halkından eğri yollara sapanları, RAB kötü uluslarla birlikte kovacak. İsrail'e

esenlik olsun!

126. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 126

Mez.126: 1 RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince , Rüya gibi geldi bize.D
Not 126:1 "RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince" ya da "RAB Siyon'u eski gönencine kavuşturunca".

Mez.126: 2 Ağzımız gülüşlerle,
Dilimiz sevinç çığlıklarıyla doldu.
"RAB onlar için büyük işler yaptı"
Diye konuşuldu uluslar arasında.

Mez.126: 3 RAB bizim için büyük işler yaptı, Sevinç doldu içimiz.

Mez.126: 4 Ya RAB, eski gönencimize kavuştur bizi, Negev'de suya kavuşan vadiler gibi.

Mez.126: 5 Gözyaşları içinde ekenler, Sevinç ılıklarıyla biçecek;

Mez.126: 6 Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan, Sevinç çığlıkları atarak demetlerle dönecek.

127. Mezmur Süleyman'ın hac ilahisi

BÖLÜM 127

Mez.127: 1 Evi RAB yapmazsa,
Yapıcılar boşuna didinir. Kenti RAB
korumazsa, Bekçi boşuna bekler.

Mez.127: 2 Boşuna erken kalkıp
Geç yatıyorsunuz. Ey zahmetle
kazanılan ekmeği yiyenler, RAB
sevdiklerinin rahat uyumasını sağlar.

Mez.127: 3 Çocuklar RAB'bin verdiği
bir armağandır, Rahmin ürünü bir
ödüldür.

Mez.127: 4 Yiğidin elinde nasılsa
oklar, Öyledir gençlikte doğan
çocuklar.

Mez.127: 5 Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana! Kent kapısında hasımlarıyla tartışırken Utanç duymayacaklar.D Not 127:5 "Kent kapısında": Eski zamanlarda mahkeme kent kapısında yapılırdı.

128. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 128

Mez.128: 1 Ne mutlu RAB'den korkana, O'nun yolunda yürüyene!

Mez.128: 2 Emeğinin ürününü yiyeceksin, Mutlu ve başarılı

olacaksın.

Mez.128: 3 Eşin evinde verimli bir asma gibi olacak; Çocukların zeytin filizleri gibi sofranın çevresinde.

Mez.128: 4 İşte RAB'den korkan kişi Böyle kutsanacak.

Mez.128: 5 RAB seni Siyon'dan kutsasın! Yeruşalim'in gönencini göresin, Bütün yaşamın boyunca!

Mez.128: 6 Çocuklarının çocuklarını göresin! İsrail'e esenlik olsun!

129. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 129

Mez.129: 1 Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar; Şimdi söylesin İsrail:

Mez.129: 2 "Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar, Ama yenemediler beni.

Mez.129: 3 Çiftçiler saban sürdüler sırtımda, Upuzun iz bıraktılar."

Mez.129: 4 Ama RAB adildir, Kesti kötülerin bağlarını.

Mez.129: 5 Siyon'dan nefret eden
herkes Utanç içinde geri çekilsin.

Mez.129: 6 Damlardaki ota,
Büyümeden kuruyan ota dönsünler.

Mez.129: 7 Orakçı avucunu,
Demetçi kucağını dolduramaz
onunla.

Mez.129: 8 Yoldan geçenler de,
"RAB sizi kutsasın, RAB'bin adıyla
sizi kutsarız" demezler.

130. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 130

Mez.130: 1 Derinliklerden sana
sesleniyorum, ya RAB,

Mez.130: 2 Sesimi işit, ya Rab,
Yalvarışıma iyi kulak ver!

Mez.130: 3 Ya RAB, sen suçların
hesabını tutsan, Kim ayakta kalabilir,
ya Rab?

Mez.130: 4 Ama sen bağışlayıcısın,
Öyle ki senden korkulsun.

Mez.130: 5 RAB'bi gözlüyorum,
Canım RAB'bi gözlüyor, Umut
bağlıyorum O'nun sözüne.

Mez.130: 6 Sabahı gözleyenlerden,
Evet, sabahı gözleyenlerden daha
çok, Canım Rab'bi gözlüyor.

Mez.130: 7 Ey İsrail, RAB'be umut
bağla! Çünkü RAB'de sevgi, Tam
kurtuluş vardır.

Mez.130: 8 İsrail'i bütün suçlarından
Fidyeyle O kurtaracaktır.

131. Mezmur Davut'un hac ilahisi

BÖLÜM 131

Mez.131: 1 Ya RAB, yüreğimde

gurur yok, Gözüm yükseklerde değil.
Büyük işlerle, Kendimi aşan harika
işlerle uğraşmıyorum.

Mez.131: 2 Tersine, ana kucağında
sütten kesilmiş çocuk gibi, Kendimi
yatıştırıp huzur buldum, Sütten
kesilmiş çocuğa döndüm.

Mez.131: 3 Ey İsrail, RAB'be umut
bağla Şimdiden sonsuza dek!

132. Mezmur(2Ta.6:41-42)Hac
ilahisi

BÖLÜM 132

Mez.132: 1-2 Ya RAB, Davut'un hatırı için, Çektiği bütün zorlukları, Sana nasıl ant içtiğini, Yakup'un güçlü Tanrısı'na adak adadığını anımsa:

Mez.132: 3 "Evime gitmeyeceğim, Yatağıma uzanmayacağım,

Mez.132: 4 Gözlerime uyku girmeyecek, Göz kapaklarım kapanmayacak,

Mez.132: 5 RAB'be bir yer, Yakup'un güçlü Tanrısı'na bir konut buluncaya dek."

Mez.132: 6 Antlaşma Sandığı'nın
Efrata'da olduğunu duyduk, Onu
Yaar kırlarında bulduk.

Mez.132: 7 "RAB'bin konutuna
gidelim, Ayağının taburesi önünde
tapınalım" dedik.

Mez.132: 8 Çık, ya RAB,
yaşayacağın yere, Gücünü
simgeleyen sandıkla birlikte.

Mez.132: 9 Kâhinlerin doğruluğu
kuşansın, Sadık kulların sevinç
çıgıllıkları atsın.

Mez.132: 10 Kulun Davut'un hatırı

için, Meshettiğin krala yüz çevirme.

Mez.132: 11 RAB Davut'a kesin ant içti, Andından dönmez: "Senin soyundan birini tahtına oturtacağım.

Mez.132: 12 Eğer oğulların antlaşmama, Vereceğim öğütlere uyarlarsa, Onların oğulları da sonsuza dek Senin tahtına oturacak."

Mez.132: 13 Çünkü RAB Siyon'u seçti, Onu konut edinmek istedi.

Mez.132: 14 "Sonsuza dek yaşayacağım yer budur" dedi,

"Burada oturacağım, çünkü bunu kendim istedim.

Mez.132: 15 Çok bereketli kılacağım erzağını, Yiyeceklerle doyuracağım yoksullarını.

Mez.132: 16 Kurtuluşla donatacağım kâhinlerini; Hep sevinç ezgileri söyleyecek sadık kulları.

Mez.132: 17 Burada Davut soyundan güçlü bir kral çıkaracağım, Meshettiğim kralın soyunu Işık olarak sürdüreceğim.

Mez.132: 18 Düşmanlarını utanca

bürüyeceğim, Ama onun başındaki
taç parıldayacak."

133. Mezmur Davut'un hac ilahisi

BÖLÜM 133

Mez.133: 1 Ne iyi, ne güzeldir, Birlik
içinde kardeşçe yaşamak!

Mez.133: 2 Başa sürülen değerli yağ
gibi, Sakaldan, Harun'un sakalından
Kaftanının yakasına dek inen yağ
gibi.

Mez.133: 3 Hermon Dağı'na yağan
çiy Siyon dağlarına yağıyor sanki.

Çünkü RAB orada bereketi, Sonsuz yaşamı buyurdu.

134. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 134

Mez.134: 1 Ey sizler, RAB'bin bütün kulları, RAB'bin Tapınağı'nda gece hizmet edenler, O'na övgüler sunun!

Mez.134: 2 Ellerinizi kutsal yere doğru kaldırıp RAB'be övgüler sunun!

Mez.134: 3 Yeri göğü yaratan RAB kutsasın sizi Siyon'dan.

135. Mezmur(Mez.115: 4-11)

BÖLÜM 135

Mez.135: 1-2 RAB'be övgüler sunun!
RAB'bin adına övgüler sunun, Ey
RAB'bin kulları! Ey sizler, RAB'bin
Tapınağı'nda, Tanrımız'ın
Tapınağı'nın avlularında hizmet
edenler, Övgüler sunun!

Mez.135: 3 RAB'be övgüler sunun,
Çünkü RAB iyidir. Adını ilahilerle
övün, Çünkü hoştur bu.

Mez.135: 4 RAB kendine Yakup

soyunu, Öz halkı olarak İsrail'i seçti.

Mez.135: 5 Biliyorum, RAB
büyüktür, Rabbimiz bütün ilahlardan
üstündür.

Mez.135: 6 RAB ne isterse yapar,
Göklerde, yeryüzünde, Denizlerde,
bütün derinliklerde.

Mez.135: 7 Yeryüzünün dört
bucağından bulutlar yükseltir,
Yağmur için şimşek çaktırır,
Ambarlarından rüzgar estirir.

Mez.135: 8 İnsanlardan hayvanlara
dek Mısır'da ilk doğanları öldürdü.

Mez.135: 9 Ey Mısır, senin orta yerinde, Firavunla bütün görevlilerine Belirtiler, şaşılmalı işler gösterdi.

Mez.135: 10 Birçok ulusu bozguna uğrattı, Güçlü kralları öldürdü:

Mez.135: 11 Amorlu kral Sihon'u, Başan Kralı Og'u, Bütün Kenan krallarını.

Mez.135: 12 Topraklarını mülk, Evet, mülk olarak halkı İsrail'e verdi.

Mez.135: 13 Ya RAB, adın sonsuza dek sürecek, Bütün kuşaklar seni

anacak.

Mez.135: 14 RAB halkını haklı çıkarır, Kullarına acır.

Mez.135: 15 Ulusların putları altın ve gümüşten yapılmış, İnsan elinin eseridir.

Mez.135: 16 Ağızları var, konuşmazlar, Gözleri var, görmezler,

Mez.135: 17 Kulakları var, duymazlar, Soluk alıp vermezler.

Mez.135: 18 Onları yapan, onlara güvenen herkes Onlar gibi olacak!

Mez.135: 19 Ey İsrail halkı, RAB'be övgüler sun! Ey Harun soyu, RAB'be övgüler sun!

Mez.135: 20 Ey Levi soyu, RAB'be övgüler sun! RAB'be övgüler sunun, ey RAB'den korkanlar!

Mez.135: 21 Yeruşalim'de oturan RAB'be Siyon'dan övgüler sunulsun! RAB'be övgüler sunun!

136. Mezmur

BÖLÜM 136

Mez.136: 1 Şükredin RAB'be, çünkü
O iyidir,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 2 Şükredin tanrılar
Tanrısı'na,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 3 Şükredin rabler
Rabbi'ne,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 4 Büyük harikalar yapan
tek varlığa,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 5 Gökleri bilgece
yaratana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 6 Yeri sular üzerine
yayana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 7 Büyük ışıklar
yaratana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 8 Gündüze egemen olsun
diye güneşi,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 9 Geceye egemen olsun
diye ayı ve yıldızları
yaratana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 10 Mısır'da ilk doğanları
öldürene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 11-12 Güçlü eli, kudretli
koluylaSevgisi sonsuzdur;İsrail'i
Mısır'dan çıkarana,Sevgisi

sonsuzdur;

Mez.136: 13 Kızıldeniz'i ikiye
bölene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 14 İsrail'i ortasından
geçirene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 15 Firavunla ordusunu
Kızıldeniz'e dökene,Sevgisi
sonsuzdur;

Mez.136: 16 Kendi halkını çölde
yürüten,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 17 Büyük kralları
vurana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 18 Güçlü kralları
öldürene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 19 Amorlu kral
Sihon'u,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 20 Başan Kralı Og'u
öldürene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 21-22 Topraklarını mülk
olarak,Sevgisi sonsuzdur; Kulu
İsrail'e mülk verene,Sevgisi
sonsuzdur;

Mez.136: 23 Düşkün günlerimizde
bizi anımsayana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 24 Düşmanlarımızdan bizi
kurtarana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 25 Bütün canlılara yiyecek
verene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 26 Şükredin Göklerin
Tanrısı'na,Sevgisi sonsuzdur.

137. Mezmur

BÖLÜM 137

Mez.137: 1 Babil ırmakları kıyısında
oturup Siyon'u andıkça ağladık;

Mez.137: 2 Çevredeki kavaklara
Lirlerimizi astık.

Mez.137: 3 Çünkü orada bizi tutsak
edenler bizden ezgiler, Bize
zulmedenler bizden şenlik istiyor,
"Siyon ezgilerinden birini okuyun
bize!" diyorlardı.

Mez.137: 4 Nasıl okuyabiliriz
RAB'bin ezgisini El toprağında?

Mez.137: 5 Ey Yeruşalim, seni
unutursam, Sağ elim kurusun.

Mez.137: 6 Seni anmaz, Yeruşalim'i
en büyük sevincimden üstün

tutmazsam, Dilim damağıma
yapışsın!

Mez.137: 7 Yeruşalım'in düştüğü
gün, "Yıkın onu, yıkın temellerine
kadar!" Diyen Edomlular'ın tavrını
anımsa, ya RAB.

Mez.137: 8 Ey sen, yıkılası Babil
kızı, Bize yaptıklarını Sana ödetecek
olana ne mutlu!

Mez.137: 9 Ne mutlu senin
yavrularını tutup Kayalarda
parçalayacak insana!

138. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 138

Mez.138: 1 Bütün yüreğimle sana şükrederim, ya RAB, İlahlar önünde seni ilahilerle överim.

Mez.138: 2 Kutsal tapınağına doğru eğilir, Adına şükrederim, Sevgin, sadakatin için. Çünkü adını ve sözünü her şeyden üstün tuttun.

Mez.138: 3 Seslendiğim gün bana yanıt verdin, İçime güç koydun, beni yüreklendirdin.

Mez.138: 4 Şükretsin sana, ya RAB,

yeryüzü krallarının tümü, Çünkü
ağzından çıkan sözleri işittiler.

Mez.138: 5 Yaptığın işleri ezgilerle
övsünler, ya RAB, Çünkü çok
yücesin.

Mez.138: 6 RAB yükseğe de,
Alçakgönüllüleri gözetir, Küstahları
uzaktan tanır.

Mez.138: 7 Sıkıntıya düşersem,
canımı korur, Düşmanlarımla
öfkesine karşı el kaldırırsın, Sağ elin
beni kurtarır.

Mez.138: 8 Ya RAB, her şeyi

yaparsın benim için. Sevgin
sonsuzdur, ya RAB, Elinin eserini
bırakma!

139. Mezmur Müzik şefi için -
Davut'un mezmuru

BÖLÜM 139

Mez.139: 1 Ya RAB, sınavı tanıdın
beni.

Mez.139: 2 Oturup kalkışımı bilirsin,
Niyetimi uzaktan anlarsın.

Mez.139: 3 Gittiğim yolu, yattığım
yeri inceden inceye elersin, Bütün
yaptıklarımın haberin var.

Mez.139: 4 Daha sözü ağzıma

almadan, Söyleyeceğim her şeyi
bilirsin, ya RAB.

Mez.139: 5 Beni çepeçevre kuşattın,
Elini üzerime koydun.

Mez.139: 6 Kaldıramam böylesi bir
bilgiyi, Başa çıkamam, erişemem.

Mez.139: 7 Nereye gidebilirim senin
Ruhun'dan, Nereye kaçabilirim
huzurundan?

Mez.139: 8 Göklere çıksam,
oradasın, Ölüler diyarına yatak
sersem, yine oradasın.

Mez.139: 9 Seherin kanatlarını alıp
uçsam, Denizin ötesine konsam,

Mez.139: 10 Orada bile elin yol
gösterir bana, Sağ elin tutar beni.

Mez.139: 11 Desem ki, "Karanlık
beni kaplasın, Çevremdeki aydınlık
geceye dönsün."

Mez.139: 12 Karanlık bile karanlık
sayılmaz senin için, Gece, gündüz
gibi ışıldar, Karanlıkla aydınlık birdir
senin için.

Mez.139: 13 İç varlığımı sen
yarattın, Annemin rahminde beni sen

ördün.

Mez.139: 14 Sana övgüler sunarım,
Çünkü müthiş ve harika
yaratılmışım. Ne harika işlerin var!
Bunu çok iyi bilirim.

Mez.139: 15 Gizli yerde
yaratıldığımda, Yerin derinliklerinde
örüldüğümde, Bedenim senden gizli
değildi.

Mez.139: 16 Henüz döl
yatağındayken gözlerin gördü beni;
Bana ayrılan günlerin hiçbiri
gelmeden, Hepsi senin kitabına
yazılmıştı.

Mez.139: 17 Hakkımdaki
düşüncelerin ne değerli, ey Tanrı,
Sayıları ne çok!

Mez.139: 18 Kum tanelerinden
fazladır saymaya kalksam.
Uyanıyorum, hâlâ seninleyim.

Mez.139: 19 Ey Tanrı, keşke
kötüleri öldürsen! Ey eli kanlı
insanlar, uzaklaşın benden!

Mez.139: 20 Çünkü senin için kötü
konuşuyorlar, Adını kötüye kullanıyor
düşmanların.

Mez.139: 21 Ya RAB, nasıl
tiksinmem senden tiksinenlerden?
Nasıl iğrenmem sana
başkaldıranlardan?

Mez.139: 22 Onlardan tümüyle
nefret ediyor, Onları düşman
sayıyorum.

Mez.139: 23 Ey Tanrı, yokla beni,
tanı yüreğimi, Sına beni, öğren
kaygılarımı.

Mez.139: 24 Bak, seni gücendiren
bir yönüm var mı, Öncülük et bana
sonsuz yaşam yolunda!

140. MezmurMüzik şefi için -
Davut'un mezmuru

BÖLÜM 140

Mez.140: 1 Ya RAB, kurtar beni
kötü insandan, Korum beni zorbadan.

Mez.140: 2 Onlar yüreklerinde
kötülük tasarlar, Savaşı sürekli
körükler,

Mez.140: 3 Yılan gibi dillerini bilerler,
Engerek zehiri var dudaklarının
altında.

Mez.140: 4 Ya RAB, sakın beni

kötünün elinden, Koru beni
zorbadan; Bana çelme takmayı
tasarlıyorlar.

Mez.140: 5 Küstahlar benim için
tuzak kurdu, Haydutlar ağ gerdi; Yol
kenarına kapan koydular benim için.

Mez.140: 6 Sana diyorum, ya RAB:
"Tanrım sensin." Yalvarışıma kulak
ver, ya RAB.

Mez.140: 7 Ey Egemen RAB, güçlü
kurtarıcım, Savaş gününde başımı
korudun.

Mez.140: 8 Kötülerin dileklerini

yerine getirme, ya RAB, Tasarılarını
ileri götürme! Yoksa gurura
kapılırlar.

Mez.140: 9 Beni kuşatanların başını,
Dudaklarından dökülen fesat
kaplasın.

Mez.140: 10 Kızgın korlar yağsın
üzerlerine! Ateşe, dipsiz çukurlara
atılsınlar, Bir daha kalkamasınlar.

Mez.140: 11 İftiracılara ülkede hayat
kalmasın, Felaket zorbaları
amansızca avlasın.

Mez.140: 12 Biliyorum, RAB

mazlumun davasını savunur,
Yoksulları haklı çıkarır.

Mez.140: 13 Kuşkusuz doğrular
senin adına şükredecek, Dürüstler
senin huzurunda oturacak.

141. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 141

Mez.141: 1 Seni çağırıyorum, ya
RAB, yardımıma koş! Sana
yakarınca sesime kulak ver!

Mez.141: 2 Duam önünde yükselen
buhur gibi, El açışım akşam sunusu

gibi kabul görsün!

Mez.141: 3 Ya RAB, ağzıma bekçi koy, Dudaklarımın kapısını koru!

Mez.141: 4 Yüreğim kötülüğe eğilim göstermesin, Suç işleyenlerin fesadına bulaşmayayım; Onların nefis yemeklerini tatmayayım.

Mez.141: 5 Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır, Azarlasa, başa sürülen yağ gibidir, Başım reddetmez onu. Çünkü duam hep kötülere karşıdır.

Mez.141: 6 Önderleri kayalardan aşağı atılınca, Dinleyecekler tatlı

sözlerimi.

Mez.141: 7 Sabanla sürölüp yarılmış toprak gibi, Saçılmış kemiklerimiz ölüler diyarının ağzına.

Mez.141: 8 Ancak gözlerim sende, ey Egemen RAB, Sana sığınıyorum, beni savunmasız bırakma!

Mez.141: 9 Koru beni kurdukları tuzaktan, Suç işleyenlerin kapanlarından.

Mez.141: 10 Ben güvenlik içinde geçip giderken, Kendi ağlarına düşsün kötüler.

142. Mezmur Davut'un Maskili - Mağaradayken ettiği dua

BÖLÜM 142

Mez.142: 1 Yüksek sesle
yakarıyorum RAB'be, Yüksek sesle
RAB'be yalvarıyorum.

Mez.142: 2 Önüne döküyorum
yakınmalarımı, Önünde anlatıyorum
sıkıntılarımı.

Mez.142: 3 Bunalıma düştüğümde,
Gideceğim yolu sen bilirsin. Tuzak
kurdular yürüdüğüm yola.

Mez.142: 4 Sağıma bak da gör,
Kimse saymıyor beni, Sığınacak
yerim kalmadı, Kimse aramıyor beni.

Mez.142: 5 Sana haykırıyorum, ya
RAB: "Sığınağım, Yaşadığımız bu
dünyada nasibim sensin" diyorum.

Mez.142: 6 Haykırışıma kulak ver,
Çünkü çok çaresizim; Kurtar beni
ardıma düşenlerden, Çünkü benden
güçlüler.

Mez.142: 7 Çıkar beni zindandan,
Adına şükredeyim. O zaman
doğrular çevremi saracak, Bana iyilik

ettiğin için.

143. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 143

Mez.143: 1 Duamı işit, ya RAB,
Yalvarışlarıma kulak ver!
Sadakatinle, doğruluğunla yanıtla
beni!

Mez.143: 2 Kulunla yargıya girme,
Çünkü hiçbir canlı senin karşında
aklanmaz.

Mez.143: 3 Düşman beni kovalıyor,
Ezip yere seriyor. Çoktan ölmüş

olanlar gibi, Beni karanlıklarda
oturtuyor.

Mez.143: 4 Bu yüzden bunalıma
düştüm, Yüreğim perişan.

Mez.143: 5 Geçmiş günleri anıyor,
Bütün yaptıklarını derin derin
düşünüyor, Ellerin işine bakıp
dalıyorum.

Mez.143: 6 Ellerimi sana açıyorum,
Canım kurak toprak gibi sana
susamış.

Mez.143: 7 Çabuk yanıtla beni, ya
RAB, Tükeniyorum. Çevirme benden

yüzünü, Yoksa ölüm çukuruna inen
ölülere dönerim.

Mez.143: 8 Sabahları duyur bana
sevgini, Çünkü sana güveniyorum;
Bana gideceğim yolu bildir, Çünkü
duam sanadır.

Mez.143: 9 Düşmanlarımdan kurtar
beni, ya RAB; Sana sığınıyorum.

Mez.143: 10 Bana istemini yapmayı
öğret, Çünkü Tanrım'sın benim.
Senin iyi Ruhun Düz yolda bana
öncülük etsin!

Mez.143: 11 Ya RAB, adın uğruna

yaşam ver bana, Doğruluğunla kurtar
beni sıkıntıdan.

Mez.143: 12 Sevginden ötürü, Öldür
düşmanlarımı, Yok et bütün
hasımlarımı, Çünkü senin kulunum
ben.

144. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 144

Mez.144: 1 Ellerime vuruşmayı,
Parmaklarıma savaşmayı öğreten
Kayam RAB'be övgüler olsun!

Mez.144: 2 O'dur benim vefalı

dostum, kalem, Kurtarıcım, kulem,
Kalkanım, O'na sığınırım; O'dur
halkları bana boyun eğdiren!

Mez.144: 3 Ya RAB, insan ne ki, onu
gözetesin, İnsan soyu ne ki, onu
düşünesin?

Mez.144: 4 İnsan bir soluğu andırır,
Günleri geçici bir gölge gibidir.

Mez.144: 5 Ya RAB, gökleri yar,
aşağıya in, Dokun dağlara, tütsünler.

Mez.144: 6 Şimşek çaktır, dağıt
düşmanı, Savur oklarını, şaşkına
çevir onları.

Mez.144: 7 Yukarıdan elini uzat,
kurtar beni; Çıkar derin sulardan, Al
eloğlunun elinden.

Mez.144: 8 Onların ağzı yalan
saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan
yere ant içerler.

Mez.144: 9 Ey Tanrı, sana yeni bir
ezgi söyleyeyim, Seni on telli çenkle,
ilahilerle öveyim.

Mez.144: 10 Sensin kralları zafere
ulaştıran, Kulun Davut'u kötülük
kılıcından kurtaran.

Mez.144: 11 Kurtar beni, özgür kıl
Eloğlunun elinden. Onların ağzı yalan
saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan
yere ant içerler.

Mez.144: 12 O zaman gençliğinde
Sağlıklı yetişen fidan gibi olacak
oğullarımız, Sarayın oymalı sütunları
gibi olacak kızlarımız.

Mez.144: 13 Her türlü ürünle dolup
taşacak ambarlarımız; Binlerce, on
binlerce yavrulayacak Çayırlarda
davarlarımız.

Mez.144: 14 Semiz olacak
sığırlarımız; Surlarımıza gedik

açılmayacak, İnsanlarımız sürgün edilmeyecek, Meydanlarımızda feryat duyulmayacak!

Mez.144: 15 Ne mutlu bunlara sahip olan halka! Ne mutlu Tanrısı RAB olan halka!

145. Mezmur Davut'un övgü ilahisi

BÖLÜM 145

Mez.145: 1 Ey Tanrım, ey Kral, seni yücelteceğim, Adını sonsuza dek öveceğim.

Mez.145: 2 Seni her gün övecek,

Adını sonsuza dek yücelteceğim.

Mez.145: 3 RAB büyüktür, yalnız O övgüye yaraşıktır, Akıl ermez büyüklüğüne.

Mez.145: 4 Yaptıkların kuşaktan kuşağa şükranla anılacak, Güçlü işlerin duyurulacak.

Mez.145: 5 Düşüneceğim harika işlerini, İnsanlar büyüklüğünü, yüce görkemini konuşacak.

Mez.145: 6 Yaptığın müthiş işlerin gücünden söz edecekler, Ben de senin büyüklüğünü duyuracağım.

Mez.145: 7 Eşsiz iyiliğinin anılarını kutlayacak, Sevinç ezgileriyle övecekler doğruluğunu.

Mez.145: 8 RAB lütufkâr ve sevecendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.

Mez.145: 9 RAB herkese iyi davranır, Sevecenliği bütün yapıtlarını kapsar.

Mez.145: 10 Bütün yapıtların sana şükreder, ya RAB, Sadık kulların sana övgüler sunar.

Mez.145: 11 Krallığının yüceliğini anlatır, Kudretini konuşur;

Mez.145: 12 Herkes senin gücünü, Krallığının yüce görkemini bilsin diye.

Mez.145: 13 Senin krallığın ebedi krallıktır, Egemenliğin kuşaklar boyunca sürer. RAB verdiği bütün sözleri tutar, Her davranışı sadıktır.

Mez.145: 14 RAB her düşene destek olur, İki büklüm olanları doğrultur.

Mez.145: 15 Herkesin umudu sende, Onlara yiyeceklerini zamanında

veren sensin.

Mez.145: 16 Elini açar, Bütün canlıları doyurursun dilediklerince.

Mez.145: 17 RAB bütün davranışlarında adil, Yaptığı bütün işlerde sevecendir.

Mez.145: 18 RAB kendisine yakaran, İçtenlikle yakaran herkese yakındır.

Mez.145: 19 Dileğini yerine getirir kendisinden korkanların, Feryatlarını işitir, onları kurtarır.

Mez.145: 20 RAB korur kendisini
seven herkesi, Yok eder kötülerin
hepsini.

Mez.145: 21 RAB'be övgüler sunsun
ağzım! Bütün canlılar O'nun kutsal
adına, Sonsuza dek övgüler dizsin.

146. Mezmur

BÖLÜM 146

Mez.146: 1 RAB'be övgüler sunun!
Ey gönlüm, RAB'be övgüler sun.

Mez.146: 2 Yaşadıkça RAB'be
övgüler sunacak, Var oldukça

Tanrım'a ilahiler söyleyeceğim.

Mez.146: 3 Önderlere, Sizi
kurtaramayacak insanlara
güvenmeyin.

Mez.146: 4 O son soluğunu verince
toprağa döner, O gün tasarıları da
biter.

Mez.146: 5 Ne mutlu yardımcısı
Yakup'un Tanrısı olan insana,
Umudu Tanrısı RAB'de olana!

Mez.146: 6 Yeri göğü, Denizi ve
içindeki her şeyi yaratan, Sonsuza
dek sadık kalan,

Mez.146: 7 Ezilenlerin hakkını alan,
Açlara yiyecek sağlayan O'dur. RAB
tutsakları özgür kılar,

Mez.146: 8 Körlerin gözünü açar, İki
büklüm olanları doğrultur, Doğruları
sever.

Mez.146: 9 RAB garipleri korur,
Öksüze, dul kadına yardım eder,
Kötülerin yolunuysa saptırır.

Mez.146: 10 RAB Tanrın sonsuza
dek, ey Siyon, Kuşaklar boyunca
egemenlik sürecek. RAB'be övgüler
sunun!

147. Mezmur

BÖLÜM 147

Mez.147: 1 RAB'be övgüler sunun!
Ne güzel, ne hoş Tanrımız'ı ilahilerle
övmek! O'na övgü yaraşır.

Mez.147: 2 RAB yeniden kuruyor
Yeruşalim'i, Bir araya topluyor
İsrail'in sürgünlerini.

Mez.147: 3 O kırık kalplileri
iyileştirir, Yaralarını sarar.

Mez.147: 4 Yıldızların sayısını

belirler, Her birini adıyla çağırır.

Mez.147: 5 Rabbimiz büyük ve çok güçlüdür, Sınırsızdır anlayışı.

Mez.147: 6 RAB mazlumlara yardım eder, Kötüleri yere çalar.

Mez.147: 7 RAB'be şükran ezgileri okuyun, Tanrımız'ı lirle, ilahilerle övün.

Mez.147: 8 O'dur gökleri bulutlarla kaplayan, Yeryüzüne yağmur sağlayan, Dağlarda ot bitiren.

Mez.147: 9 O yiyecek sağlar

hayvanlara, Bağrıışan kuzgun
yavrularına.

Mez.147: 10 Ne atın gücünden zevk
alır, Ne de insanın yiğitliğinden
hoşlanır.D Not 147:10 "Yiğitliğinden":
İbranice "Bacaklarından".

Mez.147: 11 RAB kendisinden
korkanlardan, Sevgisine umut
bağlayanlardan hoşlanır.

Mez.147: 12 RAB'bi yücelt, ey
Yeruşalim! Tanrın'a övgüler sun, ey
Siyon!

Mez.147: 13 Çünkü senin kapılarının

kol demirlerine güç katar, İçindeki halkı kutsar.

Mez.147: 14 Sınırlarını esenlik içinde tutar, Seni en iyi buğdayla doyurur.

Mez.147: 15 Yeryüzüne buyruğunu gönderir, Sözü çarçabuk yayılır.

Mez.147: 16 Yapağı gibi kar yağdırır, Kırağıyı kül gibi saçar.

Mez.147: 17 Aşağıya iri iri dolu savurur, Kim dayanabilir soğuğuna?

Mez.147: 18 Buyruk verir, eritir

buzları, Rüzgarını estirir, sular akmaya başlar.

Mez.147: 19 Sözüünü Yakup soyuna, Kurallarını, ilkelerini İsrail'e bildirir.

Mez.147: 20 Başka hiçbir ulus için yapmadı bunu, Onlar O'nun ilkelerini bilmezler. RAB'be övgüler sunun!

148. Mezmur

BÖLÜM 148

Mez.148: 1 RAB'be övgüler sunun!
Göklerden RAB'be övgüler sunun,
Yücelerde O'na övgüler sunun!

Mez.148: 2 Ey bütün melekleri, O'na
övgüler sunun, Övgüler sunun O'na,
ey bütün göksel orduları!

Mez.148: 3 Ey güneş, ay, O'na
övgüler sunun, Övgüler sunun O'na,
ey ışıldayan bütün yıldızlar!

Mez.148: 4 Ey göklerin gökleri Ve
göklerin üstündeki sular, O'na
övgüler sunun!

Mez.148: 5 RAB'bin adına övgüler
sunsunlar, Çünkü O buyruk verince,
var oldular;

Mez.148: 6 Bozulmayacak bir kural koyarak, Onları sonsuza dek yerlerine oturttu.

Mez.148: 7 Yeryüzünden RAB'be övgüler sunun, Ey deniz canavarları, bütün enginler,

Mez.148: 8 Şimşek, dolu, kar, bulutlar, O'nun buyruğuna uyan fırtınalar,

Mez.148: 9 Dağlar, bütün tepeler, Meyve ağaçları, sedir ağaçları,

Mez.148: 10 Yabanıl ve evcil hayvanlar, Sürüngenler , uçan

kuşlar,

Mez.148: 11 Yeryüzünün kralları,
bütün halklar, Önderler, yeryüzünün
bütün yöneticileri,

Mez.148: 12 Delikanlılar, genç
kızlar, Yaşlılar, çocuklar!

Mez.148: 13 RAB'bin adına övgüler
sunsunlar, Çünkü yalnız O'nun adı
yücedir. O'nun yüceliği yerin göğün
üstündedir.

Mez.148: 14 RAB kendi halkını
güçlü kıldı, Bütün sadık kullarına,
Kendisine yakın olan halka,

İsrailliler'e ün kazandırdı. RAB'be
övgüler sunun!

149. Mezmur

BÖLÜM 149

Mez.149: 1 RAB'be övgüler sunun!
RAB'be yeni bir ezgi söyleyin, Sadık
kullarının toplantısında O'nu ezgilerle
övün!

Mez.149: 2 İsrail Yaratıcısı'nda
sevinç bulsun, Siyon halkı Kralları'yla
coşsun!

Mez.149: 3 Dans ederek övgüler

sunsunlar O'nun adına, Tef ve lir
çalarak O'nu ilahilerle övsünler!

Mez.149: 4 Çünkü RAB halkından
hoşlanır, Alçakgönüllüleri zafer
tacıyla süsler.

Mez.149: 5 Bu onurla mutlu olsun
sadık kulları, Sevinç ezgileri
okusunlar yataklarında!

Mez.149: 6 Ağızlarında Tanrı'ya
yüce övgüler, Elllerinde iki ağızlı
kılıçla

Mez.149: 7 Uluslardan öç alsınlar,
Halkları cezalandırırsınlar,

Mez.149: 8 Krallarını zincire,
Soylularını prangaya vursunlar!

Mez.149: 9 Yazılan kararı onlara
uygulasınlar! Bütün sadık kulları için
onurdur bu. RAB'be övgüler sunun!

150. Mezmur

BÖLÜM 150

Mez.150: 1 RAB'be övgüler sunun!
Kutsal yerde Tanrı'ya övgüler sunun!
Gücünü gösteren göklerde övgüler
sunun O'na!

Mez.150: 2 Övgüler sunun O'na
güçlü işleri için! Övgüler sunun O'na
eşsiz büyüklüğüne yaraşır biçimde!

Mez.150: 3 Boru çalarak O'na
övgüler sunun! Çenkle ve lirle O'na
övgüler sunun!

Mez.150: 4 Tef ve dansla O'na
övgüler sunun! Saz ve neyle O'na
övgüler sunun!

Mez.150: 5 Zillerle O'na övgüler
sunun! Çınlayan zillerle O'na övgüler
sunun!

Mez.150: 6 Bütün canlı varlıklar

RAB'be övgüler sunsun! RAB'be
övgüler sunun!